

Giới thiệu Trời Giáng Ái Phi

Trời Giáng Ái Phi của tác giả Từ Lăng là câu chuyện về bị kịch của cô từ khi bị xuyên về cổ đại và chạm mặt hân - một tên nam nhân bá đạo dụ dỗ và ăn sạch hết của nàng...

Hỗn láo, một tên nam nhân ở thời xa xưa như người lại dám làm thế với ta. Lần này người sẽ được vào tù mà hưởng trọn cuộc đời còn lại, nhưng. Cái gì? Không có công an, chỉ có quan thôi sao? Mà quan này lại là tay trong của hân, còn nhà thù thì do hân xây nên. Đúng là bế tắc mà...

Liệu cô sẽ trả thù cho hân như thế nào ?!!

Bạn đang đọc truyện *Trời Giáng Ái Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Chương 1.1

Nguyệt hắc phong cao, một vòng vàng trắng cô độc tịch liêu treo ngược ở trong bầu trời đêm, đường phố rơi vào sự lạnh lẽo dưới ánh trăng lạnh lùng. Bấy giờ đã gần đến canh ba, có thể nói là nửa đêm thời khắc, cả vùng đất một mảnh quá độ an tĩnh.

Bóng đêm trầm trầm, trên đường không ai đi lại, như thế an tĩnh thời khắc, làm cho người ta khó có thể tưởng tượng nơi này là ban ngày phồn hoa náo nhiệt, xa thủy mã long kinh thành.

“Hoàng ——” một thanh âm lạnh lạnh phá vỡ sự yên tĩnh, người này mặc dù nam nhân giàu sang trang phục, thanh âm giống như là nữ nhân loại, mãnh liệt vừa nghe thấu lấy quái dị, nhiều hơn nữa nghe chút ít lúc, đã cảm thấy lọt tai rất nhiều.

“Người gọi ta cái gì?”

Một tiếng trầm thấp quát chói tai, để cho này té thanh té khí nam nhân, trên người không nhịn được sợ run cả người. Gần đây chủ tử càng ngày càng có uy nghiêm, để cho hân kính sợ không dứt.

Hân lập tức đổi tên hô: “Ít, thiếu gia.”

Cái này té thanh té khí nam nhân trong miệng thiếu gia, người mặc hoa lệ Phi Phạm gấm rên, ngang hông buộc lại phong lưu văn nhã xanh đen sắc vật áo, hân dáng vẻ không tầm thường, có thể nói là hiếm thấy mỹ nam tử, nhưng là hân khí Vũ Hiên ngẩng trên mặt lộ ra lấy thật sâu không nhịn được.

“Thiếu gia, chúng ta hồi cung —— không, đi về nhà sao.”

“Ta không muốn về nhà, ta nghĩ thật tốt đi dạo một chút.”

“Nhưng là đêm đã khuya, ngày mai ngài còn phải vào triều sớm” Hân cẩn thận mở miệng, e sợ đắc tội với hoàng thượng

Không sai, người này chính là hoàng đế vừa mới lên ngôi, hân bởi vì tiên đế dưới gối không có con quan hệ, gần hơn, thân thân phận đi lên Hoàng thái tử bảo tọa, nhưng là bởi vì không quyền không thế, cho nên ở trong cung chịu đủ khi dễ.

Lúc hân còn làm Thái tử, duy nhất có thể nghĩ ra hình dung lời của hân, chính là mềm yếu vô năng. Vì vậy ai cũng xem thường hân, cho là chỉ là thân chân, là có thể đem cái này Hoàng thái tử cho đập chết, cho nên ngược lại không có ai đối với hân có điều phòng tâm, để cho hân may mắn mà chiếm lấy vị trí thái tử

Nhưng là người nào cũng không nghĩ ra tiên đế chết bất đắc kỳ tử sau, ban đầu mềm yếu hân vừa bước trên đế vị, tiếp xúc thì triển mau ngoan thủ đoạn, lập tức quét sạch tham quan ô lại, chỉnh đốn lại trị, chủ động chỉnh sửa lại những chính sách cai trị sai lầm của tiên đế, để cho tham quan ngay cả vận mệnh cơ hội của hân cũng không kịp có, tự nhất nhất bỏ tù đi, có thể thấy được hân giả trừ ăn cạp công phu: thời gian thật sự là nhất lưu, có thể nói là tiểu diện hạng người.

Tiểu thái giám Đình từ nhìn chòng chọc đường phố tối như mực, ngay cả ánh trăng coi như có chút sáng ngời, nhưng là ở âm u đêm khuya loạn sáng ngời, đến tột cùng có cái gì niềm vui thú? Hân thật sự là nhìn chưa ra. Nhưng là hoàng thượng tâm tư hân vừa khó có thể suy đoán, chỉ có thể ở một bên theo thị theo, nhưng là đi tại như vậy âm u trong bóng đêm, hân không nhịn được nhìn chung quanh, chính là sợ thấy cái gì không sạch sẽ đồ.

“Sách, nhảm chán cực độ, sớm biết làm cái hoàng đế nhảm chán như vậy, sẽ làm cho đám kia gian thần đem ta đá hạ ngôi vị hoàng đế tính, tài: mới không muốn làm hoàng đế, phiền đã chết.”

Lâm bẩm nói thầm Tổng Kỳ Đường đang oán trách thân ở địa vị cao trông không tịch mịch, nguyên nhân là bạn tốt của hân Đại tướng quân Dương Sóc Vũ hôm nay thành thân có người yêu, càng làm cho hân cảm thấy độc thân tịch mịch.

Mỗi lần hần phiền lòng, đến Đại tướng quân phủ, liền gặp được bạn tốt cùng hần nương tử Bạch Liên Hoa ôn nhu yêu yêu, hơn nữa cái này Bạch Liên Hoa vô cùng không lớn không nhỏ, nghe nói hần mộ bình mấy mỹ nữ người cung, lại dám nói hần tuyệt không hiểu yêu tư vị, chẳng qua là hảo sắc mà thôi.

Hần hảo sắc có cái gì không đúng, nam nhân ai mà không hảo sắc, chồng của nàng Đại tướng quân Dương Sóc Vũ ở gặp phải nàng lúc trước, không biết đã đối với bao nhiêu nữ nhân giờ trôi qua, gặp phải nàng sau khi, hần mới sửa đổi làm một nam nhân tốt

Mà hần hoàng đế này cũng bất quá chọn mười mấy tuyệt sắc đại mỹ nữ tiến cung hầu hạ hần, đã bị bọn họ nói thật hay giống như hần hoang dâm vô độ dường như.

Đúng, hần chính là ái nữ sắc, hần tự thì thích nữ nhân mềm mại tử chi, ngọt nói lạt lạt ngữ, hần thân là hoàng đế, tuyền phi có cái gì không thể, nếu như cái này cũng không được, cái kia cũng không được, vậy hần thiên hạ này độc tôn hoàng đế làm gì dùng là?

Hần càng nghĩ càng giận, Vượt qua khí nói ra được nói thì càng không có dinh dưỡng, “Đừng, ta hảo sắc, ta hoang dâm, ta bây giờ phải trở về cung nhất nhất cung chịu những thứ kia mới vừa vào cung mỹ nữ, các người có thể làm khó dễ được ta —— “

Nói nhảm tuy là nói như vậy, nhưng là thật ra thì Tống Kỳ Đường nội tâm hâm mộ chết bạn tốt . Dương Sóc Vũ tính cách lạnh như băng, theo lý thuyết nữ nhân hần là vừa thấy hần chỉ sợ, cùng mình ngọc thụ Lâm Phong, am hiểu lời ngon tiếng ngọt cá tính lần này đứng lên nhưng kém đến nhiều lắm, nhưng là hết lần này tới lần khác hần tìm đến toàn tâm toàn ý yêu người của hần.

Mà mình mặc dù là cửu ngũ chí tôn, nhưng là không có nữ nhân là thật tâm thương hần, cũng là bởi vì hần thân phận địa vị cao quý mà thương hần, đề cho hần đối với bạn tốt ghen tỵ với không dứt, cũng nhận không được nữa tại nội tâm điên cuồng hét lên, “ta cũng vậy nhớ quá có một thật lòng yêu nữ nhân của ta, vạn cầu nĩ, lão thiên gia, đưa ta một sao.”

Nội tâm của hần đang reo hò, một bên tiểu Đình từ phát ra tiếng kêu kinh hãi, “Cẩn thận a, thiếu gia!”

Lúc này một nữ nhân từ trên trời giáng xuống, đang bất thiên bất ý nện vào Tống Kỳ Đường trên người.

Hần không giống Dương Sóc Vũ học võ, nhưng hần là văn nhân, hãy nói lấy trước làm cái Hoàng thái tử, mặc dù cũng không phải là được xem trọng Hoàng thái tử, bất quá bắt đầu cuộc sống hàng ngày cuộc sống vốn còn có cung nữ, thái giám hầu hạ, đến nỗi hần tay trái gà không chắc.

Hiện tại hần là một ngôi cửu ngũ hoàng đế, ai dám làm gì hần, cho nên khí lực của hần so với các nam nhân bình thường cũng không khác biệt lắm, lúc này bị một nữ tử từ trên trời rơi xuống trúng đầu, hần quả thực thiếu chút nữa bực mình té xỉu.

Tống Kỳ Đường nằm trên mặt đất, thật chặt nhắm mắt, đang dùng sức thở, bởi vì hần bộ ngực khó chịu đặc biệt ép đồng nặng nề tảng đá lớn đầu.

Đáng giận, hần muốn giết cái kẻ vô lễ dám nằm trên người hần, hơn nữa nhất định phải đem nữ nhân này tách rời mới có thể giải hận, tâm tình của hần đã đủ kém, lại vẫn dám vô lễ mạo phạm hần, hừ! Hần tuyệt đối không tha cho nàng.

Chờ hơi thở điều hòa sau khi, hần mở ra trợn mắt, quát: “Ta phải xử tử —— Ác ác đó...”

Mỹ nữ, hơn nữa còn là không cách nào hình dung đại mỹ nữ.

Nàng chẳng những lớn lên mỹ mà thôi, còn vô cùng dường nhân, bởi vì ... này đại mỹ nữ y phục mặc rất ít, nàng mặc lấy vải vóc chỉ đắp được bộ ngực cùng thí cổ, hơn nữa còn là hần chưa từng thấy qua kỳ trang dị phục, nhưng lại lỗ lỗ ra mỹ lệ rón, khỏe mạnh bụng, còn có hai đùi tuyết trắng, thon dài bắp chân, thậm chí nàng nhỏ nhỏ chân, toàn bộ để cho hần nhìn một cái không sót gì.

Tống Kỳ Đường thấy vậy hai mắt đăm đăm, này đại mỹ nữ còn tư thái bất nhã hai chân giang rộng ra ngồi ở ngực của hần trên bụng, nói ngắn gọn, rất giống hoan ái lúc nữ nhân chủ động tư thái, này làm người ta không ý nghĩ kỳ quái cũng khó.

Cái miệng nàng đỏ ầu như củ ấu, lông mày cong cong như ngọn núi, bấm một chút tự rỉ ra nước giống nhau trắng nõn da thịt, lỗ mũi rất có cá tính, còn có cặp mắt lung linh như chứa nước bên trong ...

Nói tóm lại, chính là nữ nhân này, hần muốn, hần tối nay không nên đem nàng mang về cung, thật tốt cung chịu nàng, phong nàng làm quý phi

Lâm Từ Cần bị ném choáng váng đầu hoa mắt, nàng trăm triệu không nghĩ tới, té xuống tốc độ đã vậy còn quá mau, làm cho nàng còn không còn kịp nữa chuẩn bị tâm tư, người cũng đã ném tới trên mặt đất . Bất quá may là trên mặt đất có một kẻ gặp xui xẻo, vận xui đem thịt, bằng không nàng ném tới trên mặt đất, khẳng định không chết cũng mất đi nửa cái mạng.

Nghĩ đến ý xấu giáo sư hoàn toàn không có bận tâm nàng hạ xuống lúc an toàn, nàng giận đến chửi ầm lên, “Tên giáo sư khôn kiếp, ta cũng là học sinh của người a, viết luận văn, mời chỉ đạo mà thôi, cũng không cần thiết ngay cả mạng của ta cũng bồi thường vào đi thôi, nữa tiếp tục như vậy, cô nương ta không cùng người làm loại này nguy hiểm thí nghiệm.”

Mắng đã lâu, cũng chỉ là miệng phát khô, dù sao nàng không biết ném tới người thời đại tới, hơn nữa cũng không biết giáo sư thí nghiệm rút cuộc có thành công hay không khả năng, huống chi ở chỗ này mắng, giáo sư cái bọn : vốn cũng không biết bất mãn của nàng, định cầm miệng nghỉ ngơi.

Lâm Từ Cần ngừng đầu nhìn lên, phát hiện một tên nam nhân cổ đại ăn vận trang phục quyền quý đang kinh ngạc nhìn nàng, dĩ nhiên, nhìn thấy nàng từ trên trời giáng xuống, để cho hần kinh sợ được cứng ngắc đang đứng, liên động cũng không nhúc nhích được.

Nàng xuống chút nữa vừa nhìn phía dưới gặp xui xẻo, vận xui đậm thịt, kia đậm thịt về mặt nhìn chưa ra có hay không kinh sợ đến, nhưng ánh mắt của hắn đang từ không kiêng sợ hướng nàng cô trở xuống đích phương hướng liên tục dò xét.

Không biết cục thịt này kể đang nhìn cái gì, bất quá bởi vì ánh mắt của hắn quái dị, cho nên hắn cũng thuận theo ánh mắt của hắn đi xuống nhìn.

Trước ngực y phục hoàn hảo tốt, không có phá, nàng xài nhiều tiền mua khả ái quần quần vẫn thật tốt phủ, cũng không thấy có chút không trọn vẹn. Nếu là y phục của nàng có bất kỳ làm tổn thương, nàng nhưng tha cho xuống cái kia cả ngày trong miệng chỉ có thí nghiệm giáo sư.

Hôm nay nhìn trang phục của bọn hắn, thật sự là nàng đã đi tới cổ đại, xem ra giáo sư cũng không hoàn toàn là nói dối, thật sự của hắn làm xuyên qua thời không cơ khí, làm cho nàng đến cổ đại tới thị sát nghiên cứu một phen.

Nghiên cứu một chút hai tên nam nhân trước mắt, từ kiến thức mà nàng biết được, xem ra hai người kia ăn mặc phi thường không tệ, ấy tiêu chuẩn người cổ đại ra mà nói, ăn mặc như vậy, hắn là người có rất nhiều tiền a

Bạn đang đọc truyện *Trời Giáng Ái Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 2: Chương 1.2

Mà người có tiền chắc hẳn là tính tình cũng không tốt, nhất là bị làm thành đậm thịt, cho nên nếu nàng mở miệng ra là những lời mềm mại đáng yêu như thế, mà chiều này đối với nam nhân hiện đại rất là hữu dụng nha, chắc chắn đối với nam nhân cổ đại cũng giống vậy a, lấy mỹ danh của nàng ở hiện đại, muốn dụ dỗ nam nhân nào mà chẳng được, huống chi là nhìn mặt hắn “ngố” như vậy

“Ngô, thật là xin lỗi a, ta không phải cố tình đem ngươi trở thành nem thịt đâu, mà là không cẩn thận, xin đại nhân đại lượng tha thứ cho ta.” Nàng nói với vẻ đáng yêu, vừa nói xong còn giả bộ đỏ mặt giúp tăng thêm vẻ đáng yêu lên ngút trời

Lâm Từ Cẩn cúi đầu, chớp chớp đôi mắt, bắn vô số mỹ quang của nàng ra, khẳng định là nam nhân nào mà thấy được, cho dù có sắt đá đến mấy cũng mềm nhũn người ra

“Cô nương, tha thứ ngươi tuyệt không có vấn đề, nhưng là tư thế hiện giờ của chúng ta có chút ... kì quái, nếu là có người đi qua, sợ rằng cho là chúng ta đang làm chuyện bậy bạ, cô nương, ngươi có thể hay không đứng lên trước?”

Tổng Kỳ Đường ngồi hưởng địa vị cao, sau cùng một đoàn phi tử cũng nói chuyện như vậy với hắn. Nghe quen tai rồi nên với cái trình độ của nàng, đối với hắn mà nói, chẳng qua là một bữa ăn sáng, không có gì ngạc nhiên, cho nên giọng điệu của hắn vẫn như bình thường

Cũng là Lâm Từ Cẩn sợ hết hồn, nam nhân này đối với vẻ đáng yêu giả tạo của nàng vẫn như bình thường, có thể thấy được hắn có kinh nghiệm như thế nào, đây đúng là loại nam nhân mà nàng ghét nhất, nàng cũng không muốn cùng những tên như thế này có tiếp xúc, thế là nàng đem chân mình duỗi thẳng, từ từ đứng lên

Vừa đứng lên, nàng nhìn thấy thân thể của tên này đúng là vô cùng cao, hắn cao hơn nàng tận nửa cái đầu a

Nàng rất ít khi ngửa đầu nhìn nam nhân, cái cảm giác này đối với nàng mà nói quả thật là rất mới mẻ a, nhưng mà xem ra tên này cũng khá là đẹp trai đấy chứ.

Mặc dù hắn có khí chất tru nhã nha, nhưng là hắn tuần lẳng mỉm cười đeo chút ít ôn văn nhã nhĩ, làm cho người ta đối với hắn phòng tâm lập tức thư giãn, ngay cả nàng cũng nhìn không được nữa khi hắn sáng sủa âm điệu trung, đối với hắn nổi lên hảo cảm hơn.

“Cô nương, đã trễ thế này, làm sao ngươi té xuống từ trên nóc nhà?”

“Từ nóc nhà té xuống?” Lâm Từ Cẩn há hốc mồm cứng lưỡi, ngẩng đầu nhìn lên, quả nhiên có một nóc nhà.

Nàng thật là vận khí tốt, nếu không chỉ cần hơi trật một chút, nàng sẽ đụng vào nóc nhà, sau đó lại té xuống đất, chết không toàn thây.

Tên giáo sư kia liên tục nói là không gây nguy hiểm, căn bản là nói xạo, nàng chỉ là vì một bài luận văn nhỏ nhoi mà phải làm cái thí nghiệm dở hơi này, lỡ như chết ở cổ đại, chẳng phải là đại đại xui xẻo sao ? ! Lâm Từ Cẩn không khỏi tức giận

Nàng nếu là trở lại hiện đại, nhất định sẽ cho tên giáo sư đó biết tay

Còn bây giờ, nếu nàng nói nàng là từ hiện đại trở về cổ đại, nhất định sẽ bị cho là bệnh thần kinh, nếu người ta đã nói là nàng từ trên nóc nhà té xuống, thì nàng đành phải theo câu chuyện đó mà tiếp tục thêu dệt thôi

Nàng nhớ tới những quyển tiểu thuyết từng xem, quyết định thêu dệt ra câu chuyện về một cuộc đời hồng nhan bạc mệnh, nhất định là có thể làm thương

cảm người ta nha

Nàng dùng sức nhéo đùi, cố nặn ra vài giọt nước mắt, sau đó khóc to lên nói: “Ta... Không phải là, ta, ta từ nhỏ song thân qua đời, cơ khổ không chỗ nương tựa, cậu là một tên nông dân a, còn mơ thi ở nhà, ngày hôm trước bị cậu mất đi lương tâm bán vào thanh lâu, hôm nay tránh đi nóc nhà trốn thoát, không nghĩ tới té ở chỗ này, may mắn nhờ có mộng của công tử mà ta được thoát chết a.”

Tiểu Đinh Tử Tâm trung hoài nghi không dứt, cái cô nương này cao như vậy, nếu thật từ nóc nhà chạy trốn, đã sớm khiến cho người trong nhà chú ý, hơn nữa nóc nhà không phải là chắc chắn, nàng đi trên đó chẳng phải là muốn ngã chết hay sao, có người nào chọn phương pháp ngu như vậy để bỏ trốn không chứ

Cũng là Tổng Kỳ Đường nhìn nàng rơi lệ, thấy thật tội nghiệp cho nàng, giọng nói hẳn có chút khàn khàn: “Cô nương, thân thể của ngươi thật là đáng thương a, cậu của ngươi đang ở nơi nào, dám làm chuyện bất nhân như vậy, thật sự là không thể tha thứ, này cần phải báo quan, đòi lại công đạo cho ngươi”

Chuyện xưa thêu dệt, cậu là giả, nàng đi nơi nào tìm người để làm cậu nàng? Cái tên nam nhân này không phải là ủa nhiều chuyện rồi sao, chuyện của nàng cần gì hấn bận tâm?

Nàng không thể làm gì hơn là tìm lý do khác, “Công tử, cậu mặc dù đối xử với ta như vậy, cũng coi như là bao nhiêu ta ăn nhờ ở đậu nhà hấn đã xong, không còn gì vương bận nữa, cảm ơn công tử đã lo cho tiểu nữ”

“Không được, như vậy không có công đạo, tại sao ngươi có thể mềm lòng như vậy? Cô nương, xin ngươi yên tâm nói ra, ở nơi này chính là hình thức thái bình thịnh thế, nhưng lại phát sinh mấy cái chuyện vô lý này, cho dù lão Thiên có thể cho phép, ta cũng vậy tuyệt đối không cho.”

Không nghĩ tới tên nam nhân này nhiệt tình đến như vậy, nàng thật là thâm mà, tự nhiên khi không lại thêu dệt ba cái chuyện hồng nhan bạc mệnh này, đành phải nói gì đó chống đỡ thôi

“Đa tạ ý tốt của công tử, nhưng thật sự không cần, ta còn có việc muốn đi.”

Nàng xoay người muốn chạy trốn, lại bị Tổng Kỳ Đường ngăn cản, “Cô nương, đêm khuya tĩnh lặng, cha mẹ ngươi lại chết sớm, chỉ còn có người cậu, ngươi còn có chỗ nào có thể đi chứ?”

Xong, nàng thật sự là mua dây buộc mình, cái chuyện hồng nhan bạc mệnh này tự nói là nàng không có điều kiện gì, chỉ có người cậu ác độc, nói cách khác nàng bây giờ cơ khổ không chỗ nương tựa, hẳn là muốn khóc đến rất thảm mới đúng, vậy bây giờ nàng muốn lấy cái gì lý do đi?

“Ách, ách... Ta có mấy người bằng hữu...”

“Đêm đã khuya, cô nương ngươi đẹp như vậy, lỡ như có ai động tà tâm, cô nương chẳng phải là có tiếc nuối cả đời sao, không bằng ta đi cùng với cô nương đến nhà bằng hữu, có như vậy ta mới an lòng a.”

“Không! Không cần, ta thật không cần a ——” Lâm Tử Cần vội vàng phát tay.

Cái tên nam nhân cổ đại vừa cao vừa đẹp trai này thật là nhiệt tình đến phát ghét, nàng ở chỗ này cũng không có bằng hữu, để cho hấn một hộ tổng, không phải là lòi đuôi sao.

“Làm sao được, cô nương gặp chuyện bất bình, rút dao tương trợ, ta mặc dù không biết võ công, nhưng là chuyện giúp được người thì ta luôn sẵn sàng làm a”

Lâm Tử Cần cuối cùng cũng giơ tay đầu hàng, nàng rõ ràng thành thật mà nói, “Thật xin lỗi, ta không có bất kỳ bằng hữu ở cái địa phương này, bây giờ lại là buổi tối, ta chỉ nghĩ tìm một chỗ ngủ mà thôi.”

Nụ cười xảo trá xuất hiện ở khoé miệng hấn, chỉ bất quá hấn ánh mắt vẫn là tràn đầy thành khẩn cùng nhiệt tâm, làm cho người ta một chút cũng nhìn không ra hấn là một bụng ý nghĩ xấu người. (tỷ đã bị lừa rồi ^^)

Nàng này ngay cả Tiểu Đinh Tử cũng có thể đoán được đầy trời đại lão, hẳn như thế nào lại nghe không hiểu đâu. Hấn chẳng qua là thuận theo lấy lời của nàng, đúng lúc đem lời mũi nhọn chuyển tới tự mình nghĩ hướng dẫn phương hướng.

“A, cô nương, không nghĩ tới ngươi thân thể như vậy đáng thương, vất vả trốn thoát, mà ngay cả chỗ ở cũng không có, nếu không chê hàn xá nhỏ hẹp của ta, xin mời cô nương tới ở tạm cho đến khi ngươi tìm được chỗ ở, ừ sao hàn xá của ta cũng còn khá nhiều phòng trống a.”

Tiểu Đinh tử ở bên cạnh nghe được chắc lưỡi hít hà. Hoàng thượng đem hoàng cung nói thành hàn xá, còn nói là chỗ nhỏ hẹp, hấn chỉ biết là hoàng cung nếu là nhỏ, kia khắp thiên hạ các sẽ không có ai nhận là nhà mình lớn đâu quá.

Lâm Tử Cần cảm thấy tên nam nhân trước mắt này chẳng những thành khẩn, hơn nữa khẩu khí cũng vô cùng lo lắng cho nàng, một tay đã tại tâm tình dâng trào hạ cảm tay nàng, thật là một thật to thật là tốt người kia, không nghĩ tới cổ nhân trong có tốt như vậy người, mà nàng dù sao cũng không có chỗ ngủ, không bằng tới nhà hấn ở

Nàng gật đầu, học ngữ điệu cổ trang nói: “Vậy thì đa tạ công tử.”

Tổng Kỳ Đường khẽ mỉm cười, hướng tiểu Đinh từ một bên đầu, “Tiểu Đinh từ, ta đi dạo đủ rồi phải về nhà, người ở phía trước dẫn đường “

Tiểu Đinh từ thấy Hoàng thượng triển lộ mỉm cười, lúc này mới thở dài khải khí. Xem ra Hoàng thượng vốn là tâm tình không tốt , sau khi gặp cái mỹ nữ ăn mặc quái dị này, trở nên tốt vô cùng a .

Hắn lập tức phụng chỉ làm việc, “dạ, thiếu gia.”

* * *

Lâm Từ Cần tròn mắt hốc mồm nhìn ngôi nhà trước mắt, ngay cả nàng không phải là chủ tu lịch sử, cũng không còn đối với lịch sử có nhiều nghiên cứu, nhưng là nhìn ngôi nhà này ,xem ra cái này cổ đại nam tử nhất định có tiền quá nhiều luôn, nếu mà là ở hiện đại của nàng thì chắc đã có hẳn cả một công ty đi

Một đám người hầu đứng cung nghênh hắn, ngay cả ánh mắt cũng không dám nhìn lên, có thể thấy được tên nam nhân này nghiêm khắc với người hầu cỡ nào nha

“Làm cái người có tiền thật tốt a!” Thấy ngôi nhà xa hoa như vậy, Lâm Từ Cần không nhịn được ngưỡng mộ nói

Tổng Kỳ Đường nghe được, miệng tuy mỉm cười nhưng nội tâm đã sớm suy nghĩ ra những điều vô cùng xấu xa (nghĩ sẽ ăn chị ấy thế nào a ^^)

“Cô nương nếu là cảm thấy hợp ý, ở chỗ này ở một năm hay nửa năm, ta cũng đều đồng ý.”

Lâm Từ Cần nhìn trái nhìn phải, sớm đã không còn chú ý hắn nữa, ánh mắt của nàng nhìn say mê từng kiểu kiến trúc của phòng ốc nơi đây, tuy là nói nàng không biết lịch sử là như thế nào, nhưng mà nơi đây quả thật rất đẹp nha, nàng phải cố gắng mở rộng tầm mắt mới được

Trong lòng nàng đã quyết định, đem mấy viên gạch quý giá này về hiện đại bán, dù sao nàng cũng không phải là nàng ăn trộm , tức là không phải tội phạm a, những thứ quý giá này đem về hiện đại bán chắc là cũng đủ mua cho nàng hơn chục bộ quần áo đi, rồi còn mua điện thoại này, nhà này ,... trong đầu nàng bây giờ chỉ còn tưởng tượng đến lúc đi shopping vui vẻ thôi

Nhìn thấy ánh mắt gian tà của nàng, Tổng Kỳ Đường chẳng qua là cười nhạt một tiếng. Chờ thêm tối nay, nàng trở thành phi tử của hắn, nàng muốn ban thưởng cái gì, hắn tuyệt đối là đều chu đáo cho nàng hết

“Cho cô nương ở tại Hoa Thanh Điện, giúp nàng đi tắm, tiểu Đinh từ, thấp đèn.”

Tiểu Đinh từ vội vàng là Hoàng thượng thấp đèn, hiểu rõ ngụ ý của hoàng thượng , lập tức phân phó nói: “Mau đón cô nương đến Hoa Thanh điện, chủ tử tối nay muốn nghỉ đêm tại Hoa Thanh điện.”

Lâm Từ Cần không nghe bọn họ nói gì, chỉ lo mộng mơ, bị cung nữ mang đi cũng không hề hay biết

* * *

“Đây là muốn giúp ta đi tắm sao ?” Lâm Từ Cần kích động hỏi người cung nữ lớn tuổi nhất

Cung nữ dĩ nhiên lập tức gật đầu. Chờ đến lúc Hoàng thượng cung chiều vị mỹ nữ mới tiến cung này , nhất định vô cùng sủng ái, dĩ nhiên phải hầu hạ nàng cho hoàng đế, sau này hoàng thượng mới không có cớ trách phạt a

Thấy cung nữ đưa mình đến một hồ tắm lớn, Lâm Từ Cần cảm động chí cực, không cần cung nữ giúp, nàng tự động cởi hết quần áo nhảy vào trong hồ nước ngâm mình

Hồ tắm chẳng những ấm, hơn nữa còn tràn đầy mùi thơm, nàng thật không biết cổ đại có phương pháp pha chế dầu hương như thế nào, nhưng là người thấy trong nước có mùi tinh dầu , tự nàng thấy thật là thư giãn, cuộc sống ở cổ đại thật là sung sướng nha

Nàng bắt đầu không còn nhớ về hiện đại nữa, dù sao ở hiện đại, nàng chỉ ở trong một căn phòng nhỏ, đừng nói là hồ tắm, ngay cả bồn tắm cũng không có, có thể xử dụng vòi hoa sen , đã coi như là tốt lắm rồi, nhưng mà ở trong căn phòng này, sung sướng được người ta hầu hạ, so với phòng tổng thống quả thật là không có gì khác nhau

Nàng ở trong nước bơi qua bơi lại, giống hệt như con cá nhỏ, bọn cung nữ nhìn nàng bơi như vậy, kinh ngạc há hốc mồm, mà nàng nhưng hoàn toàn không có cảm giác được bọn họ, chỉ lo lầy chìm đắm trong này siêu cấp xa hoa hưởng thụ trung. Chờ thêm một canh giờ, nàng kiệt sức mới đứng dậy.

Các cung nữ rồi lập tức vì nàng sát bên người, thay nàng mặc áo váy.

Lâm Từ Cần ở hiện đại cũng chưa từng có người nào hầu hạ, nhưng đã đến cổ đại, có lẽ chính là vì người trong nhà đã quen với việc hầu hạ khác nhân, mà nàng vừa không hiểu được cổ đại lễ nghi đến tột cùng là như thế nào, không thể làm gì khác hơn là biết điều một chút làm cho người ta thay cho nàng

Nhưng là nàng không nhịn được nghĩ, cổ đại người thật là coi mở a, loại này mặc dù che ở phía trước cùng phía sau xiêm y thoạt nhìn rất đoan chánh, nhưng là rất mỏng a, ánh đèn nếu là hơi sáng lên một chút, chẳng phải là toàn bộ làm cho người ta cho nhìn sạch sao?

Bạn đang đọc truyện *Trời Giáng Ai Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 3: Chương 2.1

Tắm xong, phủ vào người lớp áo mỏng manh, Lâm Từ Cần bị cung nữ một đường hộ tống vào điện, lại kinh sợ hơn nữa. Nơi này lớn gấp mười lần gian phòng hồi nãy nha

Nàng hỏi cung nữ bên cạnh, “Căn phòng lớn như vậy là cho ta ở sao ?”

“Dạ, hơn nữa trà bánh và rượu cũng là dành cho ngài.”

Cung nữ này nói rõ ràng, hơn nữa lúc nói lại cong người cung kính, cho thấy địa vị của Lâm Từ Cần còn cao hơn nàng ta

Nàng cúi người như thế, làm cho Lâm Từ Cần có chút bất mãn

“Đừng khom lưng thấp như vậy, ta xem ngươi so với mũi mũi của ta tuổi cũng không hơn là bao, ngươi vịn nhất vịn đến eo, làm sao bây giờ? Ngươi tuổi lớn như vậy, vịn đến thắt lưng nhưng là rất nghiêm trọng.” Nàng nói.

Tỳ nữ kia chưa từng nghe qua người có thể trở thành nương nương đối với nàng lại quan tâm như vậy, nàng ngẩn người, hoàn toàn không hiểu được làm như thế nào đáp lời, ngược lại Lâm Từ Cần lại đối với nàng mỉm cười

“Không cần chào hỏi ta, ngươi đi mau lên, còn nữa, lần sau đừng có khom lưng thấp như vậy, bà nội trợ.”

“Âu, bà nội trợ?” Tỳ nữ cho tới bây giờ chưa từng nghe qua cái ngôn ngữ này a

Nhìn thấy ánh mắt nghi hoặc của nàng, Lâm Từ Cần cúi đầu tự nhủ: ” cô đại không lưu hành từ bà nội trợ, gọi như thế sẽ là khiến cho người ta hoài nghi nha ?” Nàng nhìn về cái này thân có cao hay không, lớn lên giống tùy ý có thể thấy được nhà bên bà nội trợ tỳ nữ hỏi: “Xin hỏi ta nên gọi ngươi là gì cho thích hợp?”

Tỳ nữ tiến cung thời gian đã lâu, nàng hầu hạ quá tiền đế, thậm chí bây giờ là phi tử sủng ái của hoàng thượng, nhưng là nàng chưa từng thấy một cô nương nào như vậy, hơn nữa còn lấy vẻ mặt chờ mong nhìn nàng, điều này làm cho nàng loạn tay chân, nét mặt già nua cũng nhịn không được nữa ngay lập tức nóng lên.

“Nô tỳ tên một chữ một xuân, tất cả mọi người gọi ta Xuân Cô.”

“Được, Xuân Cô, ta sau này sẽ nhớ tên ngươi, ý không tốt, đã làm phiền ngươi, ngươi mau đi nghỉ ngơi, ta không nghĩ tới rốt cuộc cô đại lúc hắc là nửa đêm, cho nên mới làm phiền các ngươi nửa đêm, thật là không tốt.”

Nàng lại là lớn lên, “Mọi người nhanh đi ngủ để giữ gìn dung nhan nha, ta cũng phải giữ gìn dung nhan nữa, không ngủ đủ giấc chính là kẻ thù của nữ nhân đó, ta tuyệt không thể ngủ thiếu giấc, bởi vì ta còn muốn có người tới cưới ta, cho nên ta nhất định phải giữ vững dung nhan tuyệt mỹ mới được.”

Nàng nói làm cho toàn bộ tỳ nữ đều há hốc mồm cứng lưỡi. Nàng muốn tìm trượng phu thì bây giờ chẳng phải đã tìm được rồi sao, có người nào so sánh được với đương kim thiên tử hoàng thượng không ?

Lâm Từ Cần phát tay một cái, muốn các nàng nhanh nhanh đi ngủ, nàng đã vào trong điện, đóng cửa lại, hiển nhiên là buồn ngủ.

Chúng cung nữ hai mặt nhìn nhau, lần đầu tiên nhìn thấy phi tử thân thiện như vậy, hoạt bát hướng ngoại phi tử, cũng không biết nàng có phải hay không không giải thích được thể sự, nhưng lại có thể nói ra những thứ này khả ái lời của, trong lòng mọi người cũng đối với nàng có hảo cảm hơn.

Nhưng nghĩ lại, cũng thấy thật là lo lắng cho nàng, nếu nàng là người thiện lương không có tâm cơ, làm sao có thể sinh tồn trong một môi trường phức tạp như hậu cung ? Nếu là sau đêm nay, hoàng thượng không sủng ái nàng, vậy thì nàng cùng lắm chỉ là bị cho vào lãnh cung thôi

Nhưng nếu là Hoàng thượng thích nàng, sủng ái nàng, sợ rằng Cận phi nương nương nhất định không tha cho nàng

Vừa mới nằm lên giường chuẩn bị ngủ, Lâm Từ Cần bụng lại kêu loạn lên, nàng không nhịn được sờ sờ cái bụng, ánh mắt nhìn về đồ ăn trên bàn

Theo như nàng tính, nếu bây giờ ở hiện đại, chắc chắn cũng chỉ mới mười giờ, tức là đã tới buổi trưa, không trách được bụng nàng kêu như vậy, đi ngủ cũng không được a

Nếu là giờ là lúc ăn trưa, ăn một chút cũng đâu phải là quá đáng. Thử nghĩ xem nàng cũng thật là đáng thương, người khác đáp phi cơ có khi sai, nàng cũng là rơi vào cô đại có khi sai, ngủ cũng ngủ không được, thật là gặp xui xẻo, vận xui cực độ, sớm biết như vậy nàng nhất định không đáp ứng tên giáo sư thối tha kia làm mấy cái thí nghiệm quý quai này

Lâm Từ Cần bò dậy đi tới bàn, nhìn trên bàn bao nhiêu là đồ ăn, quả thật là món ngon nha

Nàng lại bắt đầu làm bầm lẫu bầu, “Chắc là ăn cũng được.”

Lấy một ít bỏ vào trong miệng, mùi thơm hoa quế bắt đầu lan toả trong miệng nàng, quả thật là hảo nha, nàng ăn được nước miếng thiếu chút nữa chảy ra, không nhịn được tán thán nói: “Oa, ăn ngon như vậy!”

Bởi vì đã đói bụng, hơn nữa thật sự là đồ ăn quá ngon, nàng liên tục ăn vài cái khay, trên bàn mỗi khay lại là một thứ khác nhau, mùi vị cũng theo đó mà từng loại có mùi riêng biệt

Mặc dù mỗi một cái khay thức ăn không nhiều, nhưng mà nàng ăn nhiều như vậy, bụng cũng đã no rồi, bây giờ lại cảm thấy khát đến không chịu được

Nàng xem trên bàn có bầu nước, lập tức rót vào trong chén uống một hơi cạn sạch, nhưng mà đây không phải là nước a, mà là rượu, . Mặc dù là rượu, nhưng mà mùi vị cũng thật là thơm nha, nàng không nhịn được uống thêm vài chén

Mùi rượu mặc dù không nặng, nhưng là nàng uống xong, đầu óc lập tức hoa lên

“Thảm, ta bị say rồi a.” Xem ra rượu này quả thật là rất nặng nha

Lâm Từ Cần đỡ lấy đầu, trước mắt mơ hồ, không thể nhìn rõ được cảnh vật

Nhưng là nàng thấy như vậy thật là tốt nha, lập tức nói: “Nếu đã như vậy thì ta cũng nên đi ngủ thôi.”

Nàng đi từ từ tránh đụng phải thứ gì. Thật vất vả mới mò tới giường được, nàng tung mình lên giường, vùi đầu vào cái chăn thơm ngào ngát, mím cười ngọt ngào, bắt đầu đi vào giấc ngủ, không để ý nam nhân bên cạnh đang bốc lửa vì nàng.

Nguyên lai là Tổng Kỳ Đường lúc bước đến đã thấy nàng nhảy lên giường, bộ dáng đúng là kiều mỵ nha .

Xem ra tiểu cô nương khả ái này say rồi

Tiểu Đình từ nhìn thấy cái cô nương nhìn hoàng thượng đi vào cũng không thỉnh an, không khỏi cau mày, muốn ra lệnh cho cô, nhưng Tổng Kỳ Đường kịp ngăn hãm lại, kêu hãm đi ra ngoài

Long tâm khó dò, tiểu Đình từ vốn cho là Hoàng thượng sẽ bởi vì cô nương vô lễ mà giận dữ, không nghĩ tới Hoàng thượng thế nhưng mặt lộ mỉm cười, hãm lập tức biết tâm tình hoàng thượng đang tốt, lập tức phúc thân gập đầu, sau đó nhẹ nhàng cửa lại, không dám quấy nhiễu cô nương này nữa, cũng đủ biết hãm kính trọng Lâm Từ Cần như thế nào

Tổng Kỳ Đường ánh mắt thoáng nhìn, nhìn thấy thức ăn trên bàn đã hết từ lâu, bầu rượu cũng không còn được bao nhiêu, xem ra là cô nương này ăn không ít nha

Bất quá đêm hãm lâm hạnh dám làm như vậy, ngủ được khinh khất nữ nhân, nhưng hãm là mờ to mắt con người đầu một hồi thấy, bất quá hãm cũng không trách nàng, bởi vì cô nương này miệng đầy nói dối, căn bản cũng không biết thân phận thật sự của hãm

Đến gần bên giường, hãm hài lòng phát giác cái cô nương này quả nhiên là say, bởi vì nàng kiểm hiện rằng mây đỏ, hồng đỏ đỏ đôi môi khẽ cong lấy, làm cho sự ham muốn của hãm với nàng trời dậy

Hãm ngồi ở bên giường, đặt tay lên y phục mỏng manh của Lâm Từ Cần, nàng ngủ được mơ mơ màng màng muốn tung mình, phát hiện có người ngồi lấy góc áo của nàng, làm cho nàng lật bất quá thân đi, thế là thanh âm không rõ lắm gắt giọng: “Người sờ vào quần áo của ta ...”

Tổng Kỳ Đường hơi dời đi thân thể của mình, nàng nồm miệng không rõ lắm rõ ràng nói cảm ơn, “Tạ, tạ...”

“Không cần phải khách khí.”

Nàng kia nồm miệng không rõ bộ dáng dị thường khả ái, để cho Tổng Kỳ Đường không nhịn được vì cười lên, nhẹ nhàng lấy tay vuốt ve lấy nàng kia hiện lấy rượu sau đó ửng trước mặt gò má, da của nàng trắng trắng mềm mềm, so sánh với sơ nứt hỏ Hoa Nhị còn muốn tinh xảo.

“Ngô —— đừng đụng ta nữa, ta cần phải ngủ đủ giấc a.”

Nàng cong lên đôi môi, không kiên nhẫn nói, nhưng ngay cả ánh mắt cũng không mở ra được, bộ dạng càng thêm khả ái.

Tổng Kỳ Đường ánh mắt định ở nàng cong lên trên môi, vậy thì giống như thoa thượng hồng phấn một loại, hồng xinh đẹp điểm lệ. Ánh mắt của hãm thuận theo nàng môi đỏ mọng đi xuống, rơi vào nàng kia sa mỏng cơ hồ bao không được rất tròn đội lên trên.

Vuốt ve nàng trắng nõn hai má bàn tay to, bắt đầu thuận theo ánh mắt gắng sức điểm, từ từ quấy nhiễu lấy giường khách hàng lần lượt đến điểm lệ môi đỏ mọng, sau đó thẳng tắp đi xuống, vuốt ve lấy nàng kia loáng ra hương điểm ánh sáng màu xương quai xanh, cuối cùng hãm nhẹ nhàng kéo ra trên người nàng áo mỏng.

“Thật là xinh đẹp!”

Trên giường mỹ nữ áo nửa cởi chộc người tâm loạn, coi như là lâu duyệt nhân sự Tống Kỳ Đường cũng nhin không được nữa si mê ca ngợi, dục vọng nhiệt độ liên tiếp tăng, cũng là Lâm Từ Cần ngủ được bất tỉnh nhân sự, mơ mơ màng màng, chỉ cảm thấy bộ ngực một trận không khí lạnh lẽo đánh tới, nàng lập tức theo bản năng lấy tay che ngực lại

Hắn cúi đầu, nhẹ mớ lấy nàng tươi đẹp xinh đẹp môi đỏ mọng, dùng nhẹ nhất lực lượng không ngừng từ môi trên hôn tới môi dưới.

Lâm Từ Cần ở ẩm áp nhẹ tên môi, nhiệt độ chậm rãi lên cao, bởi vì ... này nhẹ ẩm áp, tốt làm người ta an tâm vừa buông lỏng, nàng nứt hờ ra khỏi ngọt lúm đồng tiền, để cho Tống Kỳ Đường không chút nào suy nghĩ tự lập tức đặt ở trên người của nàng.

Bạn đang đọc truyện *Trời Giáng Ái Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Chương 2.2

“Nặng nề!”

Nàng mới mở miệng gọi nặng, Tống Kỳ Đường nhân cơ hội trượt vào trong miệng của nàng, treu lấy nàng cái lưỡi, nàng căn bản là không còn kịp nữa kháng nghị, lại bị hôn đến trong đầu hồ thành một đoàn.

Lâm Từ Cần toàn thân bởi vì bị hôn mà trở nên nóng quá, mà đặt ở trên người nàng vật nặng, cũng tốt vô cùng tâm giúp nàng bỏ đi quần áo, làm cho nàng có thể cùng không khí lạnh lẽo tiếp xúc, không hề nữa như vậy nóng bức không chịu nổi.

Nàng mê mẩn mịt mờ trung mờ mắt, tiêu cự đối với không rõ lắm nhìn hướng tiền phương, phát hiện có một vô cùng tuấn mỹ nam nhân đặt ở trên người của nàng. Ở trí nhớ của nàng có thể đạt được, thật giống như không nhận biết người này, nàng liều chết nghĩ nửa ngày, cũng nhớ không nổi tới người này là ai vậy, bởi vì hắn không phải là nàng cuộc sống trong vòng giáo sư, đồng học hoặc là bằng hữu.

Nhưng là người này anh tuấn dung mạo để cho lòng của nàng bối thông nhảy loạn, xem ra cái này nam nhân nhất định là nàng trong mộng bạch mã vương tử, nhưng năm mộng có như vậy hạn chế cấp, nàng nhưng chưa từng có nghĩ tới.

Bất quá bạch mã vương tử phải có có tiền mới được a, nghĩ đến nàng tự nhiên hỏi ra miệng, “Người có tiền hay không a?”

Vấn đề của nàng để cho Tống Kỳ Đường ánh mắt tròn tròn, “Có tiền được vượt quá sức tưởng tượng của người nha.”

“Đó, có hay không rất cao a?”

“So sánh với người cao đó.”

So sánh với nàng cao nam rất ít người cũng, điều này làm cho nàng có thể đón nhận, nhưng còn có vấn đề trọng yếu không hỏi: “Vậy người có hay không đang lúc nghề nghiệp?”

“Nghề nghiệp?”

Lâm Từ Cần thật to điểm đầu, nhưng để cho đầu của mình hơn ngắt, sau đó nhỏ giọng nói: “Chính là tốt công việc nữa, ta cũng không thể gả hắc đạo lão Đại.”

Tống Kỳ Đường thấy nàng mắt say lơ dờ sương mù hỏi ra những thứ này khả ái vấn đề, không nhin được phát ra tiếng cười, “Công tác của ta hẳn là rất đang lúc mới đúng.”

Nghe xong câu trả lời của hắn, Lâm Từ Cần mỉm cười. Nàng vừa nhắm mắt lại ngủ, bởi vì mộng thật khỏe đó, có thể làm cho nàng tìm kiếm được nàng ở trong hiện thực tìm không được bạch mã vương tử, nàng cũng không thể quá nhanh mở mắt ra, để tránh cái này mộng rất nhanh tự tỉnh lại.

Trong lúc bất chợt, một Bất Danh vật thể đẩy mạnh trong cơ thể của nàng, nàng nhăn lấy lông mày kêu đau, “Đau quá!”

Che ở trên người nàng nam tử dùng nóng ướt đôi môi nhiệt tình an ủi lấy nàng, kia ngọt ngào triển miên hôn sâu làm cho nàng nhũn chặt đầu lông mày hơi buông ra.

Nàng thấp thỏm gấp khí, mồ hôi không ngừng hiện lưu.

Vừa tê dại vừa ngọt cảm giác thoáng cái tịch quyền nàng sở hữu đặc ý chí, nàng bầu víu vào cùng nàng giống nhau lửa nóng nam tử, tự rơi vào ngọt ngào trong vực sâu đi.

* * *

Gà trống Ác ác đó kêu loạn, vô cùng ầm ỹ, Lâm Từ Cần không khỏi bung kín lỗ tai. Thật là kỳ quái, nhà nàng phụ cận nơi đó có gà trống a? Làm sao có nghe được kỳ quái gà trống tiếng kêu?

Nàng từ từ mở mắt, chói mắt ánh nắng soi đi vào, chiếu lên nàng thiếu chút nữa mở mắt không ra.

Này lại càng kỳ quái, bởi vì nàng chỗ ở bối dương, không thể nào có ánh nắng chiếu vào mắt của nàng trên da a? Nàng nháy mắt nhiều lần mắt, mới đưa tình cảnh trước mắt thấy rõ ràng.

Một cái cánh tay treo ở lồng ngực của nàng, hơn nữa lồng ngực của nàng hay là trần truồng, mà kia cánh tay tựa như tràn đầy tham muốn giữ lấy đường như hoàn ở nàng.

Nàng bị làm cho sợ đến kêu to, hơn nữa lập tức bò người lên, “Này, này xảy ra chuyện gì?”

Đứng dậy, mặc dù bỏ rơi này con cánh tay, nhưng là nàng hơn kinh ngạc phát hiện, nàng thể nhưng toàn thân cũng là trần truồng, hơn nữa như vậy một nhảy dựng lên, hạ thân của nàng chưa đau chết.

“Sớm a, ái phi.” Trong thanh âm mang theo nồng đậm khốn ý kịp khăn khăn.

Lâm Từ Cần cuối cùng cũng đem ánh mắt chuyển hướng bên cạnh trong chăn, nơi đó đang ngủ một từ nàng cái phương hướng này nhìn sang, nửa người trên tuyệt đối là trần truồng nam nhân, hơn nữa hán lớn lên rất anh tuấn, nhưng là nàng thật giống như không nhận ra hắn.

Tiếp theo, nàng nhớ ra rồi, tối hôm qua bóng đêm mờ mờ, cho nên người này diện mạo nàng không có thấy vậy rất rõ ràng, bây giờ ở dưới ánh mặt trời, nàng lập tức nhận ra được, người này cái kia rất có tiền cổ nhân a.

“Làm sao ngươi, tại sao lại ở chỗ này?” Cái này cổ người làm sao sẽ cùng nàng ngủ chung ở trên giường lớn?

Mà kia anh tuấn cổ nhân lộ ra bạch nha mỉm cười, vẻ mặt hài lòng trả lời vấn đề của nàng.

“Ái phi, ngươi đêm qua thật là khả ái a...” Nhớ tới đêm qua, Tống Kỳ Đường còn lộ ra toan tính vẫn còn không đủ sắc sắc về mặt. “Bất quá chúng ta tới nay đầu lại ôn lại, ta bây giờ được vào triều sớm.”

Hắn mở ra chăn, Lâm Từ Cần bị làm cho sợ đến bung kín mặt, gương mặt hồng như trái cà chua, bởi vì hắn toàn thân trần truồng xuống giường, tự tại phủ quần áo.

Chỉ nhớ rõ ngày hôm qua nàng gặp một con ác mộng, trong mộng nữ vương giác chính là mình, mà cổ nhân, càng xem càng giống trong mộng nam chính, khó có thể đây không phải là mộng, mà là sự thật sao?

Nàng bị người ta ăn không, chẳng những bị nam nhân ăn, mà còn là một nam nhân cổ đại a! Nàng giận đến thiếu chút nữa té xỉu.

Tên nam nhân cổ đại kia trước tiên đem nàng đưa về nhà, sau đó cố ý đợi nàng say rượu, giở trò với nàng, hừ, tên này có thể nói là mặt người dạ thú a

Lâm Từ Cần tỉnh tỉnh lập tức bộc phát, một quyền tự đánh đi qua, chỉ bất quá bởi vì lưng đau vô lực, không có đánh trúng mục tiêu, bất quá cũng làm cho Tống Kỳ Đường sợ hết hồn.

“Ngươi tên khốn này, dám mê gian ta, ta muốn tìm cảnh sát tới bắt ngươi, để cho loại người như ngươi phái nam bại hoại cũng đã không thể hoành hành ngang ngược.”

Nàng giận đến bộ ngực không ngừng phập phồng, không nghĩ tới kia mê đắm hư nam nhân thể nhưng một đôi mắt giống như dính chặt giống nhau định ở nàng trần truồng trên ngực. Nàng hét lên một tiếng, vội vàng cầm chăn phủ ở lồng ngực của mình, tìm xem nhìn phụ cận có đồ vật gì đó có thể khoảng cách xa công kích hắn.

Trừ không có gì lực sát thương gối ở ngoài, cái gì cũng không có, thế là nàng cầm lấy gối, dùng sức đập tới, vừa tức giận mắng to, “Ngươi không biết xấu hổ, hạ lưu, vô sỉ, dám mê gian trong sạch thiếu nữ, ngươi, ngươi không phải là người.”

Tống Kỳ Đường gần như thường thức nhìn lấy khuôn mặt đỏ hồng như trái táo của nàng, một cái tay cầm lấy chăn, phủ ở nàng kia bởi vì kịch liệt cử động cơ hồ che không lẫn át được tuyết trắng bộ ngực.

Hắn thấp giọng cười nói: “Ái phi, chiều này muốn cự còn nghênh thật sự là vừa lúc giải đến của ta chỗ ngứa, không bằng ta liền muộn một chút vào triều sớm tốt lắm.”

Nhìn hướng nàng từng bước tiến tới gần, Lâm Từ Cần bày ra dọa người công phu: thời gian giá tử, “Ngươi dám tới đây, ta liền đập điệu ngươi cái chỗ kia đó, ta tuyệt đối không phải nói giả.”

“Ái phi, đêm xuân một đêm trị giá thiên kim...”

“Trị giá thiên kim đầu nữa, ngươi này vô sỉ cổ nhân, hạ lưu heo chó, ta tuyệt đối muốn tìm cảnh sát đem ngươi bắt vào trong lao, cho ngươi đồng lứa cho không thấy mặt trời!”

“Ái phi, ngoan, tới ta hôn một cái...”

Còn chưa mắng xong, cái này cổ đại nam nhân càng chạy càng gần, biểu hiện trên mặt càng ngày càng không đứng đắn. Nàng một cước đá vào, không có đá trúng mục tiêu, ngược lại cũng bởi vì trọng tâm không yên nhưng lại té ở chân bông thượng, lộ ra hơn phân nửa trần truồng thân thể, quả thực là “Xin quân hưởng dụng” cảm thấy thẹn bộ đáng (cười chết mất ^^)

Tổng Kỳ Đường không có buông tha cho cơ hội tốt như vậy, lập tức tự đặt ở thân thể của nàng thượng, đối với nàng xem ra khả ái cái miệng nhỏ nhắn mãnh liệt một lần lại một lần. Điều này làm cho Lâm Từ Cần cơ hồ khí đến chết bất đắc kỳ tử, nàng mỗi mắng một lần, đã bị cái kia dính người miệng lần nữa hôn, cuối cùng chỉ phát ra ngô ngô tiếng vang mà thôi.

Đợi đến cái này sắc quý cổ nhân hôn đủ rồi, nàng sớm bị hôn đến thiếu đường khí đại trương lấy miệng hô hấp, hút xong khí, còn muốn nữa mắng, cái này sắc quý cổ nhân cười đến càng thêm sắc tình, “Người Vượt qua mắng, ta càng mạnh hơn, nữa mắng a!”

Những lời này để cho Lâm Từ Cần kinh sợ được nói không ra lời, thì ra là cổ nhân như vậy biến thái a.

Nàng bị làm cho sợ đến hai mắt tròn tròn ngốc dạng, để cho Tổng Kỳ Đường lòng tâm cực kỳ vui mừng không dứt.

Hắn ở trán nàng hôn một cái, mới cười nói: “Ng ngoan một chút sao, yêu tồn thương, ta thượng hoàn lâm triều tự tới thăm ngươi, ta sẽ sai người thật tốt chiếu cố ngươi.”

Hắn sửa sang lại tốt lắm y phục sau, lập tức tự kéo cửa đi ra ngoài.

Tiểu Đình tử đang ở bên ngoài hậu lầy, thấy chủ tử đi ra, tài mới cất cao giọng nói: “Hoàng thượng muốn vào triều sớm, bãi giá đại điện.”

“

Hoàng thượng? Đại điện? Cái này là kịch cổ trang a?”

Ở bên trong cửa Lâm Từ Cần mở to hai mắt nhìn, nhưng là nhìn thấy cái kia sắc quý cổ nhân long bào gia thân, mọi người vừa thấy được hắn tự lập tức quỳ xuống, nàng không thể không tin người mà tới qua trêu chọc nàng chính là người có quyền thế lớn nhất, có tiền nhiều nhất cửu ngũ chí tôn hoàng thượng, thiên tử a.

“Mẹ ơi, cảnh sát là hắn quân, đại lao là hắn nhà mở đích, quan toà là hắn nuôi, ta nhất định làm sao kiện hắn mê gian cũng kiện không thắng, xem ra ta là bị ăn không rồi, không trách được hắn mới vừa rồi vẫn gọi ta ái phi, ái phi, thì ra là hắn là hoàng đế, trời ạ, tại sao có thể như vậy.”

Ngôn ngữ ảo não bật thốt lên, Lâm Từ Cần nhất thời ngốc nhìn trần nhà.

Không có làm cho nàng có thời gian hiểu rõ ràng này đoàn hỗn loạn đến tột cùng nên xử lý như thế nào, một đám cung nữ đã tự động tràn vào tới khấu đầu nói:

“Hoàng thượng phân phó phải cẩn thận tứ Hậu nương nương, ngự thiện phòng đã đưa tới sớm một chút, xin nương nương lau sau, tùy chúng ta hầu hạ.”

Lâm Từ Cần hoàn toàn không nghe thấy hắn tiếng người nói chuyện, chỉ trầm mê tại chính mình tự oán tự ngã trung, không ngừng cảm đầu đụng lấy mềm bị.

“Ta thật là ngu ngốc a, ta nên sớm biết gặp người vào lúc nửa đêm đúng là không may mắn gì, huống chi là người bình thường thì nhà làm sao lớn vậy, nha hoàn làm sao nhiều vậy. Ta tên ngu ngốc này, đàn đã chết, lại bị cô nhân chiếm tiện nghi, chuyện này nếu truyền về hiện đại, ta căn bản là không mặt mũi thấy người.”

Nàng liên tục oán trách, hối hận đánh lấy lồng ngực, nhưng là chuyện đã thành thật, nhiều hơn nữa ai oán, nữa lớn tiếng rống giận, cũng không cách nào vấn hồi nàng bị cổ nhân chiếm tiện nghi chuyện thực, hiện nay trừ tiếp nhận thực tế ở ngoài, còn có thể làm sao đâu.

Dù sao nàng rống cũng rống qua, ai oán cũng ai oán qua, duy nay chỉ kể hay là thật tốt chiếu cố mình, thân thể nhưng là nàng lớn nhất tư chất bản : vốn, hơn nữa ở nơi này đưa mắt không quen cổ đại, nàng cũng không thể bởi vì ai oán tự ngược đãi mình, rồi hãy nói muốn cùng cái kia mê đắm cổ nhân liêu chết, cũng phải có thể lực mới được.

Thế là nàng mắt nhảy lên, thế nhưng bắt đầu gọi đói, “Ta đói bụng, ta muốn ăn cơm.”

Bạn đang đọc truyện *Trời Giáng Ái Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5: Chương 3.1

Trên bàn bày đầy những món ăn quý và lạ.

Từ Lâm Từ Cần xuống giường bắt đầu, các cung nữ tụt nhanh chóng sửa sang lại giường đệm, cho dù thấy trên giường làm nàng đỏ mặt hồi lâu lạc hồng, các nàng vẫn mắt nhìn thẳng tiếp tục làm lấy dọn dẹp cử động, sau đó không lâu, những thứ khác cung nữ tụt vì nàng đưa đến thùng gỗ,

Ở trong thùng thả chút ít cánh hoa kịp vô cùng tốt vẫn hương phần sau, cung nữ tăng thêm nước lạnh cùng nước nóng, thường phục thị nàng vào thùng tắm. Trong thùng mực nước vừa lúc chạm vai, để cho toàn thân nàng cũng có thể hưởng thụ đến nước nóng ngâm, hết sức hưởng thụ.

Nàng khởi thân, đã có người vì nàng thay mới đích y trang, các nàng động tác thuần thực chí cực, tựa như làm những chuyện này đã làm trăm ngàn trở về.

Giờ phút này Lâm Từ Cần đối gần chết, tắm vừa càng thêm mau mẩu tuần hoàn, cho nên rửa tốt sau khi, nàng đã đối bụng đến phải choáng váng đầu hoa mắt, này tất cả đều quái đêm qua cái kia đồ xấu xa cổ nhân ép khô tinh lực của nàng.

Nhưng là chỉ cần vừa nghĩ tới hần là làm sao ép khô tinh lực của nàng, mặt của nàng tụt đỏ rùng rục. Đáng giận cổ nhân, hoàng đế cái gì, quả thực so sánh với ác bá còn không bằng, nào có người thừa dịp lấy người ta say rượu lúc Bá Vương Ngạnh Thượng Cung, căn bản là một đại phối đàn.

Thật vất vả có thể ăn, hơn nữa trên bàn bày đầy sắc hương vị đã chuẩn bị thức ăn, dù sao cái kia thói cổ nhân trong nhà com, không ăn trắng không ăn, nàng quyết định muốn ăn đến chống đỡ chết mới chịu dừng miệng lấy trà thù bày ra. Thế là nàng trái một ngụm, phải một ngụm cuồng ăn, ngay cả tướng ăn khó coi, nàng cũng không cố kị được nhiều như vậy.

Các cung nữ mặc dù đối với tướng ăn kinh khủng của nàng không dám lên tiếng, nhưng là các nàng hai mặt nhìn nhau, tất cả đều toát ra vẻ mặt quái dị. Một nương nương như vậy là lần đầu tiên các nàng thấy a.

Cũng là Lâm Từ Cần thấy các nàng tất cả đều trừng mắt nhìn mình, hiểu lầm ý của các nàng, nàng tao liễu tao đầu, “Có phải hay không các người còn chưa ăn?”

Các nàng là chưa ăn là không sai, bởi vì chủ tử còn chưa ăn, các nàng làm sao dám ăn trước. Bất quá Lâm Từ Cần hạ xuống một câu nói làm cho các nàng tất cả đều bị làm cho sợ đến cứng họng.

“Vậy thì cùng nhau ăn đi, dù sao món ăn nhiều như vậy, bày đầy suốt một bàn, ta một người vừa ăn xong, mọi người cùng nhau ăn, nhất định sẽ vui hơn.”

Nàng không chỉ là miệng nói một chút, còn dùng tay không ngừng lay động chào hỏi, các cung nữ mọi người hù dọa được sắc mặt tái xanh, không biết đây là phương thức xử phạt gì, nếu không làm gì có chủ tử ăn com mà còn muốn bọn họ ăn chung.

Xuân Cô đầu tiên quỳ xuống nói: “Nương nương, là chúng ta làm sai cái gì sao?”

“Các người không có làm sai cái gì a, nhưng là com nhiều quá, các người vừa không ai ăn xong điểm tâm, vậy thì ngồi xuống cùng nhau ăn đi.”

Nghe không hiểu ý nghĩa trong lời nói của nàng à nha, rốt cuộc là ác ý hay là ngây thơ? Nhưng là sau cùng chủ tử nhan hiểm hay thế nào đều có thể xác thực, tuyệt không thể làm chút nào, nếu là làm một chút, đó là muôn lần chết cũng không có thể chống đỡ trôi qua.

Xuân Cô trên mặt toát ra mồ hôi, nàng tựa đầu gối lấy trên mặt đất, “Nương nương, nô tỳ vẫn là đề tiện chi mệnh, không thể cùng nương nương chiều chuộng chi thân thể cùng nhau dùng com, cầu: van xin nương nương tha thứ.”

“Tha thứ?”

Lâm Từ Cần không biết tại làm sao mà các nàng suy nghĩ thành nghiêm trọng như thế? Nhưng ngay sau đó nghĩ đến đây cổ đại, cùng hiện đại nhưng là khác nhau rất lớn, đại khái là các nàng quan niệm vô cùng nghiêm nghị, nên vừa rồi mới bị nàng hù dọa cho sắp chết

Xuân Cô phía sau cung nữ cũng tất cả đều quỳ xuống, khẩn cấp khấu đầu nói: “Nô tỳ bất tài, không biết làm sai cái gì, xin nương nương tha thứ.”

Nhìn các nàng một đồng người tất cả đều quỳ trên mặt đất, làm cho Lâm Từ Cần thở dài lắc đầu. Xem ra cổ đại đúng là giai cấp rõ ràng, tội nghiệp cho bọn họ

Nàng vội vàng khoát tay nói: “đứng lên, các người không muốn ăn com cùng ta thì thôi cũng không cần quỳ như vậy, muốn ta tức chết hay sao hả?”

Nghe lời nói của nàng không có ý trách tội, Xuân Cô cùng các tỳ nữ khác gỡ nhẹ vào đầu mới nói cảm ơn, “đa tạ nương nương”

Các nàng vừa đứng lên, Lâm Từ Cần cũng không muốn rước thêm nhiều phiền toái nên ăn lấy phần com của chính mình, nhưng là thức ăn thật sự quá nhiều, cho dù nàng có ăn thế nào đi nữa, cũng không thể ăn hết một bàn

“Các người đã không muốn theo cùng nhau ăn, cái bàn này ta không có dính qua chiếc đũa, tặng cho các người ăn được.” Không dám cùng chủ tử cùng nhau ăn, phần thưởng cho các nàng ăn cũng có thế sao.

Có thể được đến nương nương tứ điểm tâm, để cho những cung nữ này tựa hồ mừng rỡ, vội vàng vừa quỳ xuống khấu đầu, vui vẻ nói: “Tạ Tạ nương nương ban thưởng.”

Thấy các nàng vừa quý xuống, Lâm Từ Cần thật sự chịu không được thứ lễ nghi này, hướng chỉ nàng quen với chủ nghĩa bình đẳng ở hiện đại, làm sao có thể nhìn những người lớn tuổi hơn mình quý xuống trước mặt nàng chứ

Nàng không nhìn được giả bộ làm vẻ mặt y như trong phim mà nàng thường xem: “Sau này thấy ta không cho phép quý, biết không?”

“A?”

Xuân Cô cùng những tỷ nữ khác kinh ngạc, nàng bày ra thái độ của chủ tử, “Ta là chủ tử có đúng hay không? Chủ tử nói gì đều là mệnh lệnh đối với các người, có đúng hay không?”

“Là, dạ, nương nương “

“Cho nên, sau này nếu ai nhìn thấy ta mà quý xuống, ta tuyệt không tha thứ cho người đó.”

Các cung nữ cũng đã kinh ngạc đến nói không ra lời.

Lâm Từ Cần so sánh với lấy trên bàn mấy đạo món ăn, “Các người mau mau ăn hết đi, nếu không đói bụng chết thì làm sao bây giờ, thừa dịp ăn nhanh lên.”

“Dạ, tạ Tạ nương nương!”

Đang muốn quý xuống, lại nghĩ tới Lâm Từ Cần mới vừa rồi ra lệnh, không người nào dám quý, không thể làm gì khác hơn là uốn cong thắt lưng tạ ơn.

Nhưng là Lâm Từ Cần đối với hành động khom lưng của các nàng cũng vô cùng bất mãn, nhưng nàng nghĩ lại, muốn thay đổi tính cố chấp của bọn họ không phải dễ, trước làm cho các nàng không quý nàng cũng đủ, cho tới việc không cho khom lưng thì sau này bàn lại. Thế là nàng phát tay một cái, các cung nữ tựa khần trương lui xuống.

Bụng cũng ăn no, tắm cũng tắm qua, bây giờ hẳn là phải chạy trốn khỏi cái hoàng cung này mới được, nếu không chắc chắn tên thối hoàng đế kia sẽ chiếm tiện nghi của nàng nữa thôi

Hơn nữa chỗ này là địa bàn của tên thối hoàng đế đó, nếu như bị hắn si nhục, nhất định là kêu trời không nên, gọi địa mạt linh, cho nên phải nhanh chân rời đi mới được

Lâm Từ Cần mặc dù muốn nhanh chân rời đi, nhưng là vừa mở cửa ra, trước mắt có đến mấy lối đi, nàng lại không biết từng lối thông đến nơi nào, thật là khổ mà.

Nàng muốn hỏi đám cung nữ kia, lại sợ nếu nàng thật sự đi được, chỉ tổ hại thân cho đám cung nữ kia, cho nên nàng tùy theo ý mình, nói không chừng nàng vận khí tốt, có thể nhanh chóng đi ra khỏi cái hoàng cung quái quỷ này.

Nhưng là không nghĩ tới vận khí của nàng không tốt, bởi vì nàng chưa đi xong tới cuối đường tay chân đã nhũn ra, chẳng những ngay cả cuối đường cũng nhìn không thấy tới, ngay cả một vách tường cũng không thấy được.

“Thật là tức chết đi, xây hoàng cung lớn như vậy làm chi? Hại ta tìm đường không được. Xem ra vẫn phải là đi hỏi người ta thôi, “

Vừa mới đi tìm người hỏi, trùng hợp nàng nhìn thấy một căn nhà trang hoàng lộng lẫy, nhà này thoạt nhìn đã hiện lên khí chất, hơn nữa so với phòng hán hình như là không giống nhau cho lắm.

Trong cung đình đều nhịp cách cục, phòng kiến tạo phần lớn giống nhau, nếu là có bất đồng địa phương: chỗ, nhất định là hoàng đế phá lệ hạ chỉ kiến tạo, ở trong đó ở cũng nhất định là không như bình thường người, nhưng là Lâm Từ Cần không chút suy nghĩ tựa xông đi vào hồi đường.

Cánh cửa dễ dàng bị đẩy ra, Lâm Từ Cần ngó giáo dác xông vào. Kết quả một xông vào, nhưng bị làm cho sợ đến nàng trái tim nhảy loạn, bởi vì, trong nhà tựa như mới vừa gặp cường đạo giống nhau, cả sàn nhà hiện đầy đồ hư.

Y phục, linh kiện, còn có chút roi không biết là vật gì mảnh nhỏ, này thật là kỳ, ngay cả hoàng cung cũng sẽ bị cường đạo a, xem ra cái này triều đại trị an thật giống như không tốt lắm, bất quá do cái tên hoàng đế thối kia trị an thì nàng cũng không tin được

Nàng nhìn chung quanh, tràn đầy lòng hiếu kỳ không dứt, lần đầu tiên nhìn thấy hiện trường bị cường đạo phá hư, làm cho nàng thấy vậy không chớp mắt, trái tim nhảy loạn, đợi nàng nhìn đủ rồi, đang muốn lui ra ngoài, khóc mắt dư quang chợt lóe, thật giống như có đồ vật gì đó giật giật.

Nàng mở trừng hai mắt, còn cho là mình nhìn lầm rồi, nhưng là càng xem càng quái, trên giường không phải là người sao, hay là nàng nhìn thấy quý, hẳn là không thể nào, chẳng phải quý tới mới hiện hình sao?

Như vậy vừa nghĩ, nàng liền tăng lên cam đảm, cẩn thận đường ngang xóc xếch trên mặt đất, từ từ đến gần bên giường, chò dựa vào một chút gần thời điểm, mới phát giác là một phần cách ngọc mài, vẻ thủy mị thật là xinh đẹp, ước chừng mười sáu, bảy tuổi cô bé nằm ở trên mặt giường lớn, nàng tròn lầy hai mắt thật to, đang nhìn chăm chăm lấy nàng, chỉ bất quá nàng tư thế không quá chính xác, thoạt nhìn có chút kỳ quái.

Lâm Từ Cần sợ hết hồn, chẳng lẽ cô bé bị cường đạo trói lại sao?

Nàng lập tức vỗ vỗ vai cô bé , lo lắng nói: “Ngươi làm sao vậy? Tiểu muội muội.”

“Tiện nhân, đừng đụng ta nếu ngươi còn muốn sống!”

Cô bé này thoát nhìn vô cùng vẫn tú, nhưng là không nghĩ tới thanh âm của nàng cũng rất rộng, hơn nữa nàng giống như người mắng chửi người khác đã quen, vừa mắng, vừa có thể cầm bình hoa ném về phía nàng

Cô bé này tính tình làm sao hư hỏng như vậy? Lâm Tử Cần không nghĩ tới họa trời giáng, may là thần kinh phản xạ của nàng tốt, không thì ...

Địch thân trải qua cảnh này, nàng mới biết, không phải là do cường đạo xông vào, mà là tiểu hải tử này tức giận nên ném vỡ đồ đạc

Cô bé kia thấy không trúng nàng, giận đến muốn chết, cả giận nói: “Ta đánh ngươi, ngươi còn dám đỡ ? Ta muốn lấy đầu của ngươi ! Ngươi đâu , có thích khách, có thích khách “

Nàng lớn tiếng nói. Mới đầu Lâm Tử Cần còn ngăn người, sau là tức giận đến toàn thân phát run. Nữ hải tử này muốn giở trò quỷ gì? Nhìn dung mạo nàng ta tuy khá ái, nhưng tính tình bên trong thì so với đại ác ma chỉ có hơn chứ không có kém

Lâm Tử Cần một tay đánh lên mặt cô bé, làm nàng té xuống giường, “Ta là hảo tâm giúp ngươi, ngươi lại như vậy sao ? Ngươi thiếu người dạy dỗ sao ?

Mặt của cô bé trở nên trắng bệch , nàng sờ hai đôi má vừa bị đánh của mình, “Ngươi dám đối với a vô lễ ? Ngươi có biết hay không ta là ai ?”

“Ta không cần biết ngươi là ai, ngươi không phân tốt xấu đem bình hoa ném vào người ta, ta nếu không nhanh chân, chẳng phải bây giờ đã trở thành người chết rồi sao, việc làm của ngươi có bao giờ nghĩ tới người khác chưa ? Cứ như vậy ai ai cũng sẽ chán ghét ngươi thôi cô bé !”

“Ta muốn chém cái đầu của ngươi, có ai không, các ngươi tất cả đều điếc sao? Tới đây cho ta, có thích khách a!”

Nàng dùng sức gọi, không bao lâu thì một đoàn cung nữ, thái giám cùng thị vệ chạy vào, cả đám bọn họ đều quỳ trên mặt đất thỉnh an

“Quận chúa vạn phúc.”

Nàng lấy tay chỉ vào Lâm Tử Cần, “Mau bắt nàng, nàng tới là để ám sát ta, mau bắt nàng.”

Cung nữ, thái giám, thị vệ đưa mắt lên nhìn Lâm Tử Cần, vừa nhìn thấy y phục của nàng, bọn họ khẳng định nàng chính là một trong những phi tử của hoàng đế

“Bẩm Quận chúa, chỉ sợ đây là một trong số những phi tử của hoàng thượng ...”

“Ta không tin, hoàng huynh mỹ nữ vô số , nàng lớn lên xấu như vậy, hoàng huynh ta chẳng lẽ mắt mù, như thế nào lại coi trọng thứ người quái dị như thế này? Nàng nhất định là thích khách giả trang, lập tức cho ta kéo ra ngoài chém đầu, nghe thấy không ? Bọn các ngươi đừng là ngu ngốc.”

Đám phê bình mỹ mạo của nàng? Lâm Tử Cần giận đến lửa giận bốc lên. Đừng tưởng rằng nàng lớn lên khá ái một chút, có thể tùy ý phê bình nhan sắc của nàng nha

Nàng gõ mạnh vào đầu cô bé, “Ngươi là thiếu người đánh phải không, tiểu quỷ, như vậy không có nuôi dạy chửi loạn người, cẩn thận ngươi sau này lớn lên không có ai hỏi cưới nhé đồ đàn bà chanh chua “

“Người đàn bà chanh chua, ngươi nói ta là người đàn bà chanh chua?” Cô bé giận đến không ngừng thò.

Nàng cả đời này chưa ừng bị người nào coi thường đến như vậy.

Nàng lấy tay chỉ vào Lâm Tử Cần,nói: “Các ngươi thấy không, hay là tất cả đều mù? Nàng đánh ta này thiên kim chi thân thể, mau đưa nàng kéo ra ngoài chém đầu, mau!”

Một người là nương nương, một người là Quận chúa, ai cũng không dám động, bọn họ không biết làm thế nào cho tốt

“Nơi này bề bộn như vậy, rốt cuộc Như Hoa vừa đập phá mấy bình hoa rồi?”

Ngoài cửa một truyền đến thanh âm, Lâm Tử Cần toàn thân cứng ngắc, như hoa nụ cười như hồ, quỳ trên mặt đất cùng lớp người lập tức khấu đầu thỉnh an.

“Hoàng thượng thánh an.”

Vào cửa tới, chính là Lâm Tử Cần không nghĩ nhất nhìn qua cổ nhân, cũng chính là hoàng đế Tống Kỳ Đường.

Hắn vừa đi vào, Như Hoa lập tức tổ cáo , nghĩ rằng chính mình có thể đem nàng chém đầu ngay lập tức,”Cái này thích khách đánh ta a, hoàng huynh, nhanh đưa nàng xử tử, nhanh một chút.”

Bạn đang đọc truyện *Trời Giáng Ai Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 6: Chương 3.2

Tổng Kỳ Đường vừa thấy Lâm Từ Cần, cái kia mỉm cười ngọt ngào toan tính cho tới bây giờ cũng không lần quá, “Ái phi, làm sao chạy tới nơi này? Tìm Như Hoa chơi a, hại trăm trong lúc nhất thời tìm không được người.”

Gặp thật giống như muốn tiến thêm một bước tiêu sái gần năm ở nàng, Lâm Từ Cần lập tức thối hậu một bước, bày ra vẻ mặt phòng vệ vẻ mặt nói: “Muốn tìm ta liền miễn.”

Như Hoa thấy hai người bọn họ nói rất đúng, lập tức hiểu nữ nhân này chính là phi tử của hoàng huynh, nàng rống to quát to lên, “Hoàng huynh, nàng mới vừa rồi thừa dịp người không có ở đây, dùng sức đánh ta, ngay cả nàng không phải là thích khách, ta cũng muốn phạt nàng, đem nàng đuổi ra cung đi.”

Lâm Từ Cần ánh mắt sáng lên. Dem nàng đuổi ra ngoài cung, nói cách khác nàng có thể không cần tìm đường, đã có người nói cho nàng biết xuất cung đi như thế nào. Nàng lập tức cuồng mãnh gật đầu.

“Không sai, ta mới vừa rồi rất dùng sức đánh Quận chúa, thật rất dùng sức, ta sai lầm rồi, ta nguyện ý xuất cung.” Nói lấy, nàng còn lộ ra cổ trang kịch đắc tội phạm cảm giác sâu sắc hối hận về mặt, “Van xin Hoàng thượng ban thưởng tội, ngàn vạn không nên khinh xuất tha thứ với ta, ta là khi dễ Quận chúa đại phối đản.”

Nàng càng nói càng mi phi sắc vũ, chỉ kém không có nhảy dựng lên khua tay múa chân mà thôi, ngay cả Như Hoa nhìn thấy biểu hiện của nàng cũng thấy bất an, dĩ nhiên là Tổng Kỳ Đường bụng đầy mưu kế cũng nghĩ như thế

“Ngô ân —— đem ái phi đuổi ra cung vẫn có thể xem là một trừng phạt phương pháp tốt a.” Tổng Kỳ Đường sờ cằm nhìn nàng với ánh mắt xấu xa

Vừa nghe trước mắt cổ nhân cũng nói như vậy, Lâm Từ Cần lại càng liên tục gật đầu, nịnh nọt lời nịnh bợ như nước xuôi xông ra, “Dạ, Hoàng thượng anh ninh, quả thực là chưa từng có ai, sau không người tới.” Chỉ cần thật có thể làm cho nàng xuất cung, muốn nàng nói nhiều ác tâm lời của cũng không sao.

“Nhưng là vừa nghĩ tới ái phi vô thân vô cớ cái chán đuổi ra cung đình, chẳng phải là rất là thương cảm, vạn nhất lại bị bán vào thanh lâu, đó chính là trăm đắc tội qua. Trăm dù thế tàn nhẫn thế nào, cũng không có thể chịu được một nữ tử cơ hồ yếu đuối bị người ta khi dễ a.”

Lâm Từ Cần lời nịnh bợ trong nháy mắt đông lại, mà đông lại không chỉ là lời của nàng mà thôi, ngay cả nụ cười của nàng cũng đông lại lên, “Ý của người là...”

“Ý của ta là, không bằng cho ái phi ở lại trong cung, lao động một chút như thế nào?”

“Lao động?” Lâm Từ Cần chỉ vào mình, “Cũng chính là chỉ cần ta làm chút ít lao động thể lực công việc là tốt, có phải hay không?”

“Ái phi thật thông minh, lời của trăm còn chưa nói ra, người đã hiểu tâm tư của trăm, như người loại này hiểu được lòng người, trăm nào nỡ cho người xuất cung đâu”

Oa dặm liệt... Có một đồng vô cùng ác ý, quả thực có thể nói là nói năng thô tục, ở Lâm Từ Cần trong đầu chuyển a chuyển, nửa hơi không chế không được, nàng sẽ phải mắng ra nàng cả đời này nhất bản thô tục.

Cái này gian trá cổ nhân nhất định là có ý, trăm phần trăm là, nhất là nhìn hán bây giờ khoe miệng đang cười, ngay cả ánh mắt cũng thể hiện sự gian trá, cũng đủ biết vị hoàng đế này là loại người gian xảo khó kiếm trong thiên hạ, thì ra lúc nàng vừa nhìn thấy hán, còn tưởng hán là người nhẹ dạ, căn bản chỉ là giả vờ.

Hán tuyệt đối là biết nàng muốn ra cung, nhưng cố ý không để cho nàng xuất cung, còn nói cái loại này sẽ làm nàng bạo huyết quản khổ kiếp nói.

Lâm Từ Cần thiếu chút nữa giận đến hộc máu, Như Hoa thì bất mãn với quyết định của hán, lập tức liền nói: “Hoàng huynh, nàng quấy nhiễu ta, còn đánh ta đâu, bị phạt như vậy là quá nhẹ a.”

Tổng Kỳ Đường khẽ mỉm cười, nhìn những món đồ chơi đồ vỡ trên mặt đất, “Như hoa a, cái này té phá đồng Tây Lý, là món quà mà ta tặng cho người, thế mà người lại khiến nó trở thành như vậy sao?”

Như Hoa há mồm ra, thanh âm gì cũng không còn phát ra tới.

Tổng Kỳ Đường cười nói: “Người nói, có phải hay không đồ ta tặng cho người mà người cũng đập bể, nên phạt người thật nặng đúng không?”

Như Hoa lập tức ngậm miệng không nói, Tổng Kỳ Đường hài lòng gật đầu, “Tốt, người đã cũng đồng ý với quyết định của ta, vậy thì, ái phi, chúng ta đi

thôi“

“Cung tiến Hoàng thượng, nương nương!”

Đám người đang quỳ kia cười thầm trong lòng. Người dám ở trước mặt Như Hoa quận chúa kiêu ngạo, trừ Hoàng thượng, không còn có người khác.

Dù sao thì cũng là quận chúa, còn ai dám ở trước mặt nàng làm càn, nhìn nàng đang bực mình mà hành hạ người khác, bọn hạ nhân không chịu được trong lòng cũng có chút oán giận

Như Hoa mặc dù không nói gì, nhưng ánh mắt tức giận nàng trao cho Từ Cần cũng kịp đưa đi, nhìn Lâm Từ Cần, ánh mắt tức giận của nàng trong chớp lát đã chuyển sang ánh mắt toan tính rồi a.

* * *

Lâm Từ Cần bởi vì quá tức giận, cho nên đầu óc cũng không được tỉnh táo, ngoài sự tức giận ra, nàng căn bản không hề để ý chuyện xảy ra, đối với chuyện Tống Kỳ Đường giải quyết Như Hoa như thế nào, nàng cũng không nghe được

Cũng trong lúc nàng đang tức giận, nàng bị Tống Kỳ Đường thoải mái ôm hông như thế nào nàng cũng không biết

Đến khi về cung của nàng, nàng mới phát hiện bàn tay kia không chỉ ôm hông nàng mà thôi, hơn nữa còn cùng với ngón tay, toan cời thắt lưng của nàng ra, nếu hắn không làm động tác như vậy, chỉ sợ nàng còn chưa phát hiện

“Người đang làm gì đó?”

Nàng dùng sức nắm lấy bàn tay của Tống Kỳ Đường, thế nhưng hắn đã nhanh hơn một bước, la lên, “Cẩn thận, ái phi!”

Hắn la một cái, đánh tan sự chú ý của Lâm Từ Cần, chẳng những không đẩy hắn ra mà còn kéo hắn vào gần nàng hơn nữa

Hắn kêu nàng cẩn thận, nhưng làm gì có chuyện nguy hiểm?

Lâm Từ Cần Khí Đạo: “Cẩn thận cái gì, vừa rồi không có chuyện gì cả?”

“Ái phi, ta kêu người cẩn thận là để người không đâm chết con kiến mà ta yêu quý a.”

Oa đậm liệt, cái này Lâm Từ Cần lại càng giận đến muốn chết bất đắc kỳ tử. Vị hoàng đế này có bệnh, hơn nữa không chỉ có một bệnh, hắn nên đi tìm đại phu để chữa trị đi nha.

Gặp ánh mắt bất mãn của nàng, hắn nói tiếp: “Nếu nói trời cao có đức hiếu sinh, mặc dù chỉ là một con kiến nhỏ, có thể cứu sống một mạng, còn tốt hơn xây bảy tòa tháp a”

Lâm Từ Cần ánh mắt lộ ra vẻ bất mãn. Cho dù là nàng đốt vãn đi, cũng không phải không biết câu thành ngữ nổi tiếng này nha.

“Không phải là cứu người một mạng là cứu người một mạng còn hơn xây bảy tòa tháp sao, sao lại biến thành con kiến?”

Tống Kỳ Đường lại nói, “Phật gia có nói, ta và người đời đời kiếp kiếp luân hồi không dứt, người có thể làm con kiến, con kiến cũng có thể có thể làm người, người chưa từng nghe qua Phật gia sớm, muộn khóa tụng cảm kinh điển thảo luận, cát quý đối chứng nhận ba hiền, vạn loại hữu tình trèo lên thập-địa. Cũng chính là người người đều có Phật tính, ngay cả ở quỷ đói nói quỷ đói cũng có thể một ngày kia chứng được thánh vị, bất đồng hữu tình động vật dĩ nhiên cũng có thể biến thành thập-địa Bồ Tát, vì vậy chúng ta hơn muốn lễ kính mỗi cái tánh mạng mới được.”? (đầu đầu, ko hiểu gì hết, ựa)

Tất cả đều là ngụy biện, nàng mà nghe nữa chắc đầu nàng nổ tung lên quá, “Mong là người đừng nói nữa, người còn nói nữa chắc là đầu ta sẽ nổ tung mất”

“Cẩn thận, ái phi.”

Nàng Khí Đạo: “Lại tới nữa, lần này là đâm lên bộ cánh cứng hay là con muỗi?”

Vừa mới nói xong, Lâm Từ Cần đá trúng tấm ván gỗ, nàng lần này đá rất dùng sức, cho nên đau đến nước mắt cũng chảy xuống.

Tống Kỳ Đường vội vàng giải thích, “Ái phi, ta kêu người cẩn thận tấm ván gỗ, người cũng không nghe lời ta sao?”

Vừa đau vừa khó chịu, làm Lâm Từ Cần bực mình vô cùng, quả thực tựa như hải tử chanh chua lúc này không có gì là khác cả, “Người lần sau nói thì nói cho hết luôn đi, cứ nói cẩn thận, làm sao ta biết nên cẩn thận cái gì?”

“Tốt, tốt, ái phi bớt giận, đừng tức giận hư thân thể của người.”

Nếu nói đưa tay không đánh khuôn mặt tươi cười người, ngay cả biết người trước mặt rất gian trá, nhưng nụ cười của hắn tràn đầy hòa ái kịp quan tâm, để cho Lâm Từ Cần cảm thấy đem hắn mắng được máu chó xối đầu, hơn ra về mình tu dưỡng không đủ, cho nên không thể làm gì khác hơn là nhìn xuống, ngậm miệng không mắng tính.

Huống chi làm sao mắng hấn, hấn là một thiên tử a, nàng mắng hấn trước sau gì cũng bị mất đầu a

Bạn đang đọc truyện *Trời Giáng Ái Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 7: Chương 4.1

Lâm Từ Cần ngậm miệng không mắng, Tống Kỳ Đường tựa hồ cũng nhìn ra nàng đối với hấn không thể làm gì tâm tình, hấn ngược lại hơn ôn nhu đỡ lấy tay nhỏ bé của nàng, đỡ lấy nàng ngồi ở giường mềm thượng, nhẹ giọng lời nói nhỏ nhẹ nói: “Ái phi, người mới vừa rồi đụng phải chân, có đau hay không?”

Nàng tức giận lườm hấn một cái, ứng nói hết sức không khách khí, “Nếu như chân của người dùng sức đụng vào tấm ván gỗ, đau hay là không đau?”

Người bình thường tuyệt sẽ không đối với ngôi cửu ngũ Tống Kỳ Đường như vậy ứng nói, nhưng là Lâm Từ Cần mới bát kè hấn là thân phận gì, ở trong mắt của nàng, nam nhân trước mặt nàng là một tên sắc quỷ hỗn đản, chỉ bất quá bây giờ người ở dưới mái hiên không thể không cúi đầu, đợi nàng xuất cung, nàng nhất định tìm thích khách tới ám sát tên khốn kiếp này.

Nhưng là Tống Kỳ Đường cá tính cũng lấy thực kỳ quái, nàng càng mắng, hấn càng vui (đúng là kỳ quái a), nụ cười trên miệng càng lúc càng tươi hơn, ánh mắt cũng đầy vẻ xảo trá nhưng ngoài miệng thì luôn nói xin lỗi

“Thật xin lỗi, ta hỏi sai vấn đề, ái phi, đừng nóng giận, ta đây bù lại với người nha, để cho ta giúp người xoa bóp người chân đau đi.” Nói lấy, một đôi sắc thủ tự sờ lên nàng gót sen.

Lâm Từ Cần đang muốn một cước đá luôn mặt hấn đi, không nghĩ tới bị hấn dùng lực kềm lại một chỗ, làm cho nàng thét lên chói tai, đừng nói là đá người, lập tức đau đến toàn thân vô lực

“Đau chết người, người tên khốn này, muốn mưu sát ta a.”

“Ái phi, chân người bị trật, trăm chỉ giúp người trị thôi a, nhìn lại chân người bây giờ không phải đã bớt đau hơn rồi sao.”

Lâm Từ Cần nước mắt còn chảy trên gò má, mới vừa rồi còn đau giờ chợt biến mất, bây giờ thì đúng là không còn đau nữa, ngược lại được vuốt ve, nàng không hiểu sao trong lòng lại có một chút khoái cảm

Mà thân thể đã được thư giãn, nhìn thấy bên giường đã có đệm, thất lung thẳng bản bản đứng đấy cũng là rất không thoải mái, thế là nàng buông lỏng nằm xuống.

Dù sao cái này sắc lang nếu là muốn làm gì, nàng sẽ một cái đá chết hấn, thử xem hấn dám làm gì

“Ái phi, Người nhóc chân da thịt cũng có chút cứng nhắc, ta giúp người xoa bóp...”

“Ân ngô.”

Nàng có trả lời hay không trả lời cũng giống nhau, phát ra âm thanh, chẳng qua là trong lỗ mũi một tiếng ngọt ngào khí thanh âm mà thôi, bởi vì có người vì nàng xoa bóp, thoải mái được ánh mắt của nàng nhắm lại, trong lỗ tai đã sớm nghe không rõ người ta hỏi vấn đề gì.

Đêm qua bị cái này sắc lang vừa hôn vừa vuốt ve, vừa sớm như vậy tự đứng lên tìm ra đường, đi lâu như vậy đường, vừa bị ngừng lại khí, cũng lấy thực hơi mệt chút, đến nỗi nàng cảm thấy có chút buồn ngủ.

Mà tay Tống Kỳ Đường đã nhanh chóng từ gót chân sờ lên tới bàn chân, bây giờ thừa dịp nàng không để ý, ma thủ từ từ thuận thế mà lên, xuyên qua váy nàng, sờ sờ bắp đùi của nàng.

Lâm Từ Cần đang mơ màng ngủ, không hiểu sao từ đâu có cảm giác ấm áp bay tới, còn có vật cứng ép tới nàng thờ không nổi, thế là mở ánh mắt ra, thấy được tên sắc lang hoàng đế nằm ngay trên người nàng, mà y phục của nàng cũng đã sớm bị lột sạch

Mà gió ấm là bởi vì Tống Kỳ Đường hơi thở xuy phát ở vai của nàng cảnh, đối diện với nàng giờ trò.

“Người, người đang làm gì đó —— ngô ngô —— “

“Ái phi, đương nhiên là đang sủng ái người rồi.”

Ngăn khoe miệng, Tống Kỳ Đường lộ ra một nụ cười tuần mỹ nhưng mang theo một ít gian xảo, Lâm Từ Cần hoàn toàn bị trước mắt nụ cười cho mê hoặc.

Tên nam nhân này đúng là đẹp trai đến không đỡ được, nếu như tới thời hiện đại, có thể trở thành siêu mẫu cấp quốc tế luôn a

Nhìn bộ dáng si mê của nàng nhìn mình, Tống Kỳ Đường làm sao có thể bỏ qua cơ hội hay ho này. Hắn hôn lên đôi môi ngọt ngào của nàng, ngăn lại không cho nàng nói, mà Lâm Từ Cần thì thân thể kiều mềm không dứt cái chân hấn cho thật chặt vây quanh ở.

* * *

Ngủ ngốc, ngủ ngốc, người đứng là đồ mê trai a! Hấn chẳng qua chỉ là cười một chút thôi, người đã bị hấn ăn sạch, cũng không phải là chưa từng nhìn thấy mỹ nam mà, những tên nam nhân khác thời hiện đại còn đẹp trai hơn hấn cơ mà

Trong lòng một cái thanh âm lập tức đối nghịch trời lên, "nhưng ở hiện tại người chưa từng nhìn thấy tên nam nhân nào đẹp trai như vậy a"

"Đó là chưa từng xem qua, đâu có nghĩa là không có người đẹp hơn hấn?"

Âm thanh rống giận của nàng làm cho Tống Kỳ Đường tỉnh lại, đem nàng kéo về phía hấn

Hắn ngọt nhơn nhớt hỏi: "Ái phi, người là đang nói cái gì?"

"Quan người đánh rắm, đã dậy rồi, đem ta ép tới toàn thân cũng đau đớn, ta làm bầm lẫu bầu nơi nào ngại đến người, người nói a?"

Nàng có tình gây sự được càng nói càng lớn tiếng, cũng là Tống Kỳ Đường vẫn vẻ mặt mỉm cười không phải là thậm dể ý, ngược lại ở nàng ngạch hôn lên một cái.

"Ái phi a, có một chuyện trọng yếu mà ta quên nói với người a, đó là Như Hoa bị bệnh, đứng dậy không nổi nên người đừng có mà xông vào chọc tức nàng. Còn có, phải biết rằng hoàng cung là rất lớn a, người muốn ra cung cũng không dễ dàng nha"

Hắn nói làm cho Lâm Từ Cần trợn mắt há hốc mồm. Cái tên hoàng đế này luôn cười hi hi, khiến cho người ta cảm giác hấn ngây ngô, cũng không có cái gì nguy hiểm, nhưng là hấn này thuận miệng vừa nói, quả thực là nói trúng lòng của nàng khảm.

Nàng lập tức bật thốt lên, "Làm sao người biết ta muốn ra khỏi hoàng cung?"

Tống Kỳ Đường cười không đáp, nhưng là cái này thật có mạch lạc có thể tìm ra, từ nàng không hảo hảo đợi ở trong cung điện, nhưng lại đi như vậy khoảng cách xa cũng thì thôi, liền tại Như Hoa kia, nghe được có thể xuất cung lúc về này hưng phấn hình dáng, thì càng không cần hoài nghi nàng nghĩ quyết tâm ra cung.

"Còn có, hôm qua trẫm nói sẽ phạt người làm lao động, nhưng là trẫm rất thương người, cũng không thể làm cho Như Hoa nổi cáu được, cho nên phạt người quét ngự hoa viên, một ngày chỉ cần quét nửa canh giờ cũng đủ, nếu không nơi này rất đau có đúng hay không?"

Hắn sờ chỗ nàng đang đau, dám chắc hôm qua đến giờ không chỉ làm hai lần a, nên đau cũng là phải thôi (không biết chỗ nào nhi? : "-))

Nhìn vẻ mặt thương yêu của Tống Kỳ Đường làm cho nàng đỏ cả mặt, vội vàng đem mặt vùi vào mặt trong, "Chớ nói, xấu hổ muốn chết."

Tống Kỳ Đường tựa hồ rất thích khuôn mặt đỏ bừng của nàng nha, vừa hôn miệng của nàng một lần, sau đó tài mới xuống giường thay quần áo sau, thấp giọng nói: "Ái phi nghỉ ngơi thật tốt, ta phải đi ngự thư phòng làm chút ít chuyện, buổi tối ta sẽ tới nữa, người cũng nên ngoan ngoan đi, đừng có ý nghĩ đó nữa."

Hắn một bước ra cửa điện, Lâm Từ Cần tự giờ lên hiện hồng mặt. Nhìn hấn đi, thật giống như trong lòng có một chút điểm mát mát...

Một suy nghĩ vừa xẹt qua, nàng đã gõ đầu mình, "Ta đây ngủ ngốc đồ mặt cái gì? Hấn muốn đi thì đi, đâu có chuyện gì liên quan tới ta? ! Hết thầy cũng là cái kia sắc lang không tốt, ta chẳng qua là, ——"

Nàng nói không ra lời, dù sao nàng cũng bị cái tên cổ nhân này chiếm hết tiện nghi rồi. Nhưng là cẩn thận suy nghĩ một chút, bây giờ cho dù nàng thật xuất cung, không có bạc, không có vàng nàng có thể đi nơi nào? Mà tên giáo sư ác độc kia cũng không nói cho nàng cách quay trở về hiện tại được.

Dù sao ở chỗ này có ăn có uống, hơn nữa đồ ăn cũng không tệ, còn có thể hưởng thụ hồ tắm thuộc dạng năm sao nha, thử nghĩ xem cái này cổ nhân đối với nàng cũng không còn nhiều hư, mặc dù cái kia trương yêu cười mặt nhìn tự chán, nhưng là có khi lại để cho trái tim của nàng nhảy loạn cả lên

Không bằng trước hết ở chỗ xem một chút tình huống tốt lắm, giáo sư dù thế nào dạng cũng sẽ làm cho nàng trở về hiện đại sao. Vừa nghĩ như thế, thật giống như vấn đề được giải quyết, dù sao nàng bây giờ cũng không thể có thể nói phải về hiện đại là có thể trở về hiện đại.

Nàng cá tính lười nhác, bây giờ cảnh ngộ vừa không kém, định cũng không muốn theo quá mà an, hưởng chi thất lưng đau quá đó, cái kia thói sắc quỷ ban ngày tự tóc rối bởi tình, hại nàng thất lưng đau chết, hay là ngủ tốt lắm, cái thù này nàng nhất định sẽ báo.

Lâm Từ Cần này một ngủ là ngủ đến buổi tối, quả nhiên cái kia cổ nhân hoàng đế lại tới nữa, còn đeo một đồng hồ ngọt mút hoa quả, ăn được nàng mặt mày hớn hở, quên luôn quyết tâm báo thù a

Thấy nàng ăn được ngọt ngào, Tống Kỳ Đường cũng nhặt mấy khối tới ha ha, một đêm này hấn mặc dù không đối nàng động tay động chân, lại làm cho

nàng một đêm này trôi qua như tấm gió xuân.

Bạn đang đọc truyện *Trời Giáng Ái Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Chương 4.2

Ngự hoa viên có đủ loại hoa, mỗi hoa một vẻ, màu sắc cũng cực kì tiên diễm, hồng cực ngon lành, vàng tươi đẹp vàng, màu hồng lại là phấn trắng nõn nà loại, nhưng là Lâm Từ Cần nhưng không có tâm tình ngắm hoa.

Nguyên nhân là nàng đang quét dọn, hơn nữa là do Tổng Kỳ Đường sai nàng quét dọn a

Chỉ bất quá nàng quét dọn, bên cạnh đứng năm, sáu người, mỗi người ánh mắt cũng nhìn lấy nàng xem, e sợ cho trong tay nàng cầm cái kia chuỗi cả người lẫn vật vô hại tiểu quét đem, có một ngum cần tổn thương tay nàng dường như tiểu tâm dục dục.

“Nương nương, người có mệt hay không?”

Xuân Cô hỏi được lần này so sánh hàm súc, nhưng là lo lắng về mặt không cần nói cũng biết. Dù sao nương nương bị Hoàng thượng phạt tới nơi này quét sân, đối mỗi tần phi mà nói, là một sự nhục nhã

Nàng e sợ cho chủ tử của mình xấu hổ quá, sẽ làm chuyện không nên làm

Lâm Từ Cần sáng sủa trắng hạn. Chẳng qua là quét, làm chi các nàng mỗi người vẻ mặt thật giống như là nàng có then quá thành giận, cũng không phải là ở nhà không có quét qua.

“Không mệt, hơn nữa ta muốn quét sân, các người đứng hàng đứng hàng đứng ở nơi đó, ngăn chặn lấy đường của ta, ta làm sao quét a?”

Vừa nghe nàng nói như vậy, Xuân Cô nét mặt già nua ửng đỏ, vội vàng thối lui.

Nàng thấy không có khác người ngoài ở tại, nhỏ giọng đề nghị nói: “Nương nương, nếu người có chút mệt, chúng ta giúp người quét .”

“Không cần, mỗi ngày ăn no ngủ, ngủ đủ ăn, quét sân vận động cũng rất tốt, Tổng Kỳ Đường cũng thật là không có suy nghĩ, chỉ làm cho ta quét nửa canh giờ mà thôi, ta còn nghĩ quét một canh giờ đâu.”

Nhưng ngay sau đó nàng nhớ tới đêm qua Tổng Kỳ Đường hỏi tên của nàng, nàng cũng hỏi tên Tổng Kỳ Đường, còn nói quét nửa canh giờ bất quá nhien, có thể hay không quét một canh giờ, kết quả Tổng Kỳ Đường ngăn người, còn ôm lấy bụng cười sằng sặc, không hiểu được cười cái gì sức lực, hại nàng giận đến đem một đồng mứt hoa quả nhét vào miệng hắn, làm cho hắn thở cũng không nổi

Không nghĩ tới hắn càng cười càng lớn, cuối cùng còn hôn mấy cái lên mặt nàng, vẻ mặt cực kỳ vui vẻ, nàng không biết người cổ đại có phải hay không gốc đến vậy a

Xuân Cô nghe đến sắc mặt rõ ràng, “Nương nương, không thể tùy ý gọi tên của hoàng thượng.”

“Tên của hắn không khó nghe, sao không thể gọi thẳng?”

“Bởi vì tên của hoàng thượng vô cùng tôn quý, người thườn không thể tùy ý gọi.”

Lâm từ Cần ngạc nhiên buồn cười nói, “Chẳng qua là tên mà thôi. . .”

Lời còn chưa nói hết, nàng nghe thấy được một trận thơm ngào ngạt, hại nàng hắt xì mấy cái, lỗ mũi cũng thấy ngứa.

Rốt cuộc là người nào bôi loại mùi thơm đáng sợ này? Còn sợ người khác người không thấy sao, nhưng lại sai được phương viên trầm dậm bên trong cũng nghe được đến mùi hồng bát.

Không có thương thức cũng thì thôi, còn muốn làm cho mọi người đều biết mình là một người không có thương thức, người này coi như là nhất tuyệt.

Đột nhiên Xuân Cô chờ năm, sáu người tất cả đều quỳ xuống, nghênh đón hô: “Cận phi nương nương Vạn Phúc.”

Lâm Từ Cần xoay người lại nhìn, thấy vị cô nương dung mạo cũng bình thường, bất quá chỉ là nàng lơ lờ lộ ra vóc người tựa vô cùng hùng vĩ, làm nàng cảm thấy có chút tủi thân a

“Cận phi nương nương, người cũng tới nơi này ngắm hoa sao?”

Nghe không ra nói thế hão ý hoặc hư toan tính, nhưng là trong tay của nàng cầm lấy quét đem, thấy thế nào cũng không giống ở ngắm hoa sao.

Lâm Từ Cần thấy nàng ánh mắt vẫn hướng về trong tay mình quét đem liếc trộm, nàng tự rõ ràng cầm lên, làm cho nàng thoải mái nhìn đủ.

“Không có, ta ở quét sân.”

“Công việc quét sân là do hạ nhân làm, Cần phi nương nương cần gì phải làm?” Nàng che miệng cười một tiếng, tàn khốc nhìn lấy Xuân Cô các nàng, “Nói, có phải hay không các người khi dễ Cần phi nàng mới vừa vặn tiến cung, không hiểu cung nội quy củ tự khi dễ nàng.”

Xuân Cô một nhóm người nhưng lại bị làm cho sợ đến run lên, Lâm Từ Cần không biết các nàng đang sợ cái gì nữa, bất quá nhìn bộ dạng các nàng cũng thật đáng thương, lập tức ngăn chặn ở trước mặt các nàng cãi lại, “Không phải là các nàng khi dễ ta, Tổng Kỳ Đường gọi để ta làm.”

Tổng Kỳ Đường không phải là tên của hoàng thượng sao ? Cận phi kinh hãi nói: “Người dám gọi thẳng tên của hoàng thượng, người có biết đây là tội lớn không?”

Lâm Từ Cần rất khâm phục các nàng ngay cả loại này chi mà chuyện nhỏ cũng có thể nói thành đại sự loại bản lĩnh.

Nàng tức giận nói: “Tổng Kỳ Đường nói ta gọi hần như vậy, cứ gọi hoàng thượng hoàng thượng, ta đây nói nghe cũng cảm thấy buồn cười, chính hần bản ta có thể gọi hần như vậy a”

Vốn là muốn đem chuyện nàng gọi thẳng tên hoàng thượng ra để làm náo động hoàng cung thế nhưng nghe nàng nói như vậy, ánh mắt Cận phi trở nên sâu xa

Tên của hoàng thượng không ai có thể gọi, Hoàng thượng nguyên ý làm cho nàng gọi thẳng, nói lên tình cảm của hoàng thượng đối với nàng. Cận phi nghĩ thầm, nàng nên sớm ngày trăm thảo trừ căn, tuyệt không thể lưu lại một tai họa như nàng

Mặc dù nghĩ như vậy, nhưng nhìn Cận phi cầm trong tay quét đem ở chỗ này quét sân, Hoàng thượng nếu thật sủng ái nàng, có phạt nàng như vậy mất thể diện ở ngự hoa viên quét sân sao?

Ở ngự hoa viên quét sân trừng phạt, nghe tới đúng là rất nhẹ, nhưng là này trong ngự hoa viên bách hoa, ở ở trong cung mỗi người cũng có thể tới xem

Cũng là đại biểu nàng ở chỗ này quét sân, mỗi người cũng có thể ở chỗ này nhìn thấy nàng bị Hoàng thượng trách phạt, Hoàng thượng sao lại có thể phạt một phi tử thương yêu của mình bị mọi người chế giễu.

Cho nên Cận phi lưỡng trước, nhất định là vậy Cận phi nói chuyện nhất phái gây thơ, Hoàng thượng mới có thể nàng gọi thẳng kỳ danh, bằng không ngay cả bọn ta còn không dám gọi thẳng hoàng thượng tên họ đâu.

Vừa nghĩ như thế, cái này Cận phi uy hiếp cảm tự thấp xuống, nhìn kỹ lại, nàng muốn vốc người không có vốc người, muốn gương mặt không mặt mũi, hơn nữa còn cộng thêm lớn lên giống nam tử loại độ cao, nói chuyện vừa lớn lại chua, thật sự nhìn không ra có tồn tại khí chất mê hoặc Hoàng thượng .

Ai không biết Hoàng thượng thiên vị chính là đầy đặn xinh xắn nữ nhân, hãy cùng nàng giống nhau, mà Cận phi nữ nhân này căn bản là không dính nổi Hoàng thượng thích loại bên.

“Người bị Hoàng thượng phạt phải không?”

Tổng Kỳ Đường đúng là đã nói, quét sân phạt nàng xong làm Như Hoa Quận chúa chỗ ở, hưởng chi chẳng qua là quét sân, coi như là nhẹ phạt sao!

“Không sai a, Tổng Kỳ Đường gọi ta tới quét.”

“A, nguyên lai là như vậy a, Cần phi, trong cung lễ nghi hàng vạn hàng nghìn, nghe nói người là từ vắng vẻ địa phương : chỗ bị Hoàng thượng chọn trúng mang về tới, chưa từng thấy cái gì quen mặt, lại càng không hiểu trong cung lễ nghi, không bằng ngày đó ta giáo giáo người sao, như vậy mới không lại bị Hoàng thượng phạt.”

Cận phi vừa nói vừa cười, không biết là có ý gì, nhưng chỉ cần xem bộ dáng của nàng, tự mình Lâm Từ Cần cảm thấy vô cùng không thoải mái, huống chi nàng mới không phải từ cái gì vắng vẻ địa phương chỗ tới đâu, nàng nhưng là đến từ thế kỷ hai mươi một tân nhân loại.

“Ta không phải từ tới từ nơi vắng vẻ, mà là đến từ với Đài Bắc. Đài Bắc là đô thị quốc tế , Đài Loan kỳ tích sáng tạo kinh tế , hay là Châu Á một trong bốn con rắn đầu.”

Cận phi cười nói: “Chưa từng nghe qua cái này địa danh, ta là kinh thành thu mỹ lúc tiến cung, nhưng không phải là cái gì kỳ quái như vậy. Bất quá nghe nói người là Hoàng thượng nửa đêm lúc mang về tới, quả nhiên là bóng đêm mờ mờ, cho nên Hoàng thượng mới đưa đồng bầy nhìn thành Tây Thi.”

Cuối cùng một câu Lâm Từ Cần tự tuyệt đối nghe hiểu được , nhất là lúc này ánh mắt Cận phi ghé nhìn thân hình nàng, nàng khẳng định nàng ta nhất định là đang phê bình thân thể nàng.

Thân hình của nàng không có gì không tốt a, muốn thắt lưng eo thon nhỏ, da vừa bóng loáng vừa mịn ngậy, bộ ngực lại càng vừa đúng, mới không giống Cận phi như vậy trở mã quá độ đâu.

Lâm Từ Cần đang muốn hung hăng đáp lời, quỳ trên mặt đất Xuân Cô, kéo một chút quần áo của nàng, nàng tài: mới nghĩ đến các nàng thật giống như quỳ đã lâu rồi.

Nàng lập tức nói: “quỳ lâu như vậy đối với đầu gối không tốt.”

Các cung nữ nhìn nhau không biết có nên nghe theo nàng hay không, nếu nói về hậu cung thì dĩ nhiên người quyền lực nhất chính là Cận phi, tần phi sủng ái nhất của hoàng thượng

Mà Cận phi nương nương bắt quả vừa mới tới mấy ngày, mặc dù Hoàng thượng hàng đêm tương bồi, bắt quả cũng không biết là hạ bức về mới mẻ mà thôi, rồi hãy nói cá tính của nàng đã đắc tội Như Hoa Quận chúa, chỉ sợ sau này không thể nào sống khá giả.

Một thấy không có người, Lâm Từ Cần cảm thấy vô cùng kỳ quái hỏi: “Ta gọi người đứng, các người làm sao cũng không đứng lên?”

Cận phi cười khê, “Được rồi, các người đứng lên đi, tránh cho Cận phi nương nương các người gọi không động.”

Nàng vừa nói, mới có người dám đứng lên, thấy vậy Lâm Từ Cần tròn mắt hốc mồm.

Cận phi khê mỉm cười, trong tui cười tràn đầy thắng lợi đắc ý vị.

“Cận phi a, bây giờ người đã biết trong hậu cung ai lớn nhất chưa? Biết điều một chút quét người địa sao!” Nàng nói xong chuyển hướng hầu hạ nàng cung nữ, “Có ai không, mang cái khay hoa quế hạt dưa đi lên.”

Lâm Từ Cần sau tới mới biết được nàng tại sao gọi mang hạt dưa đi lên, bởi vì nàng gặm hoàn hạt dưa, sẽ đem xác mà hướng trên mặt đất ném, ném được đầy đất cũng là, rõ ràng là muốn gọi nàng quét, nhưng nàng Lâm Từ Cần cũng không dễ khi dễ như vậy, nàng bỗng nhiên cao hứng cười.

“Nửa canh giờ đến chưa?”

Xuân Cô vội vàng nói: “Nửa canh giờ, nương nương.”

Nàng đem chổi đem ném, quay đầu lại hướng Cận phi cười đến cổ quái.

“Cận phi, Hoàng thượng chỉ phạt ta mỗi ngày quét nửa canh giờ, bây giờ đã đến giờ, ta không thể quét nữa, nếu không ngay cả có vi thánh mạng, nếu là Hoàng thượng đợi lát nữa tới ngự hoa viên, thấy trên mặt đất đầy đất cũng là dơ dáy bẩn thỉu hạt dưa xác, hỏi nói là người nào vứt, ta đây không thể làm gì khác hơn là thật thối thật thuyệt, đến lúc đó ta cũng không biết ngày mai là không phải là đòi lại người tới quét ngự hoa viên.”

Nàng hướng thụ nhìn lấy Cận phi hạp đến một nửa hạt dưa đông lại ở trong hàm răng, nửa đối với lấy Xuân Cô ngoắc ngoắc đầu ngón tay, khai báo nói: “Đi thôi, Xuân Cô, ta thật mệt, ta quyết định muốn ngủ mỹ dung cảm giác.”

Nàng nghe được phía sau người hỗn hển, phản phó hạ nhân nhanh lên quét sân thanh âm, liền cao hứng cười ra tiếng.

Cuối cùng cho này mắt chó nhìn người thấp Cận phi nương nương ra oai phủ đầu ném thử, phải nhớ nếu muốn khi dễ nàng a, cửa cũng không cho nàng ta vào

Nhưng một bên Xuân Cô cũng là đầy mặt ưu sầu.

Lâm Từ Cần cười nói: “Xuân Cô, người nhìn đến Cận phi cấp đến cháy mồ hôi về mặt không có?”

“Nương nương, đắc tội Cận phi chỉ sợ không tốt lắm”

“Tại sao? Nàng thật là xấu xa a, vừa mới gặp liền khi dễ ta !”

“Cận phi nương nương hết sức được hoàng thượng sủng ái, Hoàng thượng cũng thuận theo lời của Cận phi để xử lý chuyện trong hoàng cung, nếu là đắc tội nàng, chỉ sợ từ nay ngài không thể sống tốt trong cung”

Lâm Từ Cần ngăn ra, nhưng ngay sau đó cảm giác không thoải mái xông tới. Không trách được cung nữ chỉ nghe theo lời của Cận phi, không nghe lời của mình, có thể thấy được Tổng Kỳ Đường trước kia nhất định thường ở nàng chỗ nghỉ đêm, mới để cho người đàn bà kia lớn lối đến ánh mắt đều ở trên đầu.

“Hừ, không trách được nàng kiêu ngạo như vậy kiêu ngạo. Tổng Kỳ Đường cũng thật là ánh mắt mù, cái loại này nữ nhân có cái gì tốt, hiện đại tiệm rượu nữ cũng so sánh với nàng có thưởng thức nhiều, hẳn nhưng lại sủng ái cái loại này nữ nhân! Cái này sắc quý cô nhân, nhất định chỉ thấy bộ ngực của nàng.”

Xuân Cô bị lời đại nghịch bất đạo của nàng nói vậy làm sợ cho đến sắc mặt trắng bệch. Nương nương chẳng những phê bình ánh mắt nhìn mỹ nhân của hoàng thượng, hơn nữa còn mắng Hoàng thượng sắc quý cùng ánh mắt mù, này nếu để cho người bên cạnh nghe được đi mặt kiện, nhưng là mất đầu tội lớn a.

Lâm Từ Cần cũng là càng nói càng khí, còn giận đến đá lấy ven đường thạch đầu, “Xuân Cô, làm cái hoàng đế như vậy rất giỏi sao? Thật sự có ba cung Lục Viện nhiều như vậy nữ nhân sao?”

Xuân Cô không dám không thành thật nói: “Hoàng thượng lên ngôi không bao lâu là có thể quét sạch thÂm cung, có thể nói chính gió Nhât Thanh, nhưng là Hoàng thượng còn không có con tự, trước trận tuyển một nhóm mỹ nhân tiến cung hầu hạ, cho nên cung nội hậu phi lấy thực không ít, bất quá Hoàng thượng nhất luật coi là ngang hàng, cũng không phong ai là quý phi, dĩ nhiên Hoàng thượng cũng còn không có phong người nào là hoàng hậu.”

“Cái này nam nhân quả thực là nữ nhân đại địch, thậm chí có nhiều như vậy nữ nhân đợi hầu hạ hân! Không biết xấu hổ, hạ lưu, háo sắc, không trách được cái kia sao thuần thực, thì ra là sớm cũng không biết ở bao nhiêu trên người nữ nhân luyện tập qua, đáng giận, đáng giận thấu.”

Lâm Từ Cần giận đến lửa giận công tâm. Hân rõ ràng có nhiều như vậy nữ nhân, còn hường say rượu nằng hạ thủ, quả thực là một sắc ma, nằng tuyệt không tha cho hân.

“Có hay không thuốc xô? Ta làm cho cực khổ chết hân tốt lắm.”

Xuân Cô vừa nghe quá sợ hãi, “Nương nương, Hoàng thượng nếu đã xảy ra chuyện gì, ngại nhưng là phải mất đầu, van cầu ngại ngàn vạn không nên làm loạn.”

“Nói xong cũng đúng, mặc dù chán hân, nhưng cũng không thể bỏ thường thượng tánh mạng của mình, nơi này chính là cổ đại, lễ nghi nghiêm cẩn, dĩ nhiên cũng thị hoàng đế giống như thần, ta phải nghĩ biện pháp, vừa có thể làm loạn, nhưng cũng sẽ không thương tổn được mình, còn làm cho hân khó chịu mới được.”

Nói tới đây, Lâm Từ Cần linh quang chợt lóe, nằng bỗng nhiên nghĩ đến một cách tốt làm cho Tổng Kỳ Đường khó chịu a

Cái này sắc phi nếu tốt như vậy nữ sắc, nằng sẽ làm cho hân thỏa mãn dục vọng a

“Nơi này có không có sắc tình sách a, cho ta mượn một quyển có được hay không?”

Thấy Xuân Cô ánh mắt mờ mờ, Lâm Từ Cần sửa lại nói, “Ta suy nghĩ nhìn, cổ đại không gọi sắc tình sách, gọi đông cung bức vẽ nữa, trong cung có hay không loại vật này?”

Xuân Cô mờ mờ ánh mắt lập tức trở nên ngạc nhiên, “Là có, nhưng là nương nương...”

“Chớ nói, mau đưa kia sách mang tới đây, tốt nhất mang vượt qua rõ ràng càng tốt.” Lâm Từ Cần đã bắt đầu tưởng tượng ác chính Tổng Kỳ Đường tốt đẹp cảm giác

Bạn đang đọc truyện *Trời Giáng Ái Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 9: Chương 5.1

Xuân Cô đưa tới bức vẽ mặc dù rõ ràng, nhưng là lấy ánh mắt của người hiện đại mà xem, phim SEX kịp sắc tình sách báo mới thật sự là khó coi, cho nên Lâm Từ Cần lật vài tờ sẽ không có hăng hái, dù sao chẳng qua là ác chính Tổng Kỳ Đường mà thôi, chính mình không cần thấy vậy quá thật tình.

Cuối cùng cũng chờ đến buổi tối, Tổng Kỳ Đường quả nhiên bãi giá tiền lai, hân lần vẫn mang theo mút trái cây, trên miệng vẫn nở nụ cười

“Ái phi, hôm nay đi quét sân có mệt hay không?”

Lâm Từ Cần ngập, “Không mệt, bất quá gặp phải một nữ nhân nhàm chán a...” Ánh mắt của nằng trừng rất lớn, hơn nữa nhìn vào Tổng Kỳ Đường. Cái này sắc nam này tam thể tứ thiếp, thật là đáng giận a! “Là một nữ nhân gọi là Cận phi a.”

Nói đến đây, nằng giả vờ lấy tay làm một bộ ngực thật to, Tổng Kỳ Đường vốn là đang uống nước, nhìn nằng nằng so sánh như vậy, hơn nữa còn giống hệt bộ ngực của Cận phi, tại chỗ cười đến ngay cả trà cũng phun ra, còn phun lên cả y phục của nằng

Lâm Từ Cần đứng lên lấy tay hất nước, giận dữ hét:

“Ngươi bắn quá a!”

Nằng vừa lấy tay hất nước, vừa hung hăng nhìn hân. Chỉ cần nghĩ tới cái kia Cận phi cố ý tìm nằng phiền toái, ghê tởm hơn chính là còn đem nằng nói thành thật giống như đã nhá đầu vào kinh thành loại xem thường nằng, lòng nằng thấy thật là không thoải mái tí nào.

Hơn nữa làm người ta khó chịu nhất chính là, tên sắc nam Tổng Kỳ Đường này vẫn thường nghĩ đêm ở chỗ Cận phi, cho nằng quản lý chuyện hậu cung nên mới khiến nằng kiêu ngạo như vậy.

Mặc dù nằng không bị tổn hại gì, nhưng là khó chịu chính là khó chịu, nằng quả thực chán chết cái kia xú nữ nhân.

“Người đàn bà kia có cái gì tốt? Bộ ngực đều nhanh thủy đến thất lưng, hơn nữa thái độ không tốt, người căn bản là ánh mắt kém...”

Mắng đến một nửa, Lâm Từ Cần đột nhiên cảm thấy không thoải mái, bởi vì nàng thật sự quá oán giận, nhất là thấy được Tống Kỳ Đường mặt, làm cho nàng trăm muện một ngày khí, bỗng nhiên tất cả đều bộc phát ra, thiếu chút nữa đã quên kế hoạch của mình.

Nàng sờ sờ trong chân bông bức vẽ đông cung, cảm thấy cái này ác chình kế hoạch vô cùng Perfect, nàng tuyệt không có thể thất bại, thế là đắc chí vừa lòng nở nụ cười, hướng Tống Kỳ Đường vứt một làm nam nhân xương mềm yếu mị nhãn, còn một tay nũng nịu xúc ở trên vai của hắn, ngọt ngào mặt mặt kêu một tiếng, “Kỳ Đường!”

Tống Kỳ Đường vốn là cười không thể dứt, lúc nghe thấy thanh âm ngọt ngào của nàng kêu mình, lông mày hắn nhảy lên, im lặng theo dõi nàng tiếp

“Ái phi tối nay tâm tình thiên biến vạn hóa, hồi nãy còn chửi ầm cả lên sao bây giờ lại ngọt ngào như thế?”

Chẳng lẽ nàng muốn có cái gì sao?”

Hắn tự động nhảy đến chủ đề, tự miễn phía trước nỗi căm.

Lâm Từ Cần lập tức thật nhanh gạt đầu, sau đó lại tặng một nhưng để cho nam nhân hóa thành thủy bàn làm nũng nịu ma thặng, học lấy cổ trang kịch trong đích ngôn ngữ, “Hoàng thượng thánh minh, nô tì muốn một món lễ vật, cầu xin hoàng thượng hào phóng ban tặng.”

Nàng nhiều tiếng kiều gáy, lúc nói chuyện làm cho người ta cốt tở buồn nôn, nhưng là Tống Kỳ Đường nụ cười trên mặt còn lại là càng ngày càng ít, đến cuối cùng, hắn vô hăng hái vì từ, ngay cả trong mắt vốn có nụ cười cũng biến mất.

Hắn miễn cưỡng ứng hai ba câu.”Nói đi! Muốn trân châu? Hay là muốn Kim Ngân? Hay là muốn trăm phong người nơi nào thân nhân làm một quan nửa chức, trăm không phải là tiểu khí người.”

“A?”

Lâm Từ Cần quát to một tiếng, khuôn mặt ảo não. Nàng bây giờ mới biết được thì ra là có thể hướng Tống Kỳ Đường muốn cái gì, kia mình mấy ngày nay đến tột cùng đang làm gì đó?

“Thì ra là có thể yêu cầu nhiều như vậy thứ tốt a? Làm sao ban đầu người không nói sớm, sớm biết ta cũng đừng có những thứ kia vứt hoa quả, muốn chút ít đặc biệt những vật khác cầm lại hiện đại bán.”

Nàng này vừa nói, để cho Tống Kỳ Đường thì ra là chìm ép xuống tới nụ cười vừa khó có thể ngăn lại, hắn lần nữa bật cười, vuốt ve mái tóc của Lâm Từ Cần

Tâm tình của hắn bây giờ hiện rất tốt nha, “Kia ái phi muốn trăm ban thường kim ngân châu báu sao? Đây cũng là lần đầu trăm gặp phi tử không ham những món đồ đó như người.”

“Hoàng thượng, người một xuyên qua y phục rách rưới đưa ta có được hay không? Tốt nhất là Vượt qua cũ càng tốt, tiên đế xuyên thấu cũng không sao, bất quá muốn bảo tồn hài lòng, để tránh bán đi thời điểm không đáng giá tiền, phải biết rằng những thứ kia lỗi thời thương mọi người ánh mắt sắc bén, nếu có thể bán ra tốt mấy trăm năm trước hoàng đế y phục, ta đây khẳng định kiếm tiền lật ra.”

Tống Kỳ Đường ánh mắt tròn to, thoát nhìn tuy là kinh ngạc, nhưng mơ hồ có thần nhiên thái độ tồn tại, “Ái phi, người thường làm bầm lâu bầu, nói gì nhất định phải trở lại hiện đại, nói xong chỗ này của ta hình như là cổ đại giống nhau.”

“Đương nhiên là cổ đại a, bởi vì ta là từ thế kỷ hai mươi mốt Đài Bắc tới được.” Nghĩ đến thái độ khinh bỉ của Cận phi, làm cho Từ Cần nàng gần chết, “Nơi đó không phải là nhỏ, Đài Bắc có thể nói là vô cùng vô cùng phồn vinh a”

“Cho nên, người không phải là cái gì nữ cô nhi bị cậu bán vào thanh lâu, phải không?”

“Ách?” Lâm Từ Cần có chút nói không ra lời. Nếu thừa nhận lai lịch của mình, dĩ nhiên cũng chính là thừa nhận nàng ban đầu nói dối gạt người.

“Người cũng đã biết lừa gạt trăm hậu quả là cái gì?”

Đột nhiên một đồng lớn phim bộ buổi trưa lúc hỏi chém hình ảnh hiện lên đầu óc, Lâm Từ Cần không khỏi khản trương lên, kết quả Tống Kỳ Đường ngược lại cười to vỗ lấy cái bàn.

“Ta dọa dọa người mà thôi, người cần gì như vậy thật tình.” Hắn một tay lấy nàng ôm vào trong ngực, “Người bây giờ là ái phi của trăm, trăm như thế nào nở xù phạt người. Huống chi nếu không phải cái kia nhỏ nhỏ nói dối, người làm sao có thể cùng trăm gặp nhau, hơn nữa cùng trăm tư thủ đầu.”

Nghe hắn tựa hồ không quá để ý, Lâm Từ Cần mới thở phào nhẹ nhõm.

Ánh mắt của nàng tặc lưỡi lợi đi lên nhìn cái kia trương gương mặt tuần tú, “Nếu Hoàng thượng không thấy quái, thật là có thể thưởng sao?”

“Mặc dù ái phi yêu cầu kỳ quái, nhưng là sủng phi của trăm, trăm sẽ không nói hai lời với người, ngày mai ta sẽ đem quần áo cũ cho ái phi. Ái phi, người

còn có yêu cầu khác sao?”

Nói lấy, Tống Kỳ Đường một tay tựa ôm hông của nàng, thuận theo nàng eo thon nhỏ, trượt xuống cái mông của nàng.

Lâm Từ Cần đỏ mặt lên. Này sắc quý hoàng đế nhất định lại đi sắc tình phương diện muốn đi, vừa lúc phù hợp nàng kế hoạch, chỉ bắt quá tay của hắn không quá quy củ, để cho thân thể của nàng một trận nhiệt toan tính chui lên, mặt đỏ rần.

“Hoàng thượng, nô tì còn có một thỉnh cầu, chính là xin Hoàng thượng không nên như vậy, chúng ta hôm nay tới vui đùa một chút mới đích hoa dạng, được không?”

Tống Kỳ Đường mắt lộ ra hội ý quang mang, “Ái phi quả nhiên không giống bình thường, thật là thậm được trầm sủng ái. Như vậy... Ái phi muốn chơi cái gì mới đích hoa dạng đâu?”

Nhìn một hiếm quen thói quen vui vẻ mặt, Lâm Từ Cần đột nhiên một mối lửa hướng trên đầu mạo, giận đến ngũ tạng lục phủ cùng nhau bốc lên, mới vừa rồi đỏ mặt tím đập đã sớm không biết chạy đi nơi nào, chỉ còn lại có lửa giận cuồng đốt không dứt.

Mặc dù biết đề nghị của nàng, nhưng là về mặt của Tống Kỳ Đường không phải là quá thuần thực sao, hắn nhất định thường cùng Tần phi chơi cái gì mà bịt mắt bắt người a. Vừa nghĩ điểm, nàng đối với Tống Kỳ Đường lửa giận che dấu hết thấy, quyết định nhất định phải chỉnh lại tên nam nhân hư hỏng này mới được.

Tống Kỳ Đường đi tới bên giường, nhũ lông mày lại tỏ vẻ không đứng đắn, “Chơi như thế nào đâu, ái phi?”

“Xin Hoàng thượng để cho nô tì trời chực tay chân.” Vì hơn cụ sức thuyết phục, nàng vút nhiều cái sức quyền rũ nổi đưa mị nhãn, “Chỉ là để chơi thật vui mà thôi nha, Hoàng thượng.”

Tống kỳ đường bất trí khả phú, hắn thân nhiên nói: “Không cần cột lên tay chân, không bằng ta không đứng ái phi động thủ động cước, dù sao quân vương một lời nói một gói vàng, ta nhất định sẽ không đổi ý.”

Nghe nói cổ nhân cũng vô cùng nặng hứa hẹn, nếu hắn nói như vậy, kia có nên không có vấn đề gì.

Lâm Từ Cần nhanh chóng gạt đầu, đầu hạ lấy hắn ngủ ở trên giường sau, tựa lấy ra kia bồn: vốn nàng lật xem không bao lâu tựa một chút cũng không có hứng thú đồng cung bức vẽ.

“Hoàng thượng, người nhìn cái tư thế này tốt tu nhân đó.” Nàng chỉ chỉ mấy tờ bức tranh được tương đối rõ ràng bức vẽ, hơn nữa vì muốn quyền rũ Tống Kỳ Đường, nàng cố nói sao cho thật là ngọt ngào

Cái tên nam nhân này thấy bức vẽ nhất định sẽ chảy nước miếng, hết lần này tới lần khác vừa vì tuân thủ hứa hẹn, không cùng nàng động thủ, nhất định sẽ dục hỏa khó nhịn chỉ cực, đến lúc đó nàng có thể thoải mái mà cười nhạo hắn

“Ái phi, cái tư thế này cũng không có gì, mỗi đêm chúng ta đều đã thử qua.”

Nghe vậy, Lâm Từ Cần miệng liền giống bị ngăn lại lại, trên mặt đỏ ửng dọc theo người đến cổ. Nàng vội vàng lật lấy tờ khác, để tránh tự rước lấy nhục.

Mà Tống Kỳ Đường khí định thần nhàn ngáp một cái, ánh mắt tùy tiện xem qua này trương bức vẽ, “Cái này cũng không có gì, ái phi, chúng ta lần trước đã làm cái tư thế này rồi a.” (làm gì mà nhiều thế^^)

Nàng lại đỏ mặt, lật ra mấy tờ khác, về mặt của Tống Kỳ Đường vẫn là nhàm chán, thật giống như chẳng qua là miễn cưỡng lấy mình không nên đang ngủ, nào có nàng kế hoạch trong đích sắc lang dạng

Lật đến cuối cùng, Tống Kỳ Đường thế nhưng hấp thu hút con người đi ngủ, giận đến nàng hỏa đại chí cực.

Thì ra là Tống Kỳ Đường thuộc về cái loại này vừa nhìn sách đi nằm ngủ lấy loại, nàng kia làm sao lại nghĩ đến như vậy lạn phương pháp ác chỉnh hắn, quả thực là ngu ngốc được muốn chết, hại mình nhìn mấy cái loại này làm thương tổn đôi mắt, kết quả là không được gì a.

Lâm Từ Cần giận đến liên tục bồng nhiên chân, mà thân thể nàng khẽ nhúc nhích, thật giống như đánh thức Kỳ Đường.

Tay của hắn một phen hoàn ở hông của nàng, thấp giọng nói: “Xem xong rồi sao? Ái phi?”

“Người cũng đi ngủ, còn nhìn cái gì vậy?”

Nàng ảo não trở về hắn mấy câu, hơn nữa mấy ác ngôn xem thường, nhưng là Tống Kỳ Đường ánh mắt ánh sáng như sao, căn bản nhìn không ra hắn mới vừa rồi có đang ngủ.

Hắn đề nghị nói: “Cùng với ta nhìn mấy thứ này, thôi thì chúng ta cùng nhau thực hiện luôn đi, ái phi.”

“Làm làm cái đầu người!”

Kế hoạch thất bại, cái tên sắc lang này còn sờ tới sờ lui eo của nàng, làm cho nàng bực mình tới cực điểm. Mà Tổng Kỳ Đường cũng không sợ nàng bực mình, dè lên nàng.

Lâm Từ Cần giận dữ hét: “Ta hiện tại tâm tình không tốt, đừng đụng ta, bằng không —— ngô ngô —— “

Tổng Kỳ Đường lời lẽ bức tranh quá môi của nàng bên, làm toàn thân nàng run rẩy, muốn phản kháng rồi lại bị hấn hôn đến càng thêm hoàn toàn. Nhưng ngay sau đó nàng vừa nghĩ đến cái này sắc quý hoàng đế, nhất định cũng thường hôn cái nữ nhân kia, cho nên người đàn bà kia mới kiêu ngạo như vậy ăn hiếp nàng.

Nghĩ đến đây, tâm tình của nàng ác liệt được tốt đỉnh.

Nàng dùng sức đánh lấy Tổng Kỳ Đường vai, cá giận nói: “Đứng lên cho ta, đừng đụng vào ta nữa, nóng muốn chết a, đi tìm cái kia nữ nhân kia mà an ủi tiêu đệ đệ của ngươi, tối nay ta không cùng ngươi cái này sắc quý qua đêm.”

“Tiêu đệ đệ?”

Tổng Kỳ Đường nhất thời không giải thích được, Lâm Từ Cần hay chân đá bắp đùi của hắn, “Thiếu gia già bộ thuần khiết, đi mà tìm nữ nhân khác an ủi nó, ta không thèm, không cần a.”

Còn chưa nói hết, thế nhưng nước mắt nàng đã rơi xuống, nàng khóc, cảm thấy lòng nàng sao mà đau quá đi

Tổng Kỳ Đường thấy nàng khóc, vội vàng vuốt ve dỗ nàng, “Ngoan, ái phi, ngươi tại sao đang nói lại khóc? Ngươi muốn trầm luân, trầm cũng làm, ngươi muốn trầm thưởng, trầm cũng thưởng, ngươi còn đang không thoải mái cái gì?”

“Cái kia nữ nhân khi dễ ta, ngươi nói, ngươi cùng nàng trải qua mấy lần chung giường, cho nên nàng mới kiêu ngạo như vậy ăn hiếp ta, thậm chí ngay cả cung nữ cũng chỉ nghe lời của nàng, nàng xem ánh mắt của ta giống như là ánh mắt của con kiến trên đất, càng nói càng tức giận a.”

“Tốt, nàng rất đáng giận, vô cùng đáng giận, như vậy cũng có thể đi.”

Vừa nghe liền biết không phải là lời an ủi thật lòng, Lâm Từ Cần tức giận hơn, nàng lấy tay đánh lấy đánh để vào Tổng Kỳ Đường

“Ngươi còn ở đây trêu chọc ta, khốn kiếp, ngươi cái này hoa tâm cây cải củ lớn, rõ ràng có cái kia lớn lối nữ nhân, còn dám trêu chọc ta, ta muốn làm thịt ngươi.”

Vừa nói muốn làm thịt hắn, Lâm Từ Cần giáo dục tìm có cái gì để giết hắn không, nhưng là trên giường chỉ có một cái chăn mềm mại, căn bản không thể làm thương tổn, cuối cùng, nàng hay là quyết định dùng hai tay của mình cùng hai chân giết địch.

Tổng Kỳ Đường bị nàng đánh bị đá mặc dù không gặp tổn thương, bất quá cũng không thoải mái.

Mà hấn đại khái là lần đầu tiên gặp nữ nhân hung hãn như vậy, chân mày cũng nhíu lại.

Lâm Từ Cần nhìn hấn cau mày, nhưng càng thêm thích sinh khí, “Ngươi hoa tâm nam này, dám đối với ta cau mày, nếu là ở thế kỷ hai mươi mốt, ta tuyệt đối muốn kiện ngươi thông dâm, mê gian, là một cường gian ma.”

“Tốt lắm, ái phi, đừng cãi, xem ngươi bây giờ như thế nào, trầm sẽ thưởng cho ngươi bất cứ thứ gì ngươi muốn, có được hay không?”

Một chiều này trầm thừa trầm trong đích kỳ môn diệu chiêu, tự hồ chỉ đối với khác phi tử sinh ra tác dụng, đối với Lâm Từ Cần chẳng những một chút tác dụng cũng không có, ngược lại còn phản hiệu quả.

“Ngươi quả thực là khốn kiếp trong khốn kiếp, ngươi đem ta so với những nữ nhân của ngươi sao? Mấy cái thứ đó của ngươi đã muốn làm ta yên lòng? Không có tốt như vậy a, ta nhất định phải làm thịt ngươi mới được.”

Dùng hết cật lực đau đá Tổng Kỳ Đường ngừng lại, hấn ngay cả là tiểu lý tàng đao tính tình tốt, cũng chịu không được nàng làm loạn kịp ra sức đánh.

Hấn lẹ quát một tiếng, “Ngươi đánh đủ chưa, Lâm Từ Cần, có tin hay không ta lập tức đem ngươi chém đầu?”

Lâm Từ Cần bất tuân ngẩng đầu, rống giận được so với hấn càng lớn tiếng, “Ngươi chém a, khốn kiếp, có bản lĩnh thì ngươi chém đầu của ta đi, che lại miệng của ta, bằng không ta sẽ không tha thứ cho ngươi, ta không bao giờ ... nữa đúng ngươi nhích tới gần bên cạnh ta, ngươi đi tìm nữ nhân khác, vĩnh viễn cũng đừng bao giờ tìm ta.”

Tổng Kỳ Đường ngạc nhiên vạn phần, hiển nhiên, đây là lần đầu hấn nhìn thấy một nữ nhân đến mạng cũng không cần, cũng chỉ vì hấn trước kia từng nghĩ đêm cùng phi tử khác mấy lần, nàng giận đến thành như vậy.

Các phi tử khác chỉ muốn ở cùng hấn vài đêm, nấu mà nghe được hấn ban thưởng, đang tức giận cũng cười ngọt ngào, chưa từng có người nào đến mạng cũng không cần, đối với hấn to tiếng như vậy.

“Ái phi.”

Chương 10: Chương 5.2

“Đừng gọi ta, người cái này sắc quý, nữ nhân nào cũng kêu ái phi, người không biết xấu hổ, hạ lưu, chỉ mong người cái kia nhanh lên bị nữ nhân dùng được lạn điệu.”

Nàng vừa nguyên rủa, vừa lại rơi nước mắt, thấm ướt má, Tống Kỳ Đường không nhịn được tiếng lòng một phen rung động, nói không ra lời là cái gì tư vị tụ tập tại trong lòng.

Hắn nhẹ nhàng vỗ vỗ bờ vai đang run rẩy của Lâm Từ Cần, an ủi nàng

“Ái phi, đừng khóc, trẫm đáp ứng người, sau này không bao giờ... nữa đi tìm Cận phi có được hay không?”

Lâm Từ Cần oán hận dậm chân, một phen đẩy hắn ra, “Người tìm hay không tìm nàng đâu có gì liên quan đến ta, sau này người đừng tìm ta nữa là được.”

“Ái phi.” Tuy bị đẩy ra, nhưng là Tống Kỳ Đường vẫn ôn nhu như trước, nhìn nàng như mảnh thủy tinh đang nâng niu

“Ai là... ái phi của người? Người đi a, ta sau này không bao giờ muốn nhìn thấy tên đáng xấu hổ như người nữa, hạ lưu hoa tâm đại thiếu.”

Nàng không đẩy hắn nữa, Tống Kỳ Đường tự thuận thể đem nàng ôm càng chặt hơn, “Tốt lắm, đừng khóc, ái phi nói gì, trẫm cũng tuân theo, bất kể là cái gì nữ nhân, trẫm từ nay sau này cũng nhìn xuống, có được hay không?”

Lâm Từ Cần ngừng tiếng khóc, ánh mắt sưng đỏ sưng hời hắn, “Người có phải hay không gạt ta?”

“Trẫm tuyệt đối sẽ không lừa gạt ái phi.”

Nàng vừa nghe cuối cùng cũng nín khóc mỉm cười, nhưng nhưng ngay sau đó vừa hung ác nói: “Người nếu là dám lừa gạt lời của ta, ta tuyệt đối sẽ cho người đẹp mặt.”

Bị uy hiếp như vậy, hắn là trong lòng sẽ rất bức mình, huống chi là vạn người tôn sùng cửu ngũ chí tôn như vậy, chắc chắn sẽ rất tức giận a

Nhưng là Tống Kỳ Đường đột nhiên trong lòng có một cảm giác thoải mái, mặc dù bị đánh lại bị mắng, nhưng việc làm quái dị của nàng lại làm tâm hắn trở nên vui vẻ, cảm giác ấm áp, mà cảm giác này hay là lần đầu xuất hiện.

Hắn hôn Lâm Từ Cần hai má hạ xuống, ôn nhu nói: “Đừng khóc, ánh mắt cũng khóc sưng lên, ngoan, ngủ đi, không khóc, không khóc.”

Nhẹ nhàng đánh Tống Kỳ Đường vai, nàng bất mãn kháng nghị, “Ta vừa không là tiểu hài tử, mới không cần người tới dụ dỗ ta.”

“Ai, ai kêu người khóc đến giống hết như tiểu hài tử a, người không biết nhìn thấy bộ dáng của người, còn tưởng rằng ta làm sao khi dễ người.”

Lâm Từ Cần đỏ mặt lên, quay đầu đi chỗ khác, “Người chính là khi dễ ta, gọi nữ nhân khác để khi phụ ta, người là ý xấu hoa tâm đại thiếu.”

Một hoàng đế có ba nghìn sau cung giai lệ cũng không coi vào đâu, huống chi là mấy thiếp phi, có thể nào được xưng tụng hoa tâm hai chữ? Nhưng là Tống Kỳ Đường không có đem lời trong lòng nói ra, nếu không sợ rằng vừa sẽ làm Lâm Từ Cần tức giận không dứt.

Nhưng là nhìn thấy nàng ghen tức giận, không hiểu được tại sao, hắn nhưng có loại vô cùng hạnh phúc, vô cùng thỏa mãn ngọt ngào ở trong lòng tản ra. Xem ra bị người ta yêu cảm cảm giác thật sự là rất khá tốt, chỉ bất quá Cận phi không biết nàng yêu hắn thôi, hay là hoàng đế Tống Kỳ Đường đâu?

“Ái phi, xem ra người thật rất yêu trẫm đâu!”

Hắn thuận miệng vừa nói, nhưng khiến cho phản ứng của nàng trở nên nghiêm trọng.

Lâm Từ Cần mặt đỏ thành một mảnh lửa đỏ. Nàng không chút suy nghĩ quá nàng yêu hay không yêu Tống Kỳ Đường vấn đề, nhưng là cái này ác tâm sắc quý hoàng đế nhưng lại nói nàng rất thương hắn, nàng muốn lập tức làm sáng tỏ.

“Người nói những gì đó? Ta không có yêu người, người là cỏ nhân, ta làm sao có thể có yêu người?”

“Được rồi, đừng tức giận, đừng tức giận, người không có yêu ta, hết thấy cũng là ta đây cỏ nhân ở tự mình đa tình, hết thấy cũng là của ta không đúng, được rồi sao.”

Nghe hần nói như vậy, Lâm Tử Cần mới yên lòng tựa vào bên cạnh hần, kéo lấy tay áo của hần.

Khóc mệt, nàng bỗng nhiên nhớ quá ngủ, hỏi: “Ngươi không ngủ sao?”

“Ngủ, dĩ nhiên muốn ngủ.”

Tổng Kỳ Đường cũng nằm xuống, Lâm Tử Cần đem mặt chôn ở ngực của hần trong ngực, mút lấy hần khí tức trên thân, hơi thở của hần làm nàng cảm thấy thật là thoải mái.

Nàng biết điều một chút không phải là âm ỉ không nháo, Tổng Kỳ Đường thì khẽ vuốt lấy sợi tóc của nàng, khẽ hỏi: “Ái phi, ngươi cảm thấy hoàng đế ta tương đối khá, hay là ta vốn là bộ dạng tương đối khá?”

Lâm Tử Cần không giải thích được sờ mó Tổng Kỳ Đường đầu, hần cũng không giải thích được trở về nhìn nàng, “Ngươi làm gì, ái phi, tại sao sờ đầu trẫm?”

“Ta nghĩ ngươi sốt lên hồ ngôn loạn ngữ?”

“Dì?”

Nàng rất bình thường nói: “Ngươi không phải là hoàng đế sao? Hoàng đế với ngươi cũng là cùng một cái, sao có thể tương đối người tương đối khá? Hai cũng là ngươi, vậy thì hai cũng rất tốt, không phải sao?”

Tổng Kỳ Đường nghe được bật cười.

Lâm Tử Cần bắt mắt hần cười, “Ta vừa không có nói sai, ngươi làm chi lại cười lên như vậy?”

“Không có, ái phi ngươi nói được thật tốt, xem ra trẫm là tự tìm phiền não. Ta nếu là hoàng đế, kia hoàng đế chính là ta, tự nhiên hai ta cũng tốt lắm, mà ta nhưng lại sẽ vì chuyện này phiền não, thật là buồn cười chí cực. Cám ơn ngươi, ái phi, không hổ là phi tử mà trẫm sủng ái nhất.”

Tổng Kỳ Đường liên tục hôn lên Lâm Tử Cần, hai nàng ngượng ngùng đem mặt vùi vào vai hần trái. Nhìn nàng như vậy ngượng ngùng, để cho trong lòng của hần vừa đã tuôn ra ngọt ngào tư vị, không khỏi nhiều hôn hít nàng mấy cái.

Hai người tâm hữu linh tê đích tay kéo lấy tay, ngủ thẳng tới trời sáng mới đứng dậy.

* * *

Quét sân gần nửa tháng, Lâm Tử Cần mới biết được trong cung điện không chỉ là Cận phi mà thôi, mà là có một đồng lớn mỹ nữ, có thân như mảnh liễu, có kiều diễm miệng lợi, còn có nói rõ là tới ngự hoa viên nhìn nàng quét sân chê cười.

Các nàng ấy thật đúng là nhân rồi vô cùng, hơn nữa nhân rồi rất khoa trương, nàng vài điểm tới quét sân, các nàng tự vài điểm tới ngự hoa viên ném đồ bỏ đi, ném xong đồ bỏ đi cho nàng quét không nói, còn có thể đối với nàng từ đầu tới đuôi bình luận một lần.

Mỗi ngày bình luận trọng điểm cũng không giống với, nhưng là cuối cùng tổ khổ lời của nhất định là giống nhau, đó chính là nàng không biết dùng cái gì dụ dỗ phương pháp mê hoặc Hoàng thượng.

Bởi vì mọi người đều biết, Hoàng thượng yêu sắc, vốn là không có mấy ngày nên đối lại mỹ nữ hầu hạ, bây giờ thì mỗi đêm đều ở nàng nơi đó nghỉ đêm, thời gian dài đã là làm người ta không thể tưởng tượng nổi, hơn nữa nếu là hần mệt mỗi chút ít lời của, đang ở ngự thư phòng trực tiếp nghỉ ngơi, cũng không tìm khác phi tử.

Nói ngắn gọn, chính là Tổng Kỳ Đường không phải là ở nàng nơi đó nghỉ ngơi, chính là tự mình một người ngủ. Cho nên bọn họ mọi người cũng cảm thấy hoàng đế sửa lại tính tình, nhất định là bị nàng dùng cái gì chú pháp mê hoặc.

Dù sao các nàng nếu là dám mắng nàng, Lâm Tử Cần liền mắng trở về. So với miệng sắc bén, nàng cũng không tin nàng sự phát hiện này đòi người, so ra kém những thứ này làm bộ làm tịch cổ nhân. Thật không biết mất tên Tổng Kỳ Đường kia có mù không, thế nhưng tuyển một đồng lớn chanh chua nữ nhân tiến cung.

Nhìn trên mặt đất đồ bỏ đi, nàng thật khâm phục này bày nghị lực của nữ nhân, thế gian này thượng nhất định có so sánh với lãng phí nửa canh giờ đến nơi đây tổ khổ nàng, hành hạ nàng còn muốn có ý nghĩa chuyện sao, tại sao hết lần này tới lần khác các nàng cũng thích tới nơi này nhìn nàng quét sân đâu?

Bạn đang đọc truyện *Trời Giáng Ái Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 11: Chương 6

“Nơi này còn bụi, mau quét a.”

Lâm Tử Cần đem cây chổi đến chỗ mà Lăng phi chỉ

Lăng phi coi như là những thứ này Tần phi bên trong lớn lên xinh đẹp nhất một, cũng vì vậy, nàng thị sắc mà kiêu, muốn nhất cho nàng khó coi người.

Bởi vì theo Lăng phi cách nhìn, nàng xinh đẹp vừa tính tình hoà thuận, lên làm quý phi hoặc hoàng hậu không có hai nhân tuyển, cũng là sinh đường hoàng tử đứng đầu chọn người.

Chỉ tiếc từ nàng vào cung đến bây giờ, nàng còn chưa được hoàng thượng lâm hạnh qua, cũng chính là hấn căn bản ngay cả nhìn cũng không nhìn quá nàng, hại nàng hàng đêm tự mình quá đêm xuân, hận không được cái Cần phi đang được sủng ái này, mong muốn nàng thật nhanh biến mất đi, hơn nữa tin tưởng lấy hoàng thượng rất nhanh chán nàng ta, rồi sẽ tìm đến nàng thôi

Sau khi Hoàng thượng nhất định sẽ mê luyện thượng về đẹp của nàng sắc, sau đó nàng có lên như điều gặp gió, trở thành quý phi, sau đó nữa thành là hoàng hậu, không lâu nàng sẽ sinh hạ hoàng thái tử

Bất quá Lâm Tử Cần nhìn chung quanh, chính là nhìn không ra Lăng phi tại sao như vậy có tự tin Tống Kỳ Đường sẽ thích thượng nàng?

Bản về về thù mị, thật sự của nàng đẹp nhất một, nhưng nếu là nhìn kỹ, nàng năm cung không tốt, ngôn ngữ vô vị, đối đãi hạ nhân giống như đối đãi chó giống nhau, nếu là người như thế cũng có thể lên làm quý phi, hoàng hậu, kia Tống Kỳ Đường cũng quá không có ánh mắt sao.

Mà thôi nàng đối với Tống Kỳ Đường nông cạn hiểu rõ, hấn có nên không không có ánh mắt đến cái loại tình trạng này.

“Còn có nơi này, người là mắt mù sao? Nơi này cũng không còn quét đến?”

“Dạ, phải “

Lâm Tử Cần không quá muốn cùng các nàng so đo tiếp tục quét sân, nàng có thể lý giải các nàng quá nhàn rồi, cũng có thể lý giải các nàng mặc dù biết Tống Kỳ Đường đều ở nàng nơi đó qua đêm, nhưng làm không rõ ràng làm nàng rốt cuộc có thể hay không khi dễ?

Để ý mà nói, nàng hấn là so sánh với các nàng bất luận kẻ nào cũng còn chịu lấy cung chịu, nhưng là Tống Kỳ Đường phạt nàng tới nơi này quét sân chuyện, vừa biểu đạt ra ngược lại đắc ý nghĩa, bởi vì lấy một Tần phi mà nói, điều này thật sự là mất thể diện chí cực chuyện.

Giống như Cận phi tâm cơ so sánh sâu, bình thường nàng tự thờ ơ lạnh nhạt, hiển nhiên ở tình huống còn chưa trong rõ ràng, nàng sẽ không làm gì bất lợi cho mình.

“Nơi này ở quét cái gì? Quét thành như vậy, có thể nhìn sao? Không thấy lá rụng đầy đất sao?”

Nghe thế rất ít nghe qua thanh âm, Lâm Tử Cần chỉ cảm thấy có chút quen tai, còn lại Tần phi thì lên tiếng thỉnh an.

“Quận chúa tốt.”

Nguyên lai là sát tinh Lâm Tử Cần giá lâm

Chỉ thấy Như hoa ngồi trên chiếc kiệu khiêng tới đây, vẻ mặt nàng xem ra rất ốm yếu, xem ra thân thể nàng chắc cũng không thoải mái lắm nha.

Bất quá Như Hoa vừa thấy được nàng, ánh mắt phát ra ánh sáng, điều này làm cho Lâm Tử Cần cảm thấy ánh mắt này quả thật rất đáng sợ a, ý nàng hình như là ”người nhất định phải chết. “

“hoàng huynh của ta phái người tới nơi này quét sân, cũng quét nửa tháng, làm sao người hay là ngay cả đất cũng quét không sạch sẽ? Trong cung đình cũng lòi đồn đãi có một Cần phi ngay cả đất cũng sẽ không quét, mắc cỡ chết người.”

Lâm Tử Cần đứng thẳng thân thể, cảm thấy luôn muốn cùng những người này thân mật thương sủng khẩu chiến, cũng là rất lụy, vừa lúc nàng hôm nay cảm thấy có chút mệt mỏi, liền không thương trả lời, huống chi Như Hoa là Tống Kỳ Đường muội muội, nhìn ở mặt mũi của hấn thượng, sẽ cùng nàng so đo tính .

Nhìn nàng tựa hồ là chấp nhận, Như Hoa hài lòng cười lạnh nói: “Coi như người thức thời, không có trả lời chút ít lời vô vị, bằng không ta liền đánh miệng của người. Đi theo ta, ta cùng hoàng huynh đã nói, muốn điều động người xử phạt, từ hôm nay trở đi, người hãy cùng lấy ta. Bất quá cũng không phải là một ngày nửa canh giờ nhẹ nhàng như vậy, người phải từ sớm bận đến muộn, buổi tối mới có thể trở về nghỉ ngơi.”

Lâm Tử Cần chỉ cảm thấy đến phía sau lưng đám kia Tần phi chế giễu đắc ý vị vô cùng nồng hậu.

Vì không muốn làm cho người khác chê cười, nàng cúi đầu trả lời, “Dạ, Quận chúa.”

Thấy nàng biết điều nghe lời, Như Hoa tựa hồ cảm thấy vô cùng đắc ý.

Lâm Từ Cần đi theo Như Hoa Quận chúa phía sau đi một đại đoạn đường, lại nhớ tới lần đầu nàng xông vào nơi Như Hoa ở

Như hoa bị đẩy lên giường sau, cửa bị hập lên, nơi này cũng chỉ còn lại có hai người bọn họ.

Nàng lãnh lạnh nhạt đạm nói: “Đem trên mặt đất cho bôi sạch, phải lạy lấy bôi, một tắc một tắc bôi quá, nếu là còn có chút tro bụi dính trên mặt đất, thì ngươi mạnh khỏe thụ.”

“Ý không tốt nha, ta vừa mới quét sân xong nửa canh giờ, phạt gì cũng đã xong hết rồi, muốn làm thì ngày mai ta sẽ làm, bây giờ ta phải về ngủ để còn giữ gìn sắc đẹp a.”

Không có người ngoài, cũng không có những tần phi khác ở đây, thật là thoải mái nói a, huống chi phạt cũng đã xong, bây giờ nàng cần phải nghỉ ngơi thôi

Như Hoa thật về mặt lưỡi biếng của nàng, tự hỏi có phải hay không là cùng một người lúc này ở Ngự hoa viên ?

Nàng giận đến phát run, “Ngươi —— thật to gan, dám làm trái lời của ta, trong mắt của ngươi còn có không quận chúa ta ?”

Lâm Từ Cần ngồi lên ghế, nhìn ánh mắt cô bé tựa hồ muốn băm mình ra hàng trăm mảnh, làm nàng không biết nói thế nào cho phải, cuối cùng, nàng quyết định nói sự thật a

“Như Hoa a, thật là phí cho ngươi, có khuôn mặt xinh đẹp như vậy, thế nhưng suốt ngày tức giận, sẽ làm cho vẻ mặt xinh đẹp của ngươi trở nên quái dị đó, hơn nữa còn nhanh già. Cho nên ta xin khuyên ngươi, ngàn vạn không nên nổi giận, ngươi không cảm thấy mệt, nhưng lỗi tại ta nghe ngươi nói cũng mệt a

“Ngươi —— “

Như Hoa giận đến một chường vung đi qua, lại bị Lâm Từ Cần cầm thật chặt nàng loạn đá đích tay.

Lâm Từ Cần còn chưa nói hết tiếp tục nói: “Còn có, gọi ta bôi địa loại này đều nhanh diễn lạn khổ tình diễn, ngươi cho rằng ta sẽ biết điều mà làm sao ? Nhờ cậy ngươi, lúc đầu cũng có chút ý mới sao.”

“Ngươi đáng giận, đáng giận đã chết, cho tới bây giờ không ai dám như vậy đối đãi ta, ta muốn cho ngươi tay chân ở riêng, còn muốn đem ngươi chém thành mười tám khúc.”

Sự tức giận của nàng đang cuộn cuộn không dứt, bất quá Lâm Từ Cần đích tay nhưng đặt tại trên chân nàng, thấp giọng hỏi: “Chân của ngươi rốt cuộc chuyện gì xảy ra? Làm sao luôn xem ngươi không phải là ngựa ra, tựa là bị người mang lấy, cho tới bây giờ ta vẫn chưa thấy ngươi bước đi nha ?”

Như hoa ghét nhất là bị người khác nói về vết thương, lập tức tự phách giường giận dữ, “Kẻ vô lễ, buông tay , không cho phép sờ chân của ta!”

“Chân của ngươi co quắp , hay là cà thọt rồi? Ngay cả cũng không nhúc nhích, ngươi luôn nằm ở trên giường, ngay cả chân không có chuyện gì, cũng sẽ trở nên hơn nghiêm trọng đó.”

“Ngươi này tiện nữ đừng đụng ta, ô Oa, đau quá a, đừng đụng nữa!” Nói lấy, vài giọt nước chảy ra từ mắt Như Hoa

Từ trước đến giờ không yếu thế Như Hoa thống khổ rống lấy, còn chảy hai hàng nước mắt, xem ra thật sự không nhẹ

Lâm Từ Cần thu tay về, nhìn nàng khóc đến như vậy thế thảm, nàng cũng ý không tốt sờ nữa đi xuống, nhưng là nàng chân chờ hỏi: “Thật như vậy đau không?”

“Đau quá, đau chết, gọi ngươi không nên đụng ngươi còn đụng, ngươi này nữ nhân chết tiết!”

Nàng vừa mắng, vừa khóc, trên người lui thành một đoàn, có thể thấy được cái loại này thống khổ vô cùng kịch liệt, đau đến nàng rất khó chịu đựng.

“Ngươi có đi khám chưa ?”

“Không được, chân của ta phế đi, cho ai tới chữa trị cũng vô ích.” Như Hoa nhưng ngay sau đó nghĩ đến tại sao mình sẽ đối nàng giải thích, liền Khi Đạo: “Không liên quan đến ngươi, ngươi cứ cho ta, ngày mai lại vào dọn phòng cho ta “

Lâm Từ Cần suy nghĩ sâu xa một chút, lại duỗi thân tay đi nắm một chút Như Hoa chân, thấy nàng đau đến run lên, cái trán còn chảy ra mồ hôi lạnh.

Như hoa khóc nức không dứt đích tay loạn vung hướng nàng “Ngươi cái này tiện nữ nhân, nhưng lại dám khi dễ ta! Có ai không, đem nàng ném ra ngoài cho ta , mau —— “

Lâm Từ Cần ngăn lời của như hoa lại, “Rất đau, đại có thể nói là chân của ngươi còn cảm giác được, nói cách khác chân của ngươi không có phế bỏ, hoàn hảo tốt. Thông thường mà nói, nếu là chân đã muốn phế bỏ thì sẽ không đau, chân ngươi đau như vậy, hẳn là còn có thể chữa trị”

“Ngươi biết cái gì? Đại phu nói nhiều nhất chỉ có thể y đến như vậy, nó mỗi ngày vẫn đau, khí trời lạnh thì điểm đau, khí trời không thay đổi thì điểm

cũng giống nhau đau, người làm sao biết được nỗi thống khổ của ta?”

Đối với nàng có tình gây sự, từ buồn bã hối tiếc, Lâm Từ Cần tương đối ghét, nàng lạnh lùng nói: “Người tiểu hài tử này lỗi tai để ở đâu hả? Nếu theo như người nói, chân của người không có chuyện gì, ta xem nhiều lắm là muốn làm nhiều chút ít phục kiện, phục kiện cuộc sống đã lâu, chân của người dĩ nhiên là không có chuyện gì, cũng có thể đứng lên được, tự mình đi được. Hôm nay nhất định là người suốt ngày sợ đau nằm ở trên giường, mới có thể trở nên hơn nghiêm trọng.”

“Người nói nhảm!”

“Ta không nói nhảm, một mình người không hiểu tự cho là đúng, nếu là giáo sư suốt ngày chỉ biết nghiên cứu nhà ta ở đây, nhất định biết làm. Hắn bắt lại vài loại bác sĩ, hẳn là cũng có y học bác sĩ mới đúng, chỉ tiếc hắn ở thế kỷ hai mươi mốt.”

“Không cần người lo, không biết là người nói cái gì? Tóm lại người đi ra ngoài cho ta! Đi ra ngoài! Không cho phép gặp mặt chân của ta.”

Lâm Từ Cần không để ý tới nàng đi ra ngoài. Bình sinh mình muốn chuyện tốt, lại bị người khác cho rống đi ra ngoài, xem ra người tốt khó làm, thà đừng làm thì hơn.

* * *

Tối hôm đó, Tống Kỳ Đường đối với nàng ôn nhu gấp bội, còn làm nàng thấm thía những lời hắn nói: “Nhu Hoa muốn người đi qua theo theo nàng, ta cảm thấy được ở nơi này sau cung Tần phi bên trong, yên tâm Nhu Hoa với người ở cùng một chỗ nhất, cho nên người ban ngày phải đi theo nàng, nàng mặc dù tính còn trẻ con, nhưng không phải là xấu, chỉ là sau khi nàng phát bệnh mới giận dữ, ngang ngược như vậy, người có thể tha thứ cho nàng không?”

Lâm Từ Cần kỳ quái hỏi: “Nàng rốt cuộc sinh bệnh gì?”

“Là do lúc đó nàng ham chơi, bị té gãy chân, không hiểu có phải là nghiêm trọng lắm không, chân của nàng đau gay gắt, trị sao cũng không hết, cũng lắm chỉ có thể cho nàng uống thuốc giảm đau, cho nên nàng mới nằm trên giường lâu như vậy”

“Người không có hỏi qua chân của nàng tại sao sao? Thiếu người còn nghĩ là ca cangrui ta?” Lâm Từ Cần đối với khẩu khí của hắn bất mãn vô cùng.

Làm sao cái này làm ca ca, chỉ cho muội muội uống thuốc giảm đau a? Phải biết rằng dùng thuốc giảm đau càng nhiều, sau này tái phát lại càng đau chứ

Tống Kỳ Đường đáp lời ôn hòa, “Thật ra thì ta không phải là ca ca của nàng, nhưng là mẹ ruột nàng là hoàng hậu, đối với ta có ân, cho nên ta vẫn đối đãi với nàng như muội muội. Sau khi mẹ nàng qua đời, chân của nàng mới thành như vậy, ta cũng đã tìm nhiều danh y chữa trị, mỗi khi bắt đầu là nàng lại nói đau, không muốn ai đụng vào, ta cũng không có cách a”

“Ta cảm thấy chân của nàng không có vấn đề, chỉ là vì nàng sợ đau thôi.”

“Sợ đau?” Tống Kỳ Đường chưa từng nghe qua cái này từ hợp thành.

“Chính là người bình thường sau khi bị một tổn thương lớn, da thịt cũng phải chịu một vết thương lớn, mỗi ngày chỉ cần vận động chút xíu, sau này cơ thể sẽ không còn phản kháng nữa.”

Nghe Lâm Từ Cần nói xong đạo lý, Tống Kỳ Đường vội vàng nói: “Vậy nếu người hiểu, thì hãy giúp đỡ nàng a.”

“Ta chỉ hiểu tới đó, không nhiều hơn, muốn chữa trị sâu hơn thì cần tới bác sĩ chuyên nghiệp a.”

Ai nha! Điều này thật khó giải thích nha.

Lâm Từ Cần gãi gãi đầu, “Tóm lại, chính là phải có một đại phu chuyên nghiệp, mới có thể chữa trị dứt cho nàng. Mà ta vừa không hiểu, huống chi ta cũng không biết làm như thế nào a”

Dù sao nàng nói đến nói đi, chính là nàng cũng không có cách nào.

Tống Kỳ Đường vỗ vỗ vai của nàng, “Vậy coi như xong, chỉ nghe theo mệnh trời, đành phải đợi vài năm sao, tìm một người tốt để gả cho nàng a”

“Cũng không phải là tìm một người tốt nhà gả cho nàng, chân của nàng sẽ đã không đau.” Cái phương pháp này, Lâm Từ Cần cảm thấy nghe cũng không có gì đặc biệt.

Tống Kỳ Đường cũng biết nàng nói xong không sai, nhưng đây đã là biện pháp cuối cùng, nếu như chân của Nhu Hoa vẫn như vậy mãi, vậy hẳn cũng chỉ có thể giúp nàng tìm một người tốt, cho nàng sống nửa đời sau thật sung sướng

Lâm Từ Cần cảm thấy hắn lời vừa mới nói trong lời nói, thật giống như có một chút điểm là lạ, thế là nàng nói ra hỏi hắn.

“Còn có, mẫu thân của Nhu Hoa không phải là mẹ ruột của người, nhưng đối với người rất tốt, điều này thật sự là quảng đại a, không giống như những bà phi tần của người, người chỉ bắt quả thường ở ở chỗ này của ta, chúng ta cũng không còn làm những thứ gì, các nàng tự thường nhân rồi được chạy tới nhìn quét sân, thuận tiện nói chuyện chọc tức ta, người nói các nàng độ lượng có nhỏ hay không?”

“Ta không phải là huyết mạch của tiên đế, tiên đế huyết mạch nghiêm khắc mà nói, hẳn là một cũng không có, ngay cả như hoa cũng là có bầu sau, mới bị cho đòi tiền cung. Tuy nói Như Hoa Quận chúa, nhưng là có một bí mật mà mọi người không biết, Như Hoa không phải là con ruột của tiên đế a.”

“Chính là vị tiên đế kia không có Sinh nhi tử, cũng không có sinh nữ nhi...”

Tổng Kỳ Đường gật đầu, “Cũng bởi vì ngôi vị hoàng đế phù phiếm, cho nên mới tìm nhất không có ngoại thích tham gia vào chính sự khốn nhiều ta tiền cung làm Hoàng thái tử. Sau khi tiên đế chết, cho ta lên làm hoàng đế, là vì ta là họ hân xa của tiên đế, ở ta còn chưa đi đến cung làm Thái tử lúc trước, nhà ta nghèo được còn phải khảo ngoại nhân tiếp tế đâu.”

“Oa, kia ngôi vị hoàng đế không phải là ngôi vị của người sao?”

Thấy vẻ mặt ngạc nhiên của nàng, Tổng Kỳ Đường mỉm cười bên trong không nhận được có một loại sấp vị.

“Nếu là mỗi ngày có các loại hoàng thân quốc thích cho là đá một cước, là có thể đem người đập chết, còn mỗi ngày ở người cái này Hoàng thái tử trước mặt như thể tuyên bố, người cảm thấy cái này Hoàng thái tử vị trí có được hay không ngồi a?”

Chỉ là bị đám kia sau cung phi tử châm chọc, nàng ngay cả lo lắng, hay là sẽ cảm thấy phiền, cho nên muốn muốn làm lúc Tổng Kỳ Đường tình huống, có thể so sánh với nàng khó chịu gấp trăm lần trở lên. Ít nhất bây giờ còn có Tổng Kỳ Đường có thể làm cho nàng làm chỗ dựa vững chắc, hẳn lúc ấy nhất định là không có chỗ dựa vững chắc, cho nên mới phải thăm thành như vậy.

“Như vậy thế thăm sao?”

Tổng Kỳ Đường trả lời một câu, “Còn có thăm hại hơn đâu.”

“Thật thăm?” Lâm Tử Cần nghe được đều có chút lo lắng đề phòng.

“Tỷ như bị cột vào tông miếu trước mặt, nói gì Ô Nha một đoàn bay qua(ta ko biết Ô Nha là gì ai biết chỉ ta nha, ta nghĩ là con quạ), là bởi vì người đòi sau không tốt, đem ta áp vào trong lao, thiếu chút nữa xử tử đâu.”

“Oa, thậm chí còn làm chuyện như vậy, quả thực là thật là quá đáng, Ô Nha có thể bay hôm khác vô ích, cũng không phải là lỗi của người, đó là hiện tượng tự nhiên mà thôi.”

“Không phải là hiện tượng tự nhiên.”

Không phải là hiện tượng tự nhiên, khó có thể là hẳn Tổng Kỳ Đường thật có thần lực?

“Đi? Người sẽ không phải nói cho ta biết, là người gọi bọn họ trải qua, bọn họ tự thật có trải qua sao? Cái này không thể nào nữa, vậy thì người thật lợi hại như vậy?”

Tổng Kỳ Đường đối với tư tưởng lô-gíc của nàng cũng không thể làm gì, “Không phải, ta nào có bản lĩnh cao như vậy, là có người muốn phế ta. Gian thần cùng một chút ít vận ác hoàng thân, mua được người, thừa dịp tiên đế ở tông miếu trước Tế Tự, thả ra đã sớm lấy lòng Ô Nha, Ô Nha mỗi lần bị thả ra, dĩ nhiên thành quân kết đội bay đi, bọn họ đã nghĩ muốn coi đây là lý do phế đi ta, thuận đường giết ta.”

Nàng có thể thấy được lúc hẳn làm thái tử có bao nhiêu uy khuất a! Trong lúc nhất thời Lâm Tử Cần có chút không đành lòng, nhẹ nhàng ôm lấy hẳn.

Nàng nhỏ giọng nói: “Những người đó thật là quá đáng, nếu là ta có ở đó, tuyệt đối sẽ ra tới giúp người thôi mắng bọn hẳn ngừng lại, may là bây giờ người cũng không có chuyện gì.”

Tổng Kỳ Đường hưởng thụ bị ngọc ẩm ôn hương ôm đầy cõi lòng thoải mái cảm thụ, cũng hưởng thụ có người thật lòng quan tâm hẳn cảm giác hạnh phúc, hẳn một cách tự nhiên thổ lộ ra lời thật.

“Ái phi, tiên đế là một hoàng đế không tốt a, ta sinh trưởng ở dân gian, biết dân gian khốn khổ, nếu để cho đám kia muốn đem ta vận ngã hoàng thân quốc thích lên làm hoàng đế, kia nhất định dân gian lại muốn thống khổ mấy thập niên, cho nên ta chết cũng không chịu đem cái này Thái tử vị trí nhượng xuất đi, ta thế nhất định sẽ làm một vị hoàng đế tốt.”

“Thật ra thì ta cảm thấy được công việc hoàng đế này người nào cũng làm được, mỗi ngày công việc trễ như vậy, khắp nơi lại có thích khách, cho nên người thật sự quá cực khổ, bất quá người là vì chúng sinh mà làm công việc cực khổ này, vậy thì hãy cố mà làm.”

Lời của Lâm Tử Cần làm cho Tổng Kỳ Đường cảm thấy buồn cười. Làm hoàng đế là mơ ước của bao người, nhưng là nghe nàng nói, làm hoàng đế so với cu li không có gì khác nhau, nếu không phải là do hẳn muốn, nhất định nàng sẽ phản đối tới cùng a

Hắn đem mặt vui vào mái tóc của tử cần, tham lam hít lấy mùi hương trong đó, sau lại bật cười

“Có cái gì buồn cười?”

Lâm Tử Cần không biết hẳn ở cười cái gì, chỉ biết là hẳn cười đến rất quái lạ.

“Không có, ái phi, ta chỉ là cảm thấy ngươi không giống người thường mà thôi, ngươi thật sự là quá đặc biệt . Ái phi, đừng trở về hiện đại , ở lại bên người trẫm được không?”

“Không được nữa, ta còn chưa học xong a...”

Tổng Kỳ Đường hôn cái trán của nàng, phóng cho nàng ánh mắt mê người, “ái phi không thể ở lại bên trẫm thật sao ?”

“Ta, ta, nhưng là —— “

Cũng nói không ra lời tốt hoặc không tốt, Lâm Từ Cần đầu óc một mảnh loạn rừng rục, cảm giác thật giống như lần đầu tiên bị cầu hôn a, làm cho nàng xấu hổ mặt đỏ rần rần

Mặc dù sớm tị phát sinh quan hệ nhiều lần, nhưng là này chủng loại tựa như cầu hôn sân khấu từ, nàng là lần đầu tiên nghe từ trước đến giờ không có gì đứng đắn Tổng Kỳ Đường chính miệng nói ra, nói sao nàng không sợ

“Rốt cuộc có được hay không? Ái phi?”

“Ngươi đừng âm ỉ, để cho ta nghĩ cái đã!”

Lấy tay ôm eo nàng, Tổng Kỳ Đường nằm trên người Từ Cần, lấy y phục của nàng ra, hại nàng bây giờ y như đang khoả thân

Nàng nắc cở đỏ mặt, hân hôn lên mặt nàng, “Nói đi, ái phi, bằng không trẫm sẽ xử phạt ngươi.”

Lâm Từ Cần mặt vẫn đỏ nhìn hân, quả thật mặt hân có chút tà ác nha.

Nàng khẩn trương nói: “Ngươi muốn phạt cái gì?”

“Phạt ngươi cái này.”

Tổng Kỳ Đường lấy tay sờ soạng người nàng, làm cho nàng liên tục thét to: “Cái tên sắc quỷ này ... Ngươi làm gì ... AAAA! ... “

* * *

Ăn xong đồ ăn sáng, Lâm Từ Cần mới đến chỗ Như Hoa ở, trên đường đi, chỉ nghĩ đến hình thức “Xử phạt” của Tổng Kỳ Đường ngày hôm qua thôi, toàn thân nàng bỗng nóng ran, đỏ từ đầu đến chân.

Đi được mấy bước, liền thấy Như Hoa đang ngồi chờ nàng bên ngoài

Nhìn thấy nàng khoan thai đi tới, Như Hoa lộ vẻ khó coi, hơn nữa nhìn sắc mặt Như Hoa tiều tụy, xem ra ngày hôm qua nhất định là vì chân đau mà ngủ không được

“Ngươi đã chết rồi sao? Đi được chậm như vậy? Ngươi biết ta chờ ngươi đã bao lâu không ?”

Nhìn nàng không có tinh thần như vậy, Lâm Từ Cần đang còn say mê trong hạnh phúc, quyết định châm chọc nàng một chút

“Ta không phải là đã tới rồi sao ? Ngươi dù sao cũng phải để cho ta ăn cơm no, mới có tinh lực cho ngươi ngược đãi chứ!”

Nàng không chút khách khí cãi lại, Như Hoa giận đến hai hàng lông mày dựng lên, hai người cứ như cùng nhìn nhau

Đột nhiên Như Hoa hơi nhíu mày lại, Lâm Từ Cần biết chắc rằng chân nàng đang đau .

Nàng nhẹ nhàng hỏi: “Làm sao, chân ngươi lại vừa đau sao?”

Như Hoa nâng cằm lên, biểu lộ vẻ mặt “Không cần ngươi lo”, “Không liên quan chuyện của ngươi, cũng —— a a!”

Nàng đột nhiên phát ra tiếng thét chói tai, ngay cả Lâm Từ Cần cũng không biết nàng nhìn thấy gì, chỉ biết là nàng đang nhìn phía trên, Lâm Từ Cần cũng theo đó mà nhìn lên, nàng thật không dám tin hình ảnh trước mắt này.

“Giáo sư ?!”

“Oa, cứu cứu ta, ta bị treo trên chỗ này từ tối hôm qua, ta không dám la lên, người ở nơi này thật sự là hung dữ quá đi, ta sợ tự tiện xông vào nhà dân sẽ bị bắt bỏ tù, hại ta từ tối qua đến giờ vẫn chưa ăn gì, làm ta đói muốn chết.”

Cả người giáo sư nằm ở giữa cây, tư thế hân thập phần quái dị, lại thêm bóng cây che đậy, giống hệt như là những con ma thường thất trong phi nha, bảo sao Như Hoa sợ đến hét chói tai đến vậy

“Được, ta lập tức cứu ngươi, ngươi chờ một lát, giáo sư.”

Chương 12: Chương 7

Lâm Từ Cần muốn gọi người tới giúp, nhưng sợ người khác nhìn thấy có nam nhân lạ mặt trong cung, sẽ đem tên giáo sư này đi chém

Nhưng nếu không gọi người tới giúp, vậy thì chẳng lẽ nàng tự mình giúp hắn, vậy cũng khó khăn nhiều, nhưng vì tính mạng của giáo sư, nàng không thể không làm

Nhưng mà nơi này còn có Như Hoa a, nếu nàng mà hét lên nữa, tính mạng của giáo sư sẽ chẳng còn

Nàng suy nghĩ nhìn về hướng Như Hoa, không nghĩ tới Như Hoa đã bị dọa đến ngất xỉu. Xem ra mới vừa rồi nhìn thấy bộ dáng giáo sư giống ma quỷ quá, đã gây sợ hãi cho Như Hoa, vậy là nàng yên tâm được rồi

Lâm Từ Cần ba chân bốn cẳng leo lên cây đi, nàng thật không có kinh nghiệm leo cây nha, nhưng là bây giờ thử cũng biết rằng, nàng quả thật có năng khiếu a.

Nàng nắm lấy chân của giáo sư

“Giáo sư, người nhúc nhích một chút được không, như vậy ta mới có sức kéo xuống chứ.”

“Người ta tê hết cả rồi, làm sao mà cử động được? Ta sợ bị người nhìn ta nhìn thấy cho nên mới giữ vững cái tư thế này mấy canh giờ! Giờ muốn cử động còn khó khăn hơn chết nữa.”

“Nhưng là người như vậy, làm sao đi xuống a?”

“Nhưng là ta thất lực tê dại, chân tê dại vừa tay tê dại...”

Không có nghe hắn tả oán xong, Lâm Từ Cần cũng đã vô cùng mất hứng. Tên khốn này giáo sư thôi thác chỉ từ thật đúng là nhiều, nàng leo cây phải cứu hắn tương đối cực khổ cũng, nàng cũng có thể không nên hành hạ của mình khác cứu hắn a.

“Người nếu là không quan tâm ta cứu người, vậy coi như xong, nếu muốn ta cứu lời của người, phiền toái người nhanh một chút động động chân của người, có được hay không?”

Lâm Chính Hưng căn bản không có chuyên tâm nghe nàng nói chuyện, chỉ thấy hắn nhìn chung quanh, về mặt Hư Hữu Thành. Hắn buổi tối té thời điểm, bởi vì thấy không rõ lắm chung quanh, lại gặp được có người ở phía dưới dò xét, giác quan thứ sáu nói cho hắn biết, ngàn vạn không thể tùy tiện đi xuống, bị người phát hiện có thể sẽ xảy ra chuyện, cho nên hắn rõ ràng trên tàng cây ngủ.

Nhưng là bây giờ ban ngày vừa nhìn, đã cảm thấy nơi này khí thế Phi Phàm, không hiểu được rốt xuống cổ đại nơi nào, tóm lại, vừa lúc Từ Cần cũng ở nơi đây, nàng tới tương đối lâu, vừa ở chỗ này xuất hiện, nhất định biết nơi này là địa phương nào.

“Nơi này rốt cuộc là nơi nào a, Từ Cần?”

“Là hoàng cung, sở lấy nếu không có ta giúp người lời của, chỉ cần người mỗi lần bị vệ binh thấy, bảo đảm người lập tức bị quan thượng tự tiện xông vào sau cung đắc tội danh nhân đầu rơi xuống đất.”

“Hoàng cung?”

Lộ ra vẻ mặt vẻ mặt kinh hãi, hắn liên tục chà xát lấy tay, đắc ý nói: “Ta thật làm ra xuyên qua thời không cơ khí, ta cũng biết ta nhất định làm được đến, những thứ kia cho là lý luận của ta rất điên cuồng người, nữa cũng không cách nào ở học thuật thượng chèn ép ta.”

Thiếu chút nữa bị hắn không có đầu óc giận điên lên, Lâm Từ Cần thông đột nhiên có cảm thạch đầu đê chết hắn vọng động. “Người rốt cuộc muốn không muốn sống, bây giờ không phải là phiền não sẽ ở học thuật thượng chèn ép người của người, người hẳn là phiền não chính là, người rốt cuộc có hay không mạng có thể trở về đến hiện đại?”

Cảm giác hưng phấn lập tức ức chế, Lâm Chính Hưng gật đầu, lộ ra vẻ mặt nghiêm túc, “Người nói cũng không có sai, ta phải đi xuống trước rồi hãy nói.”

Mặc dù chân tê dại, nhưng là Lâm Chính Hưng dùng hết khí lực hơi chút hoảng động liễu nhất hạ chân, đã bị Lâm Từ Cần cho bắt được, sau đó đem chân của hắn chuyển qua có thể giảm đập địa phương : chỗ, sau khi vừa dôi vòng vo hắn cái chân còn lại, dôi hoàn sau, nàng đã đầu đầy mồ hôi.

“Có thể rơi xuống, người thử một chút nhìn.”

“Ngươi đi xuống trước đi, chờ ta chân không tê dại thời điểm, ta mới có thể đi xuống, bằng không ta bây giờ chân tê dại, không có biện pháp dùng lực, “

Hắn nói có lý, Lâm Từ Cần đi xuống trước chờ hắn, đợi bảy, tám phút sau, hắn mới đi xuống, nhưng hắn hiển nhiên thể lực rất kém cỏi, nhất giẫm đến trên mặt đất, tựa mảnh liệt thỏ.

“Một chết đi được, quả thực là muốn lấy nửa cái mạng của ta mà.”

“Làm sao ngươi tới được ?”

Nghe câu hỏi của Lâm Từ Cần, hắn thở hồng hộc trả lời, “Bởi vì ngươi đã tới hơn nửa tháng , còn không có tin tức, cho nên ta điều chỉnh với ngươi giống nhau ba lần, ta nghĩ hẳn là sẽ cùng ngươi tới đến giống nhau đích niên đại, kết quả quả nhiên gặp ngươi.”

“Ngươi vừa rồi không có nói cho ta biết, làm như thế nào trở về hiện đại, hoặc là làm sao với ngươi liên lạc, ta làm sao biết ngươi đang ở đây chờ ta tin tức? Ta cũng vậy đang đợi ngươi cho ta tin tức, nói cho ta biết làm sao trở về hiện đại a.”

Lâm Chính Hưng vừa nghe không khỏi tròn mắt hốc mồm, hắn bây giờ mới nhớ ra, điều này quả nhiên là nghiêm trọng nha.(pó tay a lun)

“Đối với cái đó, ta cũng không biết làm thế nào mà trở về, nghiên cứu của ta trước mắt chỉ tới được thôi “

Lâm Từ Cần quả thực muốn té xỉu, nàng bắt được vạt áo của hắn, hồn hồn hỏi: “Ngươi bây giờ nói cho ta biết, ngươi không biết làm sao trở về hiện đại?”

“Đích xác là không hiểu được.” Hắn lộ ra tự mãn sắc mặt, “Bất quá lấy thiên tư của ta thông tuệ, ta nghĩ hẳn là không bao lâu là có thể biết như thế nào trở về hiện đại .”

“Ngươi tên khốn này, ta chỉ là muốn kiếm chút ít tiền của ngươi, ngươi đã đá ta tới cổ đại. Bây giờ một mình ngươi đã ở cổ đại , kết quả ngươi thậm chí vẫn không biết làm như thế nào trở về, ngươi cũng quá khoa trương sao.”

Lâm Chính Hưng vỗ vỗ tay nàng, ý bảo nàng đem vạt áo của hắn buông ra, hắn vẫn về mặt về mặt không sao cả , cho là này không có gì thật lo lắng cho.

“Ai nha, ngươi đừng nói nghiêm trọng như vậy, tóm lại, chỉ cần có thiên tài như ta ở đây, chúng ta nhất định sẽ trở về.”

Lâm Từ Cần bất đắc dĩ ngồi ngay đó, vuốt ve đầu buồn bực nói: “Ai tới nói cho ta biết, loại người như ngươi không khỏi tự tin, đến tận cùng là người nào đưa cho ngươi?”

Đối với nàng bất đắc dĩ câu hỏi, Lâm Chính Hưng còn hót như khướu, nghiêm trang trả lời, càng làm cho nàng muốn bóp chết hắn.

“Tự tin đương nhiên là mình cho mình, tự tin từ chính là mình, tin chính là lòng tin, chỉ cần đối với mình có lòng tin, sẽ có thể đi qua bất kì khó khăn nào, cũng sẽ nhận lấy những hạnh phúc về cho chính mình.”

Nhìn bộ dạng không nghiêm trọng vấn đề của hắn, nàng thật muốn bóp chết hắn đi, nhưng là cho tới nước này, chỉ còn cách nghe theo lời hắn mà thôi

Cũng là Lâm Chính Hưng chỉ vào Như Hoa : “Tiểu cô nương này, nàng lớn lên thật đáng yêu, nếu là phủ Tây Dương lễ phục, thoát nhìn nhất định tựa như mỹ lệ búp bê.”

Hắn nhìn chung quanh, đối với lấy Như Hoa nhìn hồi lâu, kia trong trắng lộ hồng hai gò má, đỏ tươi đôi môi, tóc đen lưu đến dưới lưng, trói thành một bó, thấy thế nào chính là làm sao khá ái.

Hắn khỏi xướng si, “Tiểu cô nương này lớn lên thật là thanh tú.”

Nhìn vẻ mặt mê ngẩn của hắn, Lâm Từ Cần nói: “Đừng xem thường nàng như vậy, cẩn thận nàng chờ một chút mắng chết ngươi, còn có, nàng bây giờ bị ngươi dọa ngất , cho nên ngươi có thể nhanh lên chạy đi, để tránh ở sau cung bị bắt, ngươi đến lúc đó không chết cũng còn dư lại nửa cái mạng.”

“Nam tử hán đại trượng phu làm sao có thể chạy trốn? Bất quá nàng bị ta dọa ngất , ta phải kiểm tra nàng có sao không?”

Vừa nói xong, hắn phải dựa vào gần như hoa, mà Lâm Từ Cần còn không còn kịp nữa cảnh cáo hắn, hắn đã thật nhanh giờ lên như hoa đầu, đang vạch trần mắt của nàng kiểm, kiểm tra nàng bây giờ trạng huống, tay còn đặt tại lồng ngực của nàng phía trên, đang trắc lấy tim của nàng đập.

Như Hoa nhưng vào lúc này đã tỉnh lại, vừa thấy không biết ở đâu ra thói nam nhân dám đối với nàng động thủ động cước, còn sắc tâm đại động bóp lấy lồng ngực của nàng, nàng khí sợ dưới, âm thanh kêu to, “Ngươi tên khốn kiếp này, ngươi làm cái gì? Ta muốn đem ngươi chém đầu, chém điệu tứ chi!”

“Ngươi đã tỉnh lại, ta còn sợ ngươi bất tỉnh được quá lâu, không biết có sẽ không phát sinh vấn đề gì đâu?” Lâm Chính Hưng nhìn thấy nàng tức giận cũng không có phản ứng gì, ngay cả Lâm Từ Cần cũng không khỏi được bội phục hắn quả thật là quá trơ trên đời

“Ngươi còn muốn đụng ta, có ai không!”

Lâm Từ Cần sợ nàng kêu lên thật, sau đó đem một nhóm người cho đưa tới, kia Lâm Chính Hưng tuyệt đối chết không có chỗ chôn, thế là nàng vội vàng đề lại miệng của nàng, “Đại quận chúa, van cầu người nói nhỏ thôi sao, cái này là ta người quen biết, người mở một mặt lưới, đừng kêu người đến, nếu không hẳn khẳng định chết không có chỗ chôn.”

“Ngô ngô —— “

Như hoa bị trùng lên miệng, cho nên phát ra thanh âm đứt quãng, hoàn toàn nghe không rõ sở, nhưng là Lâm Từ Cần biết nàng mỗi một câu nói nhất định là mang xuông chém. ...

Như hoa miệng bị bung kín, nàng không thể làm gì khác hơn là tay chân lộn xộn, tay động không sao, nhưng là chân vừa động, nàng tự đau đến vẫn rơi lệ.

Lâm Từ Cần thả cũng không xong, không thả cũng không xong. Thả tay, sợ nàng kêu to chiêu người đi tới, chính là đem Lâm Chính Hưng xử tử, không tha, nhìn nàng như vậy đau cũng với tâm không đành lòng, trong khoảng thời gian ngắn thật không biết nên làm như thế nào cho phải.

Bất quá Lâm Chính Hưng nhìn nàng như vậy khóc, hẳn thì phản ứng, còn giống như rất không nỡ nàng như vậy khóc dường như.

“Nàng làm chi khóc thành như vậy?”

“Chân của nàng không tốt, rất đau!”

“không tốt, ta xem nàng chân rất tốt a, cho ta nhìn xem chuyện gì xảy ra, nói không chừng là người quá ngạc nhiên.”

Nói lấy, hẳn vừa ngồi xổm người xuống, dùng hai tay thống nhất đi ma thặng lấy Như Hoa chân, nàng nước mắt rơi được hơn hung, hơn nữa mồ hôi lạnh chảy xuống cái trán, ngay cả trên cổ cũng đau đến toát mồ hôi, xem ra thật đau đến không nhẹ.

Lâm Chính Hưng còn xoa đầu xoa não hỏi lấy người khác vừa nhìn đều biết chuyện thực, “Thật như vậy đau không?”

Lâm Từ Cần không đành lòng Như Hoa khóc đau, nàng ngôn ngữ trở nên bén nhọn, tay mặc dù che Như Hoa miệng ước gì nhân rồi, nhưng là nàng còn có chân, lập tức dùng chân huyền đá ngồi chồm hổm trên mặt đất, đang khám và chữa bệnh như hoa Lâm Chính Hưng, “Nhờ cậy người đừng nữa làm đau nàng, đau không phải là của người chân, người có thể như vậy tùy tiện làm loạn sao?”

“Ta phải vung lên quần của nàng, xem một chút chân của nàng đến tột cùng là chuyện gì xảy ra?”

Hắn tự quyết định, căn bản cũng bất kể người khác tức giận mắng hoặc là đập đá, tự hành vạch trần lên như hoa kia vừa được trên mặt đất vậy, vén đến trên đùi của nàng, lộ ra nàng hai cái trắng lỏa lồ tú khí bắp chân.

Như Hoa vừa thẹn vừa giận, thiếu chút nữa giận ngất. Nàng từ nhỏ cảnh vàng lá ngọc, đừng nói là có nam nhân sờ qua tay nàng, ngay cả thái giám nàng cũng không cho phép bọn họ gần người, không nghĩ tới hôm nay bị cái tên hạ lưu vô sỉ, ăn mặc kỳ quái này sờ chân mình, quả thực là muốn vô lễ với nàng

Hết lần này tới lần khác miệng mình lại bị vậy cũng ác Lâm Từ Cần cho che lại, nàng vừa luôn miệng nói cái này nam nhân là nàng quen biết cũ, nghĩ đến cái này nam nhân nhất định là nàng gọi tiền cung, muốn cho luôn khi dễ nàng mình đẹp mắt.

“Lâm Từ Cần người!”

Như Hoa giãy dụa lên tiếng, Lâm Từ Cần rõ ràng lấy ra khăn vải nhét vào miệng của nàng, làm cho nàng chỉ có thể phát ra đồ lâu bầu nông thanh âm.

Bất quá Lâm Từ Cần đòi nàng hướng Lâm Chính Hưng kháng nghị, “Này, người đừng vén quần của nàng, nơi này là cổ đại, lễ phép rất nghiêm, người xóc quần của nàng, cẩn thận sau này nàng chỉ có thể gả cho người.”

“Gả, gả, gả cho ta?”

Lâm Chính Hưng đang khám và chữa bệnh đến cao hứng, vừa nghe đến nàng nói như vậy, trong miệng nói lắp, ngay cả ánh mắt cũng ngốc trệ, xem ra một kiểm ngọc dạng.

“Đứng, gả cho người.”

Như hoa liều chết lắc đầu, Lâm Chính Hưng nuốt từng ngụm nước bọt, ánh mắt của hắn tỉ mỉ nhìn lấy Như Hoa khả ái hai má, xinh đẹp mái tóc, nhỏ nhỏ thất lung cùng mê người tiêu cực nha.

Hắn loại này cái nhìn, ngay cả Lâm Từ Cần cũng phát hiện có cái gì không đúng, nàng vừa đá hắn một cước, “Người làm cái gì a? Ánh mắt của người giống như biến thái, người biết không?”

Vội vàng thu hồi nhãn thần, Lâm Chính Hưng đỏ mặt, hẳn lại tiếp tục khám chân cho Như Hoa, về mặt trở nên đứng đắn nói: “Người đem trong miệng nàng bớ trí lấy ra, để cho ta hỏi một chút chân của nàng đến tột cùng nơi nào rất đau? Nếu không không cách nào làm xong toàn bộ khám và chữa bệnh.”

“Nhưng là...”

“Ta gọi ngươi mau làm”

Lời nói mau lẹ, thần sắc nghiêm nghị, hần cũng rất có vẻ lộn uy nghiêm, Lâm Từ Cần có chút lo lắng lấy Như Hoa cá tính, bảo đảm hần có tội dễ chịu, nói không chừng nàng chờ một lát rồi to kêu to, sẽ đem thị vệ tất cả đều gọi.

Nàng xoay người, đối với như hoa nói: “Người này không phải là cái gì sắc lang nữa, hần cũng không còn bản lĩnh làm như vậy, bất quá hần ở ta thời đại kia coi như là nổi danh đại phu, mặc dù có lúc đâu có chút mất linh quang, bất quá hần hay là rất có một bộ, hần phải giúp ngươi nhìn chân của ngươi, ngươi nguyên ý sao?”

Như hoa giật mình, ánh mắt nhưng hiện ra hoài nghi, hiển nhiên nàng nhìn không ra cái này y trang kỳ quái nam nhân, thật sự có bản lĩnh có thể y chân của nàng sao?

“Như Hoa, ngươi đừng xem hần như vậy, hần thật rất lợi hại. Ngươi có muốn hay không để cho chân của ngươi nhanh lên lần tốt? Nhanh lên có thể bước đi?”

Như hoa trên mặt xuất hiện một tia van xin, van xin cùng hoài nghi dung hợp ở chung một chỗ, nhưng là Lâm Từ Cần biết nàng đã tâm động.

“Ngươi có thể suy nghĩ xem một chút, bất quá khác suy nghĩ được quá lâu, ta bây giờ đem ngươi trong miệng bố trí lấy ra, nhưng là ngươi không nên kêu to đó, hần là duy nhất có thể đem chân của ngươi trị tốt người.”

Lâm Từ Cần từ từ đem bố trí từ nàng trong miệng lấy ra, Như Hoa không có kêu to, nàng vẫn dùng rất ánh mắt hoài nghi nhìn chòng chọc Lâm Chính Hưng.

“Hần sờ chân của ngươi là vì muốn khám và chữa bệnh, không là bởi vì hần muốn chiếm ngươi tiện nghi, ngươi tuyệt đối có thể yên tâm. Chờ một chút hần hỏi ngươi cái gì, ngươi tự nhiên trả lời, như vậy hần có thể làm ra chính xác phán đoán, sau đó mới có thể thật tốt chữa trị chân của ngươi.”

Lâm Chính Hưng gõ chân của nàng cốt, hỏi: “Có đau không?”

Như hoa do dự một chút mới nhẹ nhàng trả lời, “Một chút xiu.”

“Ở đây như thế nào?”

Hần mềm gõ nhẹ lên, như hoa lắc đầu, “Không biết.”

“Ở đây như thế nào?”

“Đau quá.”

“Kia nếu như ta làm như vậy đâu?”

Gõ đến đầu gối, như hoa đau đến trắng run lên, Lâm Chính Hưng tự ngừng tay, nhẹ nhàng giúp nàng xoa bóp. Làm cho cảm giác đau của Như Hoa nhanh chóng biến mất, chân mày nàng giãn ra, không còn vẻ khó chịu nữa.

“Khá.”

“Ngươi tại sao lại như thế này?”

“Ta bị té.” Như Hoa trả lời

“Vậy cao không? Lúc ngươi té xuống đụng phải chỗ nào? Có thể hay không nói cho ta biết, Như Hoa.”

Như hoa đỏ mặt lên, trước tới giờ ngoài hoàng huynh ra, chưa từng có nam nhân nào dám gọi thẳng tên của nàng, huống chi là tên nam nhân ăn mặc kỳ quái này, nhưng là hần bây giờ nhận chân về mặt, hai khóa đồng mâu toát ra không tầm thường lực lượng, thoạt nhìn vô cùng mê người.

Nàng bắt đầu nhất ngữ nhất thập nói cho Lâm Chính Hưng tình huống lúc đó, mà nàng như vậy ngoan bộ dáng cũng làm cho Lâm Từ Cần nội tâm không nhịn được âm thầm lấy làm kỳ. Không nghĩ tới luôn luôn thiếu căn cứ giáo sư, nhưng lại trị được cái này cay cú tiểu cô nương.

Tất cả đều hỏi xong, Lâm Chính Hưng gõ lấy đầu óc của mình, mặt nàng lên nhìn lấy bầu trời trong xanh, tựa hồ đang suy nghĩ làm như thế nào chữa bệnh vấn đề. Trong miệng hần lẩm bầm nhớ một chút tiếng Anh một chữ độc nhất, xem ra là đang gây dựng lại thuốc tên, chỉ bất quá những thuốc này ở cổ đại hoàn toàn tìm không được.

Cuối cùng, hần nhìn về Như Hoa, nghiêm túc nói: “Ngươi chân xương không có vấn đề, ta nghĩ đại khái là ngươi ban đầu té đứt chân thời điểm, không có được thích hợp chiếu cố, bây giờ chỉ cần ăn được dinh dưỡng, làm một chút phục kiện, ta nghĩ rất nhanh, ngươi là có thể bước đi.”

“Bất quá đau đớn cái vấn đề này, ta không có thuốc giảm đau, nhưng là ta tin tưởng cổ đại hần là sẽ có ngừng đau dược vật, sau đó ngươi cần phải có người thường xoa bóp chân của ngươi, giúp ngươi làm phục kiện.”

Lâm Từ Cần chỉ ra sự thật, “Cổ đại không có bất kỳ chuyên nghiệp người, có thể giúp nàng làm phục kiện.”

“Có a.”

Lâm Từ Cần xúc thất lung mà chống đỡ, “Người nói cho ta biết, người nào a?”

Lâm Chính Hưng chỉ lấy mình, “Chính là ta a, dù sao ta bây giờ cũng không có thể trở về hiện đại, vậy thì ở lại cổ đại giúp nàng làm phục kiện.”

Nàng lập tức lắc đầu, “Không được, nơi này là hoàng cung, không có hoàng đế ra lệnh, người ở đây bên trong, chẳng phải là muốn đầu người rơi xuống đất, phải biết rằng nơi này là nữ nhân chỗ ở, hơn nữa cũng là hoàng đế hậu phi ở cũng, sao có thể cho phép nam nhân vào ở.”

Lâm Chính Hưng thật giống như lúc này mới nghĩ đến cái này vấn đề dường như, hần buồn rầu nói: “Đối với cũng, nhưng là chân của nàng vừa cần phải có người giúp nàng phục kiện...”

“Có thể —— người trước tiên có thể núp ở ta nơi đó.”

Như hoa nói vừa nói ra khỏi miệng mặt tị đỏ, Lâm Từ Cần thất kinh, cũng là Lâm Chính Hưng vẫn là rất đứng đắn gật đầu.

“Đúng vậy, ta liền núp ở nàng nơi đó tốt lắm, chờ chân của nàng tốt lắm, ta nữa len lén xuất cung, dù sao ta là cứu người, cũng không phải là làm cái gì chuyện xấu, có nên không quá nghiêm trọng mới là.”

“Nhưng là, nhưng là...”

Lâm Từ Cần thật miệng kém cỏi, không chút suy nghĩ đến như hoa thể nhưng nguyện ý để cho giáo sư núp ở nàng cung điện. Bất quá hần vẫn có bị phát hiện nguy hiểm, bởi vì như hoa thường loạn đập đồ, các cung nữ hần là có thường tiến vào quét dọn.

“Bất quá Như Hoa cung điện sẽ có cung nữ ra vào, không phải sao?”

“Các nàng sợ ta bá được muốn chết, không có mệnh lệnh của ta, các nàng không dám len lén đi vào, cho nên hần núp ở ta nơi đó là phương pháp tốt nhất, nhất đẳng chân của ta y tốt lắm, đem hần cho đưa ra cung đi.”

Đúng là, lấy như hoa tính tình, chỉ sợ không có bất kỳ cung nữ nguyện ý đi vào nàng cung điện, cái phương pháp này nói không ra lời tốt, nhưng là đúng là nói không ra lời không tốt.

Như hoa vừa nói chuyện, “Cho dù người bây giờ muốn đem hần đưa ra cung điện, nhưng là trong khoảng thời gian ngắn, cũng không có biện pháp tìm vật thay giám đồng phục để cho hần vàng thau lẫn lộn xuyên ra đi a, không bằng chờ mấy ngày nữa, chúng ta cũng chuẩn bị xong, điều xét rõ ràng vệ binh trao đổi thời gian sau, nữa để cho hần nhân cơ hội chuồn đi sao.”

Này không thể làm gì hạ hạ thể, nhưng là nghe đúng là có chút đạo lý, Lâm Từ Cần chỉ có thể gật đầu, bất quá nàng cảm giác, cảm thấy Lâm Chính Hưng cùng Như Hoa trong lúc, gian giống như có chút là lạ, nhưng cũng nói không ra lời bọn họ quái ở nơi đâu? Sẽ không phải —— sẽ không phải hai người kia nhìn đối nhãn đi.(hijj chứ gì nữa)

Chỉ thấy Lâm Chính Hưng vừa ngồi xổm người xuống, giúp Như Hoa xoa lấy chân, Như Hoa cũng không có giống như trước giống nhau cãi lộn, tự ngay lập tức an tĩnh để cho hần nhu.

Có khi nhu đến chỗ đau, nếu theo nàng trước kia tính tình, nhất định sẽ mắng đến người khác máu chó xối đầu. Nhưng là không nghĩ tới nàng chẳng những không có phát giận, ngược lại ở Lâm Chính Hưng hỏi nàng “Có phải hay không rất đau?”, nàng còn có thể lắc đầu đáp lại, “Không có rất đau, chỉ có một chút điểm.”

Này rõ ràng nói dối, để cho Lâm Từ Cần há hốc mồm cứng lưỡi được nói không ra lời. Nàng tự ngơ ngác đứng tại nguyên chỗ, xem bọn hần một người nhu, một người biết điều một chút cái chần nhu.

Từ nàng tiến cung tới nay, nàng dám thề cho tới bây giờ cũng chưa từng thấy qua Như Hoa như vậy thuận theo bộ dạng.

“Nếu không có chuyện, ta về trước đi ngủ.”

Luôn luôn yêu ngược đãi nàng Như Hoa, lại vẫn gật đầu, làm cho nàng chuyện gì cũng không còn làm sớm một chút trở về đi ngủ.

Nàng chẳng những không có chửi mắng, còn một bộ thực nữ thái độ nhẹ giọng nói: “Vậy người ngày mai muốn tới đây đó.”

“Muốn trước khi đi, trước giúp ta mang một ít uống đồ, ta đã vừa đói vừa mệt mới nói.” Lâm Chính Hưng cũng nói chuyện lên, chỉ bất quá hần ánh mắt hay là chăm chú vào Như Hoa trên chân, tiếp tục hần xoa nắn.

“Hần đói bụng, nhanh đi giúp hần cầm sớm một chút, sau đó người nữa trở về đi ngủ.”

Nàng hôm nay cũng biến thành hai người bọn họ tỷ nữ. Lâm Từ Cần vừa bực mình vừa buồn cười, đi lấy sớm một chút, để khi bọn họ lượng bên cạnh.

Sau khi, nàng một đường đi trở về mình ở cung điện, đối với mới vừa rồi quái dị trạng huống không biết nên dùng cái gì hình dung từ để hình dung.

Nằm vào mềm nhũn trong chăn bông, nàng quyết định không hề nữa nghĩ chuyện này, nàng tối hôm qua bị Tống Kỳ Đường huyền tốt muộn mới ngủ, bây giờ bỏ ngủ mới là trọng yếu nhất, huống chi chuyện của người khác, nàng cũng không xen tay vào được.

Cho tới như hoa muốn thích người nào, hoặc là Lâm Chính Hưng muốn thích người nào, kia cũng không ở nàng quản

Bạn đang đọc truyện *Trời Giáng Ai Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: Chương 8

Nhiên lên thượng một phòng thơm ngào ngạt huân hương, nhang này vị ngọt mà không ngấy, so sánh với hiện đại hương thơm liệu pháp hoàn hảo nghe thấy, nghe nói là cái gì Tây Vực tiến cống tới được huân hương, loại này đặc biệt mùi thơm luôn là để cho Lâm Từ Cần tâm tĩnh, trở nên vô cùng thoải mái vui vẻ.

Trong điện cung nữ mới vừa đưa tới vài món mới đích xiêm y, Lâm Từ Cần đối với loại này sa mông loại y phục, đã không có ban đầu mới vừa xuyên thấu lúc ngạc nhiên.

Dù sao này sa mông mặc vào tới thiếp thân vừa thoải mái, có đôi khi muộn gió thổi tới, còn rất mau lạnh, nàng bây giờ đã vô cùng thói quen xuyên thấu loại này thật mỏng sa loại áo.

Nàng nâng lên một chén hết sức mùi thơm ngát trà Long Tĩnh, nhọt nhạt yết một ngụm, kia ngọt cảm mùi vị ở tiếng nói bên trong nùng được hóa không ra, có thể sánh bằng hiện đại dễ dàng mở lon đồ uống dễ uống mấy trăm lần, nói tóm lại, nàng bây giờ sớm thành thói quen cổ đại sống an nhàn sung sướng cuộc sống.

“Hoàng thượng giá lâm.”

Cung điện ngoài truyền tới tiếng la, Lâm Từ Cần nhìn một chút sắc trời, thử nghĩ xem cũng đại khái là Tống Kỳ Đường tới thời gian, cho nên hần đứng dậy nghênh đón.

Gần đây Tống Kỳ Đường rất yêu tới nàng nơi này ăn cơm, lúc này thức ăn đã bày đầy bàn, để cho Lâm Từ Cần chân chính thấy được cái gì gọi là xa hoa thức ăn. Có khi những thứ này sắc hương vị đều đủ thức ăn, cũng có thể làm cho nàng nhìn chòng chọc mãnh liệt chảy nước miếng, hận không được có thể nhanh đưa cơm cho ăn vào bụng từ bên trong.

Tống Kỳ Đường đạp đi vào, nàng không có như một loại Tàn phi dường như quỳ lễ nghênh đón, ngược lại mấy mảnh vụn bước chạy đi qua, kéo lấy tay của hần, thân mật mãnh liệt sáng ngời.

“Hôm nay bận rộn sao?”

“Không vội vàng.”

Cùng Tống Kỳ Đường chung đụng đoạn thời gian này, Lâm Từ Cần dần dần hiểu rõ hần làm việc và nghỉ ngơi thời gian, rõ ràng hần nhưng thật ra là miễn lười biếng hoàng đế.

Tiêu chuẩn có thể nghĩ ra, sẽ ngồi lấy, có thể ngồi lấy, tự không khả năng đang đứng, cho nên quốc gia đại sự cũng trước tùy bạn tốt của hần Dương Sóc Vũ tướng quân đề ý ra đại khái, đầu lại hướng hần bẩm báo.

Nhưng điều này cũng không có nghĩa là hần là hôn quân, tóm lại, hần tựa hồ giác quan thứ sáu là có thể tối tăm gián đoạn định những chuyện trọng yếu, những chuyện không trọng yếu, không trọng yếu tất cả đều giao cho người khác đi làm, chuyện trọng yếu mới có thể mình đi làm, cho nên hần vị hoàng đế này làm được hết sức dễ dàng.

Rồi hãy nói, hần ngồi một chút ngôi vị hoàng đế, lúc trước hần chính đồn không ít gian thần quyền quý, phân công rất nhiều tốt cung, cho nên bây giờ tứ hải thái bình, hần không có gì tốt bận rộn, mới có thể thường tranh thủ thời gian tới nàng nơi này đi dạo.

Bất quá nàng thường nghe Tống Kỳ Đường nhắc tới Dương Sóc Vũ, đối với hần như vậy coi trọng bạn tốt của hần, thậm chí còn nói hần ban đầu có thể ngồi lên ngôi vị hoàng đế, lúc đầu Dương Sóc Vũ công lao chiếm được tám phần, điều này làm cho Lâm Từ Cần thật thật tò mò.

Nàng rất muốn trông thấy cái này nắm đại quyền, có thể cùng Tống Kỳ Đường kết thành bạn tốt Đại tướng quân, chỉ tiếc nội cung Tàn phi rất khó xuất ngoại cùng bình thường triều thần gặp nhau, cho nên luôn là hy vọng thất bại. Hạ quá Tống Kỳ Đường có hứa hẹn, nhất định sẽ làm cho nàng trông thấy cái này tướng quân.

“Ái phi, dùng bữa.”

Cầm lấy tay nàng, Tống Kỳ Đường đưa nàng vào ghế, hai người bắt đầu ăn lên cơm. Mà Tống Kỳ Đường tựa hồ rất thích xem nàng ăn cơm, vừa thấy nàng ăn cơm, khóe miệng luôn là lộ ra vẻ yêu cười không cười nụ cười, làm cho nàng vẫn cảm thấy rất kỳ quái, lần này, nàng cần phải đề hỏi cho hiểu không nhưng.

“Tại sao ta lúc ăn cơm, ngươi lại nhìn ta kỳ quái như vậy?”

Tống Kỳ Đường tay chống lấy cằm, lộ nụ cười tuần mĩ, “Bởi vì ái phi ăn vô cùng ngon.”

Hắn nói chuyện như thế làm cho nàng như bay lên chín tầng mây, “Ý của ngươi là tướng ăn của ta rất khó coi?”

“Ái phi đừng hiểu vậy, ý của ta là, dám ngồi ăn như vậy trước mặt trẫm, trừ ái phi ra, ta chưa từng thấy những nữ nhân nào làm như vậy.”

“Chúng ta đều ăn như vậy, vậy thì có cái gì thật kỳ quái.”

Này đoạn chung đụng thời gian, Tống Kỳ Đường cũng sẽ hỏi thăm nàng có liên quan với hiện đại chuyện, Lâm Từ Cần dĩ nhiên cũng là theo thực lấy kiện.

Mà Tống Kỳ Đường luôn là nghe được mùi ngon, nếu là người khác nhất định sẽ nhận định nàng là trúng tà hoặc là trong biên chế chuyện xưa, nhưng hắn tựa hồ có khác ý nghĩ, thật giống như thật cảm thấy thật sự của nàng tương lai thế giới tới người.

Lâm Từ Cần từng hỏi hắn: chẳng lẽ không sợ nàng đang nói láo sao?

Tống Kỳ Đường trả lời càng thú vị, hắn nói: “Cung đình phức tạp hiểm ác, triều chánh tranh quyền đoạt lợi, ta từng thấy nhiều người nói dối như vậy, nếu như ái phi cũng có thể lừa ta được, đây không phải là ái phi quá thông minh, chính là ta quá ngu ngốc.”

Thật không biết hắn là cách chức hay là bao? Bất quá hắn bây giờ đối với Lâm Từ Cần mới vừa rồi thuyết pháp, tựa hồ cũng có một cách nhìn khác

“Ái phi này buổi nói chuyện, ta hơi xem thường.”

Này nhưng kỳ, hiện đại nữ nhân đúng là cũng là như vậy ăn cơm, khó có thể bọn họ cổ đại nữ nhân ăn cơm có cái gì bất đồng sao?

“Tại sao xem thường?”

“Ta tin tưởng bất luận cổ đại hoặc hiện đại, ở trước mặt một nam nhân có tiền nhiều lại anh tuấn tiêu sái như ta, không có một người nào, không có một cái nào nữ nhân dám tận tình ăn nhiều.”

Hắn nói như vậy, Lâm Từ Cần cũng là ngẩn ra, hơn nữa rất khó phản bác, bất quá hắn còn có một câu còn chưa nói.

“Cho nên như vậy hơn hiện ra ái phi dẫn thật đáng yêu.”

“Tạm thời tha cho ngươi.”

Hắn vừa nói như vậy, hại Lâm Từ Cần đỏ mặt, vội vàng ăn cơm tiếp, che lại khuôn mặt đỏ ửng của mình. Bất quá hắn hạ một câu nói, cũng làm cho nàng cho ngẹn lấy.

“Ái phi nhất gần như là cùng Như Hoa nơi rất khá, theo cung nữ truyền báo, như hoa mấy ngày này tới nay, chẳng những không có nữa loạn phát giận, thậm chí cả tính còn ôn hòa rất nhiều. Còn có, hai người các ngươi thường núp ở trong cung điện, thỉnh thoảng có phát ra tiếng cười, có phải hay không?”

Nàng không chỉ có ngẹn lấy, hơn nữa còn ho lên, Tống Kỳ Đường vội vàng lấy một chén nước, cho nàng uống, nàng mới bắt đầu thở lại được

Như hoa cá tính lần tốt, cùng nàng không liên hệ nhau, nhưng cũng không có thể nói tuyệt đối không sao, bởi vì Lâm Chính Hưng chính là nàng giới thiệu cho Như Hoa biết, cũng là nàng để cho hắn chữa trị chân Như Hoa.

Bất quá nàng muốn làm sao mở miệng nói cho Tống Kỳ Đường, Như Hoa trong cung điện né một nam nhân, mỗi ngày từ mới đến muộn, còn có thể trêu chọc nàng vui vẻ, cho nên Như Hoa tính tình tài: mới trở nên tốt như vậy, mà nàng chẳng qua là ban ngày nghiêm chỉnh Thiên Đô đợi ở nơi đâu, cho nên người khác nghe được tiếng cười, tài: mới hiểu lầm nàng cùng như hoa tình cảm rất tốt.

“Trẫm lâu rồi chưa nhìn thấy Như Hoa cười như vậy, không nghĩ tới ái phi có thể làm cho nàng cười đến vui vẻ như vậy, thật không hồ là ái phi của trẫm, trẫm quả nhiên không chọn lầm người theo Như Hoa.”

“Ách, ách —— ta cũng nghĩ thế bởi vì Như Hoa gần đây tâm tình bỗng nhiên lần rất khá sao.”

Nhanh chóng thoát khỏi cái đề tài này, Lâm Từ Cần hiệp như núi cao món ăn ở chén của hắn bên trong, “Ăn mau đi, nếu không ăn, món ăn muốn lạnh.”

Nhưng nội tâm của nàng âm thầm kế hoạch lấy, nên nhanh lên một chút đem Lâm Chính Hưng cho đưa ra ngoài cung, hắn vẫn ở tại như hoa trong cung điện, chuyện đã lâu, vạn nhất thật người đó biết có nam nhân giấu ở nơi đâu, nàng cùng như hoa vừa cũng là cùng phạm tội lỗi của, ba người nhất định cũng muốn cùng đại nguy.

* * *

Ngày thứ hai, nàng quả thực là dùng chạy đến như hoa cung điện, đi vào, liền gặp được Lâm Chính Hưng ở trên bàn bày đầy các loại bát đồng nước lượng cùng khoản chén nước, đang gõ ra leng keng thùng thùng tiếng nhạc, như hoa khiếp sợ không dứt thẳng vỗ lấy tay.

“Oa, thật khỏe, chén nước thế nhưng có thể khảy đàn âm nhạc.”

Bởi vì nước trong chén nước lượng không giống với, cho nên phát ra thanh âm cao thấp có khác, hết sức đặc biệt, hơn nữa Lâm Chính Hưng bởi vì âm vận bắt rất đúng, thế nhưng vừa gõ lấy chén nước, vừa dạy như hoa ca hát, mà bọn họ lúc này đang hát hai con con cọt.

“Như hoa, muốn theo ta hát đó. Hai con con cọt, hai con con cọt, chạy trốn mau, chạy trốn mau, một con không có lỗ tai, một con không có cái đuôi, thật là kỳ quái, thật là kỳ quái.”

Bài hát này bởi vì âm luật đơn giản, văn tự dễ dàng, lại tăng thêm có chút trẻ nhỏ thú, nghe qua một lần người, đại khái đều có thể hát được leng keng đọc thuộc lòng, chỉ thấy Như Hoa cũng hát được cao hứng phi thường.

“Ngừng, hai người các ngươi, thế nhưng cũng không quản cung điện ngoài có người hay không tự hát lên ca, vạn nhất bị xông tới, thấy có một nam nhân tại nơi này, như hoa, ngươi nói cho ta biết hậu quả sẽ như thế nào ?”

“Không có người nào dám tự tiện xông vào đây cả, bọn họ cũng không phải là không muốn sống nữa, huống chi chúng ta chẳng qua là nhỏ giọng hát ca hát, có quan hệ gì.”

“Nhỏ giọng, thanh âm lớn đến có thể chấn điếc lỗ tai, như hoa, ngươi —— “

“Tốt lắm, ngươi đừng niệm nàng, tâm tình khoái trá cũng là phúc kiện trọng yếu một khâu a, ta phải làm cho nàng tâm tình vui vẻ, chân mới có thể tốt được nhanh hơn.”

“Còn ngươi nữa...”

Nàng đang muốn chửi ầm lên thời điểm, vốn là mình bị chửi, khẩu khí còn không quá xấu như hoa, ngược lại giúp Lâm Chính Hưng nói chuyện. Bởi vì nàng cùng Lâm Chính Hưng chung đụng trong khoảng thời gian này, tò mò hấn và Lâm Từ Cần quan hệ giữa, Lâm Chính Hưng cũng không chút nào giấu giếm nói với nàng.

“Lâm Từ Cần, như ngươi vậy thật xấu, hấn là của ngươi đường ca, lại là ngươi —— “

Nàng đã quên giáo sư này cái danh từ nói như thế nào, tóm lại Lâm Chính Hưng chính là Lâm Từ Cần lão sư là được rồi, “Hấn là của ngươi phu tử, nói gì ngươi đều muốn tôn kính hấn, không thể mắng hấn nữa, không thể bởi vì hoàng huynh cung chịu ngươi, ngươi tự thị cung chịu mà kiêu.”

“Ta thị sủng mà kiêu đầu nữa, ta là là mọi người chúng ta lo lắng. Ngày hôm qua hoàng huynh ngươi còn hỏi ta nói, tại sao tâm tình của ngươi lần rất khá, nghe được ta kinh hồn táng đảm, nếu để cho người phát hiện giáo sư ở chỗ này, chúng ta bảo đảm sẽ xong đời.”

Như hoa đẹp lấy miệng, sau đó nhìn Lâm Chính Hưng, cao hứng cười một tiếng, “KHông người nào có thể phát hiện đầu, hơn nữa Chính Hưng ca ở chỗ này của ta, dạy ta rất nhiều tốt tốt đồ chơi, ta thật không muốn để hấn ra ngoài cung, hấn ở ngoài cung, ta trong cung, kia hai người chúng ta sau này tự sẽ không còn được gặp lại mặt.”

“Nhưng là —— “

Phủ thái giám y phục giáo sư, bởi vì gần đây ẩm thực : ăn uống bình thường, không giống như trước kia giống nhau vì nghiên cứu ba bữa cơm không định giờ, cho nên sắc mặt lần đẹp mắt, người cũng càng tuần đẹp trai, không trách được như hoa mê luyến hấn.

“Chớ suy nghĩ quá nhiều, ta phát giác như hoa ra lệnh thật rất hữu hiệu, không người nào dám tiến vào, cho nên ta trốn ở chỗ này bao lâu, cũng sẽ không có người phát giác, ngươi đừng quá buồn lo vô cớ.”

Đối với hai người bọn họ khó khăn chia lìa, Lâm Từ Cần cũng không phải là không biết, bởi vì tách những người đang yêu thương nhau, so với làm cho bọn họ thống khổ có gì khác nhau ?

Cho dù bây giờ muốn nàng rời đi cô đại, rồi đi Tống Kỳ Đường, nàng cũng không nhất định làm được, rồi hãy nói nàng ở hiện đại duy nhất thân thích —— đường ca Lâm Chính Hưng cũng đến cô đại, cho nên hấn đối với hiện đại nhớ thật sự là không lớn.

“Được rồi, bất quá các ngươi hay là cẩn thận là hơn, nếu là bị phát hiện, hậu quả các ngươi tự biết.”

* * *

Cận phi nhìn dung nhan mình trong chiếc gương trang điểm, nàng rất rõ ràng nàng không phải là cô gái mỹ lệ nhất, nhưng là nàng ở trên giường biểu hiện phác thảo nhân thân hồn, cho nên từ nàng tiến cung, Hoàng thượng cùng nàng cùng ngủ sau khi, vẫn nhất cung chịu nàng, ngay cả sau cung chuyện, nàng chỉ cần hơi chút nhắc tới, Hoàng thượng tự tùy ý nàng xử trí sau cung người.

Mặc dù Vị Lập nàng là quý phi, nàng không có so sánh với những khác giai lệ có cao hơn địa vị, nhưng là trong tay nàng nắm giữ quyền thế, khiến nàng rất rõ ràng, nàng sớm muộn có thể lên làm hoàng hậu, nếu không cũng có thể lên làm quý phi.

Nhưng là kể từ khi sau khi Cần phi tiến cung, Hoàng thượng cũng chưa từng đi tới nơi nàng, hoặc là trong ngự thư phòng xử lý chính sự, hoặc là đến chỗ của Cần phi

Theo lý thuyết, Cần phi hẳn là sau cung nội, bây giờ phi tử được cung chịu, nhưng là Hoàng thượng đối với thái độ của nàng cũng là rất quái lạ, nhưng lại phạt nàng đi quét sân, thậm chí làm cho nàng hầu hạ cung nội người người cũng không nguyên hầu hạ như hoa Quận chúa. Cho nên Cần phi có hay không được sủng ái, thật sự là rất lớn nghi vấn.

Nhưng là đã qua ba, bốn tháng, cả mùa xuân cũng đã qua, tình huống như thế hay là không có thay đổi, Hoàng thượng vẫn hàng đêm với Cần phi nơi đó qua đêm.

Thế là Cần phi biết, nếu là nàng nếu không thêm một phen sức lực, như vậy lấy Cần phi bây giờ được sủng ái đích tình thế, kia ngựa mình thượng cũng sẽ bị gạt bỏ sạch, đến lúc đó hối hận cũng không còn kịp rồi.

“Minh Châu!”

“Là, nương nương.” Đi vào một vị tuổi coi như tiểu nhân cung nữ.

“Vật của ta muốn, chuẩn bị xong không có?”

“Bẩm nương nương, đã chuẩn bị xong.”

“Hiện lên đây đi.”

Minh Châu cẩn thận đem một chén cháo gà trình lên, Cần phi mở nắp, cháo gà mùi thơm xông vào mũi, nàng từ trong tủ chén, lấy ra một bọc thuốc bột, dùng móng tay gọi lên một chút, thêm vào cháo gà bên trong, kia thuốc bột thật nhanh tan ra vào trong súp, hoàn toàn nhìn không ra có gia nhập quá bất kỳ đồ.

“Hoàng thượng hôm nay thật ở ngự thư phòng, không sai sao?”

“Là, theo chương trình công công nói, Hoàng thượng hôm nay đều ở ngự thư phòng, còn không có rời đi quá.”

“Tốt, vậy chúng ta đi trước ngự thư phòng sao.”

* * *

Gió nhẹ khẽ thổi lấy, đây là trận làm người ta tốt ngủ xuân phong, để cho Tống Kỳ Đường trong tay bút ngừng lại, chợt nhớ tới lấy Lâm Từ Cần lười nhác, nếu là thổi tới này một trận gió, bảo đảm có buồn ngủ, hẳn không khỏi thấp nờ nụ cười.

Nói thật ra, lấy hán hiện ở nơi này tuổi, sinh hoàng tử cũng không quá đáng, sau cung Tần phi nhiều như vậy, theo hán ngày thường lâm hạnh trình độ xem ra, sớm nên có mấy người hoàng tử hoặc công chúa, nhưng là hán cũng đang giường thứ đang lúc dị thường cẩn thận.

Vì vậy sau cung Tần phi thế lực vẫn rất chia đều, hán không muốn giống như tiên đế giống nhau hoang dâm vô độ, càng không muốn giống như tiên đế giống nhau đem sau cung biến thành miệt mài chỗ ở, làm mỗi cái Tần phi lục đục với nhau, hiệp lấy hoàng tử, công chúa tới kéo mang địa vị của mình, cho nên hán lâm hạnh lúc tự sẽ phi thường thận trọng.

Vẫn không có phong bất kỳ Tần phi là quý phi, hoàng hậu, cũng là bởi vì phương diện này bản khoản, mặc dù hán thoát nhìn là một bộ thanh nhàn, vô hại bộ dạng, nhưng là thật ra thì tâm cơ của hán hết sức thâm trầm, bản khoản cũng vạn phần chu đáo, chỉ bất quá từ hán luôn luôn mỉm cười trên mặt nhìn chưa ra mà thôi.

Tùy thân hầu hạ thái giám tiểu Đinh tử lặng lẽ đi vào, chỉ vì hán biết chủ tử nếu là nhốt tại trong ngự thư phòng, chính là hán có trọng yếu triều chánh chuyện cần suy tư, cũng là hán không muốn có người quấy rầy thời điểm.

“Hoàng thượng.”

Tống Kỳ Đường miễn cưỡng nói: “Có chuyện gì?”

“Cận phi nương nương tại bên ngoài, đang đợi chờ ngài ở ngoài.”

Tống Kỳ Đường nghi hoặc, “Ta không có gọi Cận phi tới đây.”

“Là Cận phi nương nương lo lắng Hoàng thượng gần đây bận rộn quốc sự, cho nên tự mình chưng cháo gà, muốn cho Hoàng thượng bồi bổ thân thể.”

Cận phi gương mặt mặc dù không phải là sau cung đẹp nhất, nhưng là nàng làm việc cố tay nhất lưu, chỉ là nhìn nàng cặp mắt kia cũng biết nữ nhân này lòng dạ sâu đậm, nếu là tiên đế gặp nàng, chỉ sợ nếu bị nàng đùa bỡn trong lòng bàn tay, chỉ bất quá nàng sinh sai lầm rồi thời đại, gặp phải chính là hán.

“VẬY thì tuyên nàng vào đi.”

Tiểu Đình từ tuyên Cận phi đi vào, Cận phi xinh đẹp bóng dáng toát ra một cổ dĩa mỹ, nàng thận trọng đem vật cầm trong tay cháo gà bung đi vào, kia tiểu tâm dục dục về mặt, tựa như nàng là cớ nào chú trọng này một chén canh.

“Nô tì quấy rầy Hoàng thượng kiểm duyệt tấu chương thời gian, cầu xin Hoàng thượng thứ tội.”

Nàng mềm nói ôn ngữ quý xuống xin tội, thuận theo tư thái hết sức mảnh mai động lòng người, Tổng Kỳ Đường một tay chống được gò má, vừa mới nghĩ gọi ra ái phi, vừa cảm thấy ái phi cái này từ hần là chỉ hạn Lâm Từ Cần sở hữu, cho nên hần sửa lại kêu to.

“Cận phi vô tội chỉ có, người đứng lên đi. Nghe nói người cho trẫm chứng một chén cháo gà, còn bụng tôi nơi này, này thật đúng là làm phiền người.”

“Hoàng thượng vì thiên hạ vạn dân thương chột lao tâm lao lực, nô tì có thể hầu hạ Hoàng thượng, nô tì bách thế sở tu tới phúc khí.”

Tổng Kỳ Đường nhìn được cười, đơn giản là này tăng bốc hết sức khoa trương, quả thực đem hần đề cử thành vĩ nhân giống nhau. Nếu là tùy Lâm Từ Cần mà nói, nói vậy thuyết pháp hoàn toàn bất đồng; mà Cận phi không biết vượt mong ngựa đối với hần vô dụng, cho nên vỗ lên ngựa của hần cái rầm, nhưng lại lấy được như thế khuyếch đại.

Hần vân đạm phong thanh trở về mấy câu nói, không muốn cho Cận phi hiểu rõ tâm tư của chính mình, “Nói thật hay, Cận phi, ngồi xuống đi.”

Hần ban thưởng ngồi, tiểu Đình từ liền lập tức đưa đến cái ghế, xin Cận phi ngồi xuống.

Cháo gà bị tiểu Đình từ thổi phồng tới trước bàn, trước dùng ngón châm thử qua có độc hay không, xác nhận không độc sau, mới bung đến trước mặt Tổng Kỳ Đường

Cận phi đem ánh mắt rũ xuống, dịu ngoan nói: “Xin Hoàng thượng thừa dịp nóng hãy uống sớm, kẻo nguội sẽ không tốt.”

Quấy mấy cái, Tổng Kỳ Đường cũng không nhanh chóng uống, hần mỉm cười hỏi: “Cận phi nhưng lại là hiện lên một chén cháo gà, mà đến đến ngự thư phòng, chẳng lẽ không quá trăm gần đây lạnh nhạt sao?”

“Hoàng thượng chuyên cần với quốc sự, lạnh nhạt với sau cung, hơn chứng minh hoàng thượng là anh minh quốc quân.”

Có lẽ là nghe quen lời thật lòng của Từ Cần, Tổng Kỳ Đường phát giác mình đối với mây lời này của Cận phi gần đến phát chán

Hần nữa hỏi tiếp, sợ rằng lấy được cũng là những thứ này không thành thật lời của, kia cần gì phải hỏi nữa.

Nhìn này chén vừa nung vừa hương cháo gà, hần nhất thời đánh mất khẩu vị, nhưng hần hay là uống một muỗng liền đem chén đẩy ra, “Cận phi để cái gì đi xuống chứng nẫu? Mùi vị có chút bất đồng với ngự trù cách làm.”

“Là ta lão gia mật truyền đặc biệt bỏ thân dược liệu, cho nên mùi vị có chút mà bất đồng, nô tì nhớ lấy hoàng thượng thân thể, cho nên riêng xin cung nội người đi tìm những dược liệu này.”

“Là sao?” Hần vừa quát đã cảm thấy vị đạo bất đồng.

“Cái này rất bỏ thân thể, xin Hoàng thượng uống.”

Tổng Kỳ Đường khẽ mỉm cười, hơn nữa cười đến hết sức vô hại, “Ta sẽ uống, bất quá ta bây giờ bận rộn chánh sự, Cận phi, người đi xuống trước đi.”

Cận phi ánh mắt từ từ chuyển động, trong lòng mặc dù có chút thất vọng, nhưng là hoàng thượng ra lệnh, nàng quý xuống Vạn Phúc, sau mới đứng dậy rời đi.

Người nàng vừa đi, Tổng Kỳ Đường liền đem cháo gà bung lên, nụ cười trên mặt hoàn toàn biến mất.

Hần lãnh nói khai báo đi xuống, “Tiểu Đình từ, đem cái này cầm đi cho chó ăn, xem sau đó xảy ra chuyện gì nói lại với ta.”

Tiểu Đình từ không giải thích được ý nghĩa, hỏi: “Hoàng thượng, này đã trắc qua, không có độc, hơn nữa Cận phi nương nương cũng không còn sao mà to gan như vậy dám hạ độc.”

“Nàng không có dân như vậy, độc chết ta đối với nàng không có bất kỳ giúp ích, hơn nữa sẽ bị chém đầu, nàng nhất định không làm vậy, ta xem bên trong thêm chính là vật gì đó khác.”

Thấy lời nói của hoàng thượng có vẻ nghiêm trọng, tiểu Đình từ vội vàng đem cháo gà bung đi, cho con chó ăn

Qua một khắc, tiểu Đình từ chạy tới bẩm báo.

“Khởi bẩm Hoàng thượng, hình như là trong cháo có xuân dược, cầu nhi hưng phấn khó nhịn đồ chó sửa kêu loạn.” Tiểu Đình từ không thể tin được lại có sau cung phi tử dám làm như vậy, nhìn không được nói: “Cái này Cận phi thật là ghê gớm, Hoàng thượng, có hay không muốn lập tức trị tội.”

Tổng Kỳ Đường mỉm cười, trong tuổi cười mang theo lãnh tức đặc ý vị, “Không, trước án binh bất động, bản thân ta muốn biết Cận phi nếu như cho là ta uống cháo gà, lại không đi nàng nơi đó, không biết có khí thành hình đáng ra sao? Tiểu Đình tử, bái giá Cận phi tẩm cung.”

“Dạ, Hoàng thượng.”

Tiểu Đình tử khoe miệng lộ ra cười trộm, cái này xác thực đối với Cận phi chính là hình phạt lớn nhất, muốn Hoàng thượng lâm hạnh nàng, đem hết rảnh tay đoạn, nhưng không công tiện nghi người nàng, lấy Cận phi dám đối với Hoàng thượng hạ xuân được cá tính, há có không tức đạo lý.

Bạn đang đọc truyện *Trời Giáng Ai Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Chương 9

Cận phi trở về tẩm cung của mình sau khi, tả đẳng hữu đẳng, chờ đến ngày thăm, vẫn không thấy hoàng thượng tới chơi, đang âm thầm ảo não hẳn có phải hay không bận rộn chánh sự, căn bản không có uống xong cháo gà thời điểm, không nghĩ tới Minh Châu tin tức truyền đến làm cho nàng không khỏi mày liễu đứng đây.

Theo nàng trước đó vài ngày thu mua cung nữ truyền đến tin tức, nàng sau khi đi không bao lâu, Hoàng thượng liền từ ngự thư phòng đến Cận phi nơi đó đi nghỉ ngơi, cũng chính là của hẳn xác thực uống cháo gà, chỉ bất quá kia xuân được hiệu dụng không dùng được ở nàng nơi này, cũng là dùng đến Cận phi thân lên rồi.

“Đáng giận.”

Nàng không khỏi giận đến giận sôi lên, phách bàn giận dữ, đem trên bàn cái chén, trà cụ tất cả đều quét rơi xuống mặt đất đi, truyền đến một trận vật phẩm tạp nát tiếng vang.

“Nương nương, bảo trọng thân thể, đừng để thân thể bị chọc tức như thế.”

Minh Châu vội vàng vì nàng phủ lấy bộ ngực, nàng nhưng đẩy ra Minh Châu, cả giận nói: “Ngươi tạm thời rút sang một bên.”

“Dạ, nương nương, nô tỳ hay là xin nương nương không nên bị chọc tức thân thể.”

Nàng thuận theo đứng ở một bên, mà Cận phi còn lại là càng nghĩ càng khó khăn trên chọc lửa giận trong lòng, không tốt nói: “Cái này Cận phi, muốn vóc người không có vóc người, muốn gương mặt không mặt mũi mũi, cũng không biết từ nơi nào chạy tới lăng lo, thế nhưng có thể mê hoặc Hoàng thượng đến như vậy trình độ.”

Cận phi mắt một vượt qua, cả mặt thượng chọn, biến thành ngoan lệ mặt cùng.

“Muốn ngươi tra chuyện tình, khai báo Nhân hạ đi thăm dò sao?”

“Như hoa Quận chúa nhất định là đang hành hạ Cận phi.”

Trong ngự hoa viên chuyện, tất cả mọi người hiểu thấy rõ ràng, Cận phi bị Như hoa Quận chúa gọi tới, nhất định sẽ có đau khổ ăn ngon, người nào không biết như hoa Quận chúa khó khăn phụng dưỡng, hơn nữa là người nàng muốn ngược đãi, lấy lòng càng thêm khó khăn.

Minh Châu gật đầu, “Tất cả mọi người là như vậy suy đoán, nhưng là theo hầu hạ như hoa Quận chúa các cung nữ nói, bây giờ ban ngày Cận phi nương nương đi hầu hạ như hoa Quận chúa, thường nghe được bên trong cung điện truyền đến tiếng cười, hơn nữa như hoa Quận chúa khí sắc cũng khá hơn so với trước kia.”

Như hoa Quận chúa có nhiều khó khăn lấy lòng, đây là sau cung nội mọi người lòng dạ biết rõ chuyện, nàng làm sao có thể thoát cái tự do tính, bỗng nhiên trở nên tốt hầu hạ lên, trong chuyện này rõ ràng cất dấu quái dị.

“Nói thêm đi.”

“Trong điện mặc dù truyền đến tiếng cười, nhưng là như hoa Quận chúa cùng ngày thường không đồng dạng như vậy dạ, nàng hiện tại cũng không cho phép cung nữ đi vào hầu hạ hoặc hậu truyền, hơn nữa hơn kỳ quái chính là, Cận phi nương nương cho dù không có ở đây, có khi như hoa Quận chúa một người trong cung cũng là há há cười cười. Nương nương, người nói có kỳ quái hay không?”

“Quái, đương nhiên là quái cực kỳ.”

Cận phi từ từ trầm ngâm. Như hoa Quận chúa từ nhỏ sống an nhàn sung sướng, cộng thêm sau khi bị chặt đứt chân, Hoàng thượng rồi hướng nàng gắp

bội trĩu mến, thường rất nhiều chuyện cũng thuận theo cái này duy nhất muội muội, cho nên có thể nói là nguyên nhân gây ra tính tình nàng như vậy

Đừng nói Càn phi cùng nàng kết thù kết oán, tất nhiên bị chửi quá, cho dù cùng như hoa Quận chúa không quen biết sau cung người, nếu gặp phải Quận chúa thân thể không sáng khoái thời điểm, cũng là thường bị chửi, cho nên sau cung nội mọi người sợ sợ như hoa Quận chúa, cũng không nguyện thân cận nàng.

Thứ nhất là bởi vì nàng nắm đại quyền, là một cao thượng Quận chúa, thứ hai là bởi vì Hoàng thượng thật là cưng chiều nàng, chỉ cần nàng không quá phận, cũng là tùy ý lấy nàng mắng chửi người.

Mặc dù cũng có người muốn từ như hoa Quận chúa trên người hạ công phu : thời gian, Hoàng thượng đã như vậy sủng ái nàng, mình chỉ cần cùng nàng đánh tốt quan hệ, chẳng phải là cũng có thể để cho Hoàng thượng gặp bội sủng ái mình, chỉ bất quá tính tình của nàng không ai chịu được, cuối cùng phần lớn là thôi.

Cận phi mình còn lại là thuộc về không nịnh bợ như hoa loại người, như hoa năm nay mười sáu tuổi, nàng dù thế nào cậy mạnh vô lễ, tung hoành sau cung, cũng chỉ có thể ở mấy năm này mà thôi.

Đội nàng lớn tuổi, nếu là chân còn y không tốt, Hoàng thượng nhất định sẽ giúp nàng tìm người chồng tốt gả đi ra ngoài, làm cho nàng có một mỹ mãn nửa sau sinh, cho nên hẳn ở trong cung căn bản hình dạng không thành được lâu dài uy hiếp, chỉ cần qua nửa mấy năm, như hoa Quận chúa tự nhất định sẽ lập gia đình.

Nhưng là hiện nay cũng không còn nghe nói chân của nàng tốt lắm, nhưng biết được nàng mỗi ngày tâm tình khoái trá tin tức, hết lần này tới lần khác hay là cùng Càn phi ở chung một chỗ thời điểm tâm tình khoái trá, trong chuyện này nhất định có điểm kỳ lạ.

“Người nói nàng trong cung một người cũng thường xuyên hát hát cười cười.”

“Đúng vậy a, mọi người còn nói như hoa Quận chúa nói không chừng trúng tà rồi sao, nếu không những năm này rất ít cười Quận chúa, gần đây thường cười hi hi, cũng là Càn phi nương nương đến nàng nơi đó đi, ngày muộn sau khi hồi cung, luôn là vừa đi đường, vừa than thở đau.”

“Càn phi than thở?” Đây vừa nghe, Cận phi càng cảm thấy được quái dị.

“Đúng vậy a, cho nên tình hình thật sự là kỳ rất quái , không hiểu được Càn phi nương nương cùng Quận chúa trong lúc, rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?”

Như hoa Quận chúa nếu là cùng Càn phi nơi rất khá, Càn phi hẳn là cao hứng, bởi vì như hoa Quận chúa thích nàng, Hoàng thượng nhất định cũng sẽ gặp bội cưng chiều nàng, nàng than thở hoàn toàn không có

Nhưng nếu là như hoa Quận chúa trúng tà, ban ngày mỗi ngày cũng cùng nàng ở chung một chỗ Càn phi như thế nào lại không biết đâu? Nhất định đã sớm xin thái y tới chữa trị , nếu không lấy Hoàng thượng sủng ái như hoa Quận chúa trình độ xem ra, nàng nếu là đã ra chuyện, Càn phi nơi nào nhận được lên hình phạt, cho nên nơi này nhất định cất dấu bí mật không muốn người biết.

Mà điều bí mật này nhất định năng động dao động Càn phi địa vị.

“Minh Châu?”

“Là, nương nương, có cái gì phân phó sao?”

“Sai chúng ta cung nội nhân thủ, thường đi quét như hoa Quận chúa phụ cận vườn hoa tiểu đạo : đường nhỏ, cùng Quận chúa cung nội người kết thành bạn tốt, đầu lại âm thầm dò hỏi tin tức, sau đó người phải mấy cái động tác nhẹ, tham tiền thái giám, muốn bọn họ cả ngày lẫn đêm thủ lấy như hoa cung điện, xem một chút nơi này rốt cuộc có cái gì cớ quái?”

Biện pháp này mặc dù tốt, nhưng là trong đó có chút khó xử, “Nương nương, nhưng là như hoa Quận chúa phân phó, không cho phép người ta nhích tới gần nàng ở cung điện?”

“Ngu người, ta không có gọi người mình lấy làm, mà là muốn người len lén điều tra nghe ngóng, ta đoán như hoa Quận chúa không nên người vào nàng cung điện, nhất định là bên trong cung điện có vấn đề, hơn nữa cái vấn đề này Càn phi cũng biết, nếu là đem cái vấn đề này vén lộ ra, đến lúc đó, có thể nhất cử đôi đắc cho Càn phi thất sủng, cũng làm cho như hoa Quận chúa chịu phạt.”

“Tuân lệnh, nương nương, ta lập tức yêu nhân đi làm.”

* * *

“Tổng Kỳ Đường, đã dậy nữa, người ép tới người ta không thờ nổi.”

Liên tiếp kêu lấy Lâm Từ Cần, dùng sức vỗ lấy bờ vai của hắn, hắn cũng không để ý nàng tiếng mắng chửi, tay tự thuận theo thân thể của nàng đi xuống.

“Người này sắc lang, rốt cuộc còn muốn áp bao lâu tài cao húng?”

Tổng Kỳ Đường trả lời, làm cho nàng thiếu chút nữa mặt cũng đỏ lên, “Áp người cả đời cũng không đủ đâu, ái phi, nửa để cho ta áp một hồi sao.”

“Ngươi này sắc ma —— “

Hôn cái miệng nhỏ nhắn đang chửi bới của Lâm Từ Cần, hần cười nói: “Ta đây sắc ma nhưng là người người đoạt lấy muốn đầu, hôm nay còn có người đối với ta hạ xuân được, muốn ta đối với nàng làm được gì đây?”

“Làm sao có thể?” Chỉ nghe qua nam nhân mê gian nữ nhân, nhưng chưa từng nghe qua lại có nữ nhân sẽ đối với nam nhân làm điều này.

Tổng Kỳ Đường đã gặp nàng trọn mắt hốc mồm về mặt, thất thanh bật cười, “Ta thề, đây là thiên chân vạn xác chuyện, tuyệt đối không phải gạt ngươi, ái phi. Hôm nay có người bung tới một chén cháo gà, bên trong hạ độc tính thật là mãnh liệt xuân được, muốn ta cùng nàng giao hợp đầu.”

Nghe hần vừa nói như thế, Lâm Từ Cần mất một vọt qua, cay cú hung ác hỏi: “Ngươi sẽ không phải thật cùng nàng —— “

“Ngươi không tin ta, nên vả miệng.”

Cũng không có chân chính dùng sức, hần chẳng qua là mềm nhẹ vỗ một cái gương mặt của nàng, sau đó vừa hôn lên đi.

Hần ngọt ngào vô cùng nói: “Mới không có. Thân thể của ta cùng tâm cũng là ái phi, trừ ái phi, ta ai cũng không làm ”

Mặc dù Tổng Kỳ Đường nói xong nàng tâm ngọt, bắt quá hần từ trước đến giờ biết...nhất dụ dỗ người.

“Ai biết ngươi nói là sự thật, hoặc ? Ngươi này há mồm chỉ biết dụ dỗ người mà thôi.”

“Là thật hay giả? Bản thân ái phi thử một chút chẳng phải sẽ biết rõ sao ?.”

Miệng nói xong dễ dàng, nơi này vừa không có phát hiện nói dối khi, “Làm sao thử, bắt ngươi đi phát hiện nói dối sao?”

Tổng Kỳ Đường cái eo mà vừa động, nàng cúi đầu gọi một tiếng, suýt nữa mà ngay cả khí cũng thờ không được.

Hần cười nói: “Nếu là ta thật cân thân làm loạn, bây giờ tại sao có thể như vậy cung chịu ái phi đâu?”

Nói lấy, vừa loạn động, Lâm Từ Cần bị hần khiến cho thờ hồng hộc, vô lực vuốt ve vai hần, để cho môi của hần nữa rơi vào trên môi của mình, hai tướng chơi đùa hồi lâu.

“Ái phi, giúp trăm sinh một đứa bé sao, không không, ta xem sinh sáu, mười sao.” Xong chuyện sau khi, Tổng Kỳ Đường đem nàng ôm vào trong ngực, kiều thương hôn lấy nàng còn đang thờ dốc .

Nàng nghe vậy phun nói: “Ta cũng không phải là heo mẹ, sao có thể giúp ngươi sinh thượng mười, sáu.”

“Bất kể, người ta chính là muốn ngươi sinh sao.”

Tổng Kỳ Đường thề nhưng giống như tiểu hài tử giống nhau làm nũng, dán lấy lồng ngực của nàng, giống như đứa trẻ giống nhau mè nheo.

Lâm Từ Cần dở khóc dở cười một quyền đánh ở trên ngực của hần, “Muốn sinh, một mình ngươi đi sinh, ta nhiều lắm là sinh hai, một nam một nữ là tốt rồi.”

Tổng Kỳ Đường trên mặt tràn đầy ám áp nụ cười, vuốt ve eo thân của nàng, lại là một trận hôn.

Hần trầm giọng nói: “Như vậy ái phi nguyện ý ở lại cổ đại, ở cùng trăm sinh con đường cái, không đi trở về hiện đại sao?”

Lời nói mới rồi chẳng qua là bật thốt lên, Lâm Từ Cần cũng không có mảnh tư quá, dù sao bây giờ nàng có phải hay không có thể trở về hiện đại, còn phải nhìn giáo sư là hay không làm được ra mấy thời gian khi đầu, bắt quá hần bây giờ cùng như hoa tốt được ngọt ngào mật mật, khó khăn chia lìa, như thế nào lại nghĩ tới những thứ này.

Hướng chi cho dù cơ khí thật để cho hần cho làm đi ra, nàng sẽ nhớ phải đi về sao? Mất đi Tổng Kỳ Đường ôn nhu cùng bảo vệ, thiếu cái này lão yêu dụ dỗ nam nhân, nàng thật sẽ vui về sao? Trở lại hiện đại, nàng thật sở hữu phiền não sẽ giải quyết dễ dàng sao?

Đó là một nan giải vấn đề, Tổng Kỳ Đường cũng nhìn thấy nàng nhú mày, hiển nhiên trong khoảng thời gian ngắn, nàng không cách nào trả lời.

Hần lại hỏi: “Ái phi, chẳng lẽ ngươi thật không muốn ở lại trăm bên người? Thật muốn vứt bỏ trăm đi sao?”

Lâm Từ Cần càng nghĩ càng phiền lòng, phết quá mặt đi, đỏ lấy miệng nói: “Ta vừa rồi không có nói như vậy.”

“Kia trong lòng ngươi nghĩ như thế nào ?”

“Ta không biết, rất phiền cũng, không nên nhắc lại chuyện này , có được hay không? Ta bây giờ rất muốn ngủ.” Nói xong, bên nàng đầu tựa buồn ngủ.

Tổng Kỳ Đường không để cho nàng trốn tránh, chuyển quá mặt của nàng tới mặt đối với mình.

Thấy ánh mắt tha thiết kia nhìn mình, tâm của Lâm Từ Cẩn lại loạn lên. Thật ra thì rốt cuộc nên làm cái gì bây giờ, rõ ràng đáp án rõ ràng như vậy, nàng cũng rất muốn trốn tránh, không muốn mặt đối với vấn đề này.

Theo lý thuyết, nàng hẳn là phải về đến thế giới của nàng, dù sao nơi này cùng nàng bất tương chúc a, nhưng là vừa nghĩ tới phải rời khỏi Tổng Kỳ Đường, trong lòng nàng nhưng có thiên thiên vạn vạn không muốn.

“Ái phi, ngươi rốt cuộc có nguyện ý hay không ở lại trầm bên người?”

“Nhưng là ta rõ ràng không phải là cô đại người a, ờ, còn tưởng là thượng người Tần phi, không là phi thường kỳ quái sao?”

“Không kỳ quái, có cái gì kỳ quái, chỉ cần ngươi khẳng định lại, ta không chỉ muốn cho ngươi cho ta Tần phi, còn muốn ngươi lên làm của ta hoàng hậu.”

“Hoàng hậu?” Lâm Từ Cẩn cà lăm, hoàng hậu không phải là lão bà của hoàng đế sao, chưa tính là hoàng đế tiểu thiếp, đây cũng là địa vị mà các phi tử luôn muốn giành lấy

“Ngươi là người trầm thương yêu nhất, tại sao không thể lên làm hoàng hậu của trầm? Hơn nữa trầm dưới gối cũng không có một nam nửa nữ, cũng không có bất kỳ phi tử có thể mẫu lấy từ đất tiền cùng tranh thủ tình cảm. Trầm đã nghĩ tới, nếu trầm chỉ yêu ngươi một người, sẽ phải phân phát cung nội Tần phi, không làm cho các nàng ở trong cung thủ sống quả, đây chính là trầm đối với ngươi một mảnh thật lòng chân ý, kia ngươi đối với ta đâu?”

Nhất thời suy nghĩ hỗn loạn, nàng căn bản là không biết nên trả lời thế nào?

Lâm Từ Cẩn bỏ người lên, cúi đầu nói: “Chúng ta thảo luận được quá xa đi, trước hết để cho ta suy nghĩ nhìn, Tổng Kỳ Đường.”

“Tại sao ngươi còn muốn suy tư đâu? Chẳng lẽ là trầm đối với ngươi còn chưa đủ chân tình sao? Có chuyện, trầm đều đã vì ngươi thiết tưởng qua a.”

“Chúng ta không nên bàn lại chuyện này, có được hay không? Qua nửa tầm vài ngày, ta nhất định sẽ cho ngươi đáp án, thật, ngươi để cho ta nghĩ tầm vài ngày sao.”

Tổng Kỳ Đường trên mặt vì hiện không vui thần sắc, nhưng là hần hay là gật đầu nói: “Được rồi, trầm tự mấy ngày nữa, hỏi nữa ái phi tâm ý. Trầm không ép ngươi, nhưng là trầm hy vọng ngươi mạnh khỏe tốt thử nghĩ xem.”

Lâm Từ Cẩn cho là hần tức giận muốn rời đi, không nghĩ tới hần cũng là vuốt ve hông của nàng vai, thấp giọng nói: “Để cho trầm ôm lấy ngươi ngủ đi, trầm thật rất yêu ngươi, ngươi rốt cuộc có thích hay không trầm?”

Nàng tựa đầu tựa tại trước ngực của hần, “Ngươi hỏi nói gì vậy a? Không thích lời của ngươi, sẽ cùng ngươi làm chuyện như vậy sao? Đương nhiên là thích a, nếu không đã sớm đánh chết ngươi cái này vạn ác sắc ma.”

Tổng Kỳ Đường vì nở nụ cười, mới vừa rồi không vui thần sắc rút đi, toát ra vẻ mặt thỏa mãn.

Hần hôn lấy sợi tóc của nàng, hai người mới bắt đầu đi ngủ.

* * *

“Nương nương, nô tỳ biết được một tin rất kỳ quái, riêng hưởng nương nương bẩm báo.”

Cận phi sớm đã biết, giấy cuối cùng là bao không được hỏa, bất kể Cận phi cùng như hoa Quận chúa giấu giếm là cái gì, cuối cùng sẽ có làm cho nàng biết được một ngày, chẳng qua là thời gian sớm muộn gì mà thôi.

Thời gian nếu là sớm, Cận phi tự thất sủng được mau, thời gian nếu là chậm điểm, Cận phi tự thất sủng được chậm, bất quá, nàng tin tưởng cuối cùng người thắng nhất định là nàng.

“Nói mau.”

Minh Châu đem biết được tin tức chi tiết nói một lần, “Là như vậy, theo nơi đó cung nữ nhàn thoại lúc nhắc tới, như hoa Quận chúa gần đây muốn hai, ba bộ thái giám đồng phục, nhỏ nhưng cũng không phải là Quận chúa lớn nhỏ, mọi người đang cảm thấy kỳ quái đâu.”

“Cũng không phải là Cận phi vóc người sao?”

“Không phải là, Cận phi nương nương cũng không có cao như vậy. Bất quá, gần đây Quận chúa trong cung điện thật giống như từng truyền đến nam nhân thanh âm cùng Quận chúa đối với nói lấy, cũng không hiểu được có phải hay không nửa đêm người yên lặng lúc đặc biệt rõ ràng, tóm lại, nghe cũng không giống Quận chúa ở làm bầm lầy bầu.”

“Ngươi là nói như hoa Quận chúa cất dấu một nam nhân sao?”

Minh Châu nói xong dịu dàng, “Nô tỳ không dám nghĩ như vậy, chỉ bất quá tình huống thấu lấy quái dị, nô tỳ cũng không biết sự thật đến tột cùng là như thế nào? Chỉ hoài nghi mà thôi.”

“Kia có không có nói tới năng sức ăn có phải hay không so sánh với bình thường nhiều?”

Cận phi không đề cập tới, Minh Châu còn không nghĩ tới, một khi nói điểm, nàng tự gật đầu nói: “Nương nương tính toán tài tình, quả thật hầu hạ Quận chúa cung nữ cũng nhắc tới Quận chúa sức ăn trở nên to lớn, quả thực là ăn hai người phân thức ăn giống nhau.”

Có chuyện cũng có thể ẩn tàng, nhưng là bên trong cung điện nếu là nhiều né một người, khó có thể không nên ăn cơm sao? Nếu là hai người phân thức ăn, nhất định là như hoa Quận chúa trong cung điện, thật trốn lấy một không thể lộ ra ngoài ánh sáng người.

Trước sau xuyên lại thành một chuỗi, sợ rằng Cận phi cũng trốn không thoát tội, nàng nhất định cũng biết như hoa Quận chúa trong điện cất dấu một người, cho nên mới ngày nào cũng than thở như vậy.

Mà hết lần này tới lần khác nàng biết trong điện ẩn dấu một nam nhân lớn như vậy không kiêng kỵ chuyện tình, nàng lại không chịu phát hiện? Theo lý thuyết, không phải là như hoa Quận chúa uy hiếp nàng, chính là nàng quen biết cái này nam nhân, cho nên không thể phát hiện đi ra ngoài.

Cận phi như vậy được sủng ái, có nên không e ngại như hoa Quận chúa uy hiếp, xem ra nhất định là Cận phi biết được cái này nam nhân thân phận, lại cùng hắn quen biết, cho nên mới không chịu bầm báo.

Cận phi lập tức trên mặt sáng ngời đứng lên, “Xem ra là Cận phi cùng như hoa Quận chúa cùng chung ẩn dấu một nam nhân tại bên trong cung điện. Thật là thật to gan, dám dám loạn cung đình.”

Giọng nói trách cứ, biến thành vui vô cùng, Cận phi biết nhất cử đem Cận phi đánh rớt xuống được sủng ái bảo tọa cơ hội tới, hơn nữa mình lên làm quý phi cơ hội cũng ở đây một lần.

Nếu là nàng có thể bắt được cái này nam nhân, để cho Hoàng thượng chính mắt chứng thật Cận phi không phải là trung, kia mình ở sau cung địa vị nhất định sẽ biến thành không gì phá nổi.

“Minh Châu, Hoàng thượng hiện nay tại nơi nào?”

“Hoàng thượng đang ngự thư phòng xử lý chánh sự đâu.”

“Lập tức đến ngự thư phòng đi.”

* * *

Tiểu Đình tử từ từ lần trước xuân được sự kiện sau, đối với Cận phi ấn tượng nhưng hư thâu, mặc dù Hoàng thượng không nói gì xử trí Cận phi lời của, bất quá hẳn thật xa nhìn đến Cận phi tới, miệng tự mồm lên, húc đầu liền nói: “Hoàng thượng đang bề bộn lấy đâu.”

“Cầu xin công công bầm báo, nói ta cầu kiến.”

Tiểu Đình tử nói hơn chanh chua, “Hoàng thượng bận bịu chánh sự, muốn một chút muốn tới Cận phi kia đi, cho nên xin Cận phi không nên tự đòi không có gì vui.”

Cận phi mảy liễu đi lên dựng lên, nhưng hay là không có phát giận, dù sao tiểu Đình tử gần người hầu hạ người của hoàng thượng, nàng bây giờ không có cần thiết cùng hắn lên xung đột, nhiều lắm là nàng cầm quyền sau, sẽ báo thù lại.

Thế là, nàng đem lưng khom được thấp hơn, “Ta chính là có chuyện liên quan đến cận phi, muốn hướng Hoàng thượng bầm báo.”

“Chuyện của Cận phi? Là chuyện gì?”

Đối với hắn lần nữa hỏi thăm khẩu khí, Cận phi đạm nói: “Phải gặp mặt hoàng thượng mới có thể nói ra, xin công công cho thông báo.”

“Được rồi, vậy ngươi chờ.”

Vừa là Hoàng thượng sủng ái nhất Cận phi nương nương chuyện, tiểu Đình tử dĩ nhiên được thông báo.

Cũng không lâu lắm, hắn tự lại nhớ tới cửa, chỉ lấy bên trong cửa nói: “Hoàng thượng xin nương nương đi vào.”

Cận phi mỉm cười vào cửa, vừa vào cửa sau, trên mặt nàng mỉm cười đắc ý, lập tức đổi thành đau khổ vạn phần, phảng phất lo lắng trọng trọng, không biết như thế nào cho phải.

“Về mặt của Cận phi sao lại kinh hoàng như thế?”

“Hoàng thượng, nô tì tựa hồ phát hiện ra một chuyện rất đáng sợ, ở tất cả suy tư sau, hay là quyết định hướng Hoàng thượng bầm báo.”

Nghe nàng vừa nói như thế, Tống Kỳ Đường cũng nhịn không được nữa cau mày, “Chuyện gì, Cận phi nói xong nghiêm trọng như vậy?”

“Là có liên quan với Cận phi cùng như hoa Quận chúa chuyện.”

“Hai nàng gần đây không phải là nơi rất khá sao?”

“Là, Hoàng thượng biết các nàng tại sao nơi rất khá sao?”

Tổng Kỳ Đường nghe nàng nói xong ý hữu sở chỉ, hơn nữa chỉ đặc ý hướng còn không phải là tốt phương diện, liền lạnh nhạt nói: “Theo ta được biết, như hoa muội tử cũng không phải là quá xấu, Cần phi vừa mãn khai thông, nói không chừng giữa hai người có hữu tình, cho nên mới nơi rất khá.”

Cận phi quý xuống, “Hoàng thượng, nô tì biết hôm nay đã biết dạng nói, ngài nhất định không tin, hơn nữa nhất định sẽ giận dữ yếu nhân chém nô tì đầu người, nhưng là nô tì vì Hoàng thượng, vì sau cung đích thanh bạch, bất đắc dĩ không thể làm gì khác hơn là đem cái này dâm loạn cung đình chuyện xấu nói ra.”

“Dâm loạn cung đình?”

Dâm loạn cung đình bao nhiêu đắc tội, huống chi chỉ còn muội tử của hần cùng nữ nhân hần yêu mến nhất.

Tổng Kỳ Đường giận tím mặt phách bần, “Cận phi, ngươi biết ngươi đang ở đây chỉ chứng nhận cái gì sao?”

“Là, nô tì chính là muốn chỉ chứng nhận hoàng thượng ái phi Cần phi nương nương, kíp hoàng thượng cung chịu muội như hoa Quận chúa, ở Quận chúa cung nội nuôi một nam nhân, làm chuyện không biết xấu hổ, chẳng lẽ đây không phải là dâm loạn cung đình sao?”

Bạn đang đọc truyện *Trời Giáng Ái Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15: Chương 10

Bên trong cung điện nhất thời không khí hết sức ngưng trọng, ngay cả Tổng Kỳ Đường luôn luôn mang cười sắc mặt, cũng trở nên vạn phần khó coi, nhếch khóe miệng, lại càng nói rõ nội tâm của hần có nhiều không vui.

“Cận phi, tội nói dối ngươi biết hình phạt như thế nào sao ?”

Khoé mắt Cận phi rơi ra vài giọt nước, giống như là chuyện này xảy ra với nàng cũng là hành hạ vậy

“Hoàng thượng, chẳng lẽ đơn giản là ngài sủng ái Cần phi, nô tì tự dẫu giếm chuyện lớn như vậy sao? Nô tì cũng là vì sau cung đích thanh bạch suy nghĩ, nếu là Cần phi làm thật xin lỗi chuyện của hoàng thượng, nô tì một lòng ái mộ Hoàng thượng, há có thể cho phép được nàng vô si như vậy làm chút ít hạ tiện chuyện, sau đó đem Hoàng thượng chẳng hay biết gì.”

“Đủ rồi, không cho phép hơn nữa, Cần phi tuyệt không có khả năng làm ra loại này vô si chuyện, huống chi Như Hoa cũng là hoàng hoa đại khuê nữ, muốn ta tin tưởng nàng trong cung điện cất dấu một nam nhân, ta đây trong cung cấm vệ quân mọi người không cũng là thùng com, nếu không có thể nào để cho nam nhân tiến vào sau cung mà không biết.”

“Hoàng thượng, nô tì biết ngài một lòng thương yêu Cần phi, cho nên không muốn tiếp nhận ta theo như lời nói, nhưng là sự thật gần ngay trước mắt, Hoàng thượng, xin ngài minh giám”

Tổng Kỳ Đường khuôn mặt sắc mặt giận dữ hơi chút chậm lại, đổi thành vẻ mặt lãnh băng, hiển nhiên hần hơi tỉnh táo lại, “Tốt, Cận phi, ngươi đã nói như vậy, nhất định có chứng cứ gì.”

“Nô tì không có chứng cứ, nhưng là theo nô tì suy lý nhất định là có, nếu không Như Hoa Quận chúa vô duyên vô cớ, nhưng lại yếu nhân cảm y phục thái giám cho nàng, nửa đêm lúc, vừa thường nghe được một nam âm cùng Quận chúa đối với nói. Hoàng thượng, bởi vì Quận chúa hạ lệnh, không người nào dám một mình xông vào nàng cung điện, nô tì cũng không dám.”

“Cái này cùng Cần phi có cái gì liên quan?”

“Cần phi mỗi ngày cùng Quận chúa ở chung một chỗ, nếu là Quận chúa có cái gì khác thường, sao lại không có phát giác? Cho nên Cần phi nhất định cũng là biết cái này nam nhân, nói không chừng cái này nam nhân chính là nàng mang vào cung tới.”

Tổng Kỳ Đường phật đột nhiên không vui, “Ngươi chính là ở chỉ rõ Cần phi tư thông rồi?”

“Nô tì không dám, nhưng là sau trong cung nuôi một nam nhân, Cần phi vừa buồn bực không lên tiếng, nếu không phải Cần phi cũng giống nhau cùng tội, vì sao nàng không dám phát hiện?”

Tổng Kỳ Đường cũng biết nàng nói xong con con để ý tới, nhưng là muốn hần tin tưởng Lâm Từ Cần cùng khác nam nhân cấu kết mà dâm loạn sau cung, hần căn bản là không cách nào tin, bất quá chuyện này vẫn phải là tra rõ ràng, ít nhất cũng phải nhường Cận phi không lời nào để nói.

“Tiểu Đình tử, theo cùng nhau bãi giả Như Hoa Quận chúa cung điện, không cho phép lộ ra, nghe thấy được sao? Cận phi, người theo.”

“Là, Hoàng thượng.”

Cận phi làm bộ xoa xoa nước mắt, nhưng là nàng trong lòng sung sướng không cách nào nói rõ. Nàng tin tưởng nàng đi lên quý phi, nặng được Hoàng thượng sủng ái cuộc sống, sẽ phải tới.

* * *

“Lâm Chính Hưng, người rốt cuộc có hay không đang nghe ta nói chuyện?”

“Có rồi, có rồi, chờ một chút, ta dạy Như Hoa chơi cái trò chơi này, người chờ một chút.” Đối mặt với như hoa, Lâm Chính Hưng thanh âm ôn nhu vô cùng, “Như hoa, tàng bảo đồ chính là như vậy chơi, nó có rất nhiều bẫy rập, người từ từ chơi.”

Như hoa cũng hồng lấy mặt gật đầu, sẽ đem lực chú ý đặt ở Lâm Chính Hưng bức tranh bức vẽ bên trong, thật tình nghiên cứu cái này bản đồ đến tột cùng nên đi chạy đi đâu, mới có thể tìm được cuối cùng trân bảo.

“Ta nói chúng ta nếu ở lại cổ đại, vạn nhất nếu như chúng ta ở trong lịch sử nổi danh lời của, có thể hay không thay đổi lịch sử?”

“Nổi danh?” Lâm Chính Hưng tựa hồ không có thể hiểu được nàng nói là có ý gì, “Chúng ta cũng không phải là Tôn trung núi, Hán cao tổ, còn là cái gì Lữ sau, Vũ Tắc Thiên những thứ kia nổi danh người, kia có thể có sẽ cái biến lịch sử.”

“Ta là nói vạn nhất ——” thanh âm của nàng nhỏ đi,

“Vạn nhất Tống Kỳ Đường muốn lập ta làm hoàng hậu, ta đây không phải ở sử sách trên có tên, kia lịch sử không phải là sẽ cái biến?”

Hắn còn chưa nói, như hoa tự nói chuyện, nàng Oa kêu to lên, “Người là nói hoàng huynh muốn đem người lập hoàng hậu sao? Đây không phải là rất tuyệt? Làm hoàng hậu cũng như là mẫu nghi thiên hạ đó.”

Lâm Chính Hưng so một thủ thế, kia thủ thế không biết là có ý gì, có thể chỉ có hắn cùng như hoa hiểu rõ. Chỉ thấy như hoa nhưng lại đóng chặt miệng, vừa biết điều một chút ngồi trở lại chỗ ngồi của nàng đi chơi nàng tàng bảo đồ. Biết điều như vậy như hoa, thật gọi Lâm Tử Cần mở rộng tầm mắt.

Lâm Chính Hưng suy nghĩ một chút, trả lời vấn đề của nàng, “Có thể chuyện không có người nghĩ nghiêm trọng sao, theo lý thuyết thái bình thịnh thế, người cũng không phải là vạch trần can khôi nghĩa, thay đổi Thương Sinh nhà cách mạng, chỉ bắt quá làm cái hoàng hậu mà thôi, ta nghĩ có nên không nghiêm trọng đến thay đổi lịch sử.”

“Vậy người sẽ nhớ phải đi về hiện đại sao?”

Hắn luôn luôn không lo mất nhưng lại cũng vì hiện ưu sầu, hiển nhiên nửa đêm mộng trở về, cái vấn đề này hắn cũng cẩn thận tự hỏi quá.

“Nói không muốn trở về là giả, dù sao tâm huyết của ta, lý luận của ta toàn bộ cũng muốn ở hiện đại mới có thể phát huy, hôm nay rốt xuống cổ đại, cũng không còn chính phủ trợ cấp tài chính để cho ta làm nghiên cứu phí, huống chi ta ở cổ đại có thể làm cái gì a, ta vừa không giống người, có hoàng đế sủng ái người.”

Như hoa nghe được Lâm Chính Hưng lược thuật trọng điểm trở lại hắn ở thế giới, nàng chơi tàng bảo đồ đích tay ngừng lại, một đôi mắt nhìn chòng chọc hắn nhìn.

Hắn thờ dài, “Nhưng là ta có chút không nở cái này tiểu bắt điểm, nàng như vậy đào khí vừa đáng yêu, còn cộng thêm có chút ngây thơ, vạn nhất bị lừa làm sao bây giờ?”

Đối với lo lắng của hắn, Lâm Tử Cần thật sự hơi xem thường, “Nàng là Quận chúa, quyền uy so sánh với bất luận kẻ nào còn muốn lớn hơn, ai dám lừa gạt nàng a.”

“Ta cũng biết nàng là Quận chúa, bắt quá chính là không yên lòng. Vậy còn người? Thật muốn ở chỗ này làm hoàng hậu?”

Lâm Tử Cần gật đầu, “Không sai, ta muốn lưu ở Tống Kỳ Đường bên người. Đừng xem hắn cả lợ phát phơ, thật ra thì ta nghĩ nội tâm của hắn rất tịch mịch, huống chi cùng hắn ở chung một chỗ, ta cảm thấy được rất hạnh phúc, hơn nữa, hơn nữa... Ta cũng vậy không nở hắn.”

Còn chưa nói hết, như hoa Quận chúa cửa cung điện đã bị đánh mở, Như Hoa lập tức cả giận nói: “là ai to gan như vậy, dám xông vào cửa ta cung thất? Vương —— Vương huynh ——”

Tiếng rống giận dữ biến thành khẽ run kêu to, Tống Kỳ Đường lộ ra ngoan lệ ánh mắt, luôn luôn mang cười mặt cũng toát ra một cỗ tức giận âm tàn, “Ai tới nói cho ta biết, tại sao phải có một nam nhân tại người trong cung điện? Như hoa.”

Như hoa trước giờ chỉ nhìn thấy hoàng huynh tươi cười, chưa từng nhìn thấy vẻ mặt đáng sợ như vậy, bởi vậy làm cho tình huống trở nên càng thêm nghiêm trọng, nàng không khỏi bị làm cho sợ đến phát run. Hơn nữa ẩn giấu nam nhân trong cung chính là tử tội, ngay cả Vương huynh dù thế nào thương nàng, cũng nhất định sẽ đại hình hầu hạ nàng.

Nàng bị Tống Kỳ Đường sắc mặt cho hù dọa khóc, ngay cả nói cũng nói được không minh bạch, “Không phải là, không có, Vương huynh, người hãy nghe ta nói——”

Lâm Từ Cần cũng tỷ Như hoa trấn định nhiều, nàng nghiêng nhìn lấy Tống Kỳ Đường mặt mà không có chút nào xấu hổ, cũng là Lâm Chính Hưng căn bản không biết người trước mặt là ai, chỉ nghe Như hoa gọi hắn Vương huynh, xem ra hắn chính là đương kim Hoàng thượng.

Bất quá Như hoa bị làm cho sợ đến vừa khóc vừa đầu, hắn với tâm không đành lòng đỡ lấy nàng, “Người hù dọa cái gì? Hù dọa thành như vậy? Cái này chính là người Vương huynh, đó chính là bây giờ hoàng đế, cũng chính là Từ Cần bạn trai nhà, cũng không phải là không nhận ra người xấu, người làm chi bị làm cho sợ đến toàn thân phát run?”

“Hoàng thượng ở chỗ này, lại vẫn không dưới quý, Cần phi, người này dám phụ, người với người gian phu, trong mắt còn có hoàng thượng tồn tại có ở đây không? Quả thực là lớn mặt chí cực, dám dám loạn sau cung.”

Cận phi trước bước ra nên bước, húc đầu tụt cho Cần phi cái lên gian phu dám phụ đắc tội tên, Lâm Chính Hưng nghe thể tội lớn tên, còn không biết chống đỡ ra sao

Mà Lâm Từ Cần rất chịu không được nói: “Người kia con mắt thấy ta là dám phụ, vừa kia một con mắt thấy ta có gian phu rồi? Cận phi, người đừng loạn có chịu không?”

“Người còn dám phủ nhận, nhân chứng, vật chứng đều ở, người với người gian phu ở chỗ này.” Cận phi so sánh với hướng phủ thái giám đồng phục Lâm Chính Hưng.

“Nhờ cậy, luật pháp phán thông dân, lúc đầu cũng muốn bắt gian tại trận cũng.” Nàng đầu cũng đau lên,

“Hay là ta cùng bắt kỳ một cái nào nam nhân tùy tiện nói nói chuyện, thậm chí đề hỏi cho đường, ta chính là dám phụ, đối phương chính là gian phu rồi? Các người đầu óc có vấn đề a.”

Lâm Chính Hưng nghe được Lâm Từ Cần nói như vậy, cũng nở nụ cười, “Đúng vậy, ta đây đã dạy nữ học sinh nhiều như vậy, dùng như vậy lô-gích thoát nhìn, những thứ kia trải qua ta khóa nữ học sinh, không phải mỗi cái cũng theo có một chân rồi? Ý nghĩ của người cổ đại các người cũng buồn cười quá đi.”

“Đúng vậy a, Kỳ Đường, người nên sẽ không cho là cái này nam nhân là của ta gian phu sao?” Lâm Từ Cần lần này hỏi đúng là thần sắc dị thường khó coi Tống Kỳ Đường.

Mà Tống Kỳ Đường chuyên chú ánh mắt, từ đầu tới đuôi cũng nhìn chăm chú lấy Lâm Từ Cần, sắc mặt của nàng ngay cả lần cũng không lần, làm theo trở về nhìn hắn, cùng ngày thường hoàn toàn giống nhau đi, mà tình huống như thế, tựa hồ để cho thứ gì ở trong lòng của hắn bùng nổ, sắc mặt của hắn dần dần không hề như vậy xanh mét.

Cận phi còn muốn nói nữa, Tống Kỳ Đường đưa tay ngăn lại nàng.

Hơn nữa sắc mặt của hắn hòa hoãn xuống tới, tùy vốn là lạnh như băng giọng nói, tiệm là hòa hoãn.

Hắn đối với Lâm Chính Hưng nói: “Người là ai? Hãy xưng tên ra.”

“Ta là Lâm Từ Cần giáo sư, cũng chính là các người cổ đại nói phu tử nữa. Tên của ta gọi Lâm Chính Hưng, ôm có rất nhiều bác sĩ học vị, ta mười tuổi lúc tựu được gọi là thần đồng, ta lợi dụng mấy thời gian rảnh, kêu Từ Cần thử, kết quả nàng đến cổ đại thật lâu cũng không hồi âm, thế là ta cũng vậy tới cổ đại nhìn một chút.”

Cận phi nghe được trợn mắt hốc mồm. Cái này nam nhân nếu không phải trùng tà, chính là điên rồi, bằng không làm sao sẽ nói loại này không giải thích được lời của, nàng hoàn toàn nghe không hiểu hắn đang nói cái gì.

Lâm Chính Hưng nói tiếp đi xuống, “Kết quả ta té thời điểm buổi tối, còn rớt xuống trên nhánh cây. Ta thấy được phía dưới có rất nhiều người đang tuần tra, ta nghĩ nhất định là từ xông dân trạch, cho nên không dám gọi la, kết quả hừng sáng thời điểm, ta thế nhưng thấy Từ Cần cùng xinh đẹp cô bé ở thần: môi thương: súng khẩu chiến, ta vội vàng la Từ Cần, gọi nàng đem ta cứu.”

Hắn so sánh với lấy như hoa nói: “Cái kia xinh đẹp cô bé chính là Như hoa.”

“Tốt, ta hỏi người, người đã là từ hiện đại đi đến nơi đây, vậy người chỗ ở tên gọi là gì, các người nhất thường thay đi bộ đồ tên gì? Buổi tối có thấp sáng đồ vừa tên gì?”

Mặc dù đối với Tống Kỳ Đường hỏi vấn đề có chút khó hoặc, bất quá Lâm Chính Hưng hay là trả lời này kỳ quái không dứt vấn đề.

“Chỗ ta ở gọi Đài Bắc, là ở Đài Loan, thay đi bộ đồ, ta không biết người nói rất đúng máy xe, xe buýt, tàu điện ngầm hay là xe hơi, buổi tối có thấp sáng đồ nhiều lắm, giống như đèn huỳnh quang, chiếu bài, đèn đường chờ một chút cũng là a.”

Cận phi nghe được không hiểu ra sao, Tống Kỳ Đường lại – lộ ra nụ cười thỏa mãn, Lâm Từ Cần sắc mặt nhưng có chút không đẹp sắc giọng: “Người còn hỏi, là không tin ta có phải hay không?”

Tổng Kỳ Đường một phen ôm hông của nàng, trên mặt khó chịu thần sắc tài: mới chuyển làm bình thường, “Tin, ái phi, làm sao có thể không tin.”

“Hừ, nói năng ngọt xớt, ngươi mới vừa rõ ràng là không tin.”

Cận phi thấy tình huống thế nhưng chuyển tiếp đột ngột, hoàn toàn không hiểu được là tình huống nào sẽ như thế diễn biến nàng, gấp đến độ trên trán chảy xuống mồ hôi, “Hoàng thượng, cái này nam nhân cùng Cận phi —— “

Tổng Kỳ Đường chặn lại lời của nàng, “Là quen biết cũ, Cận phi cùng cái này nam nhân là quen biết cũ, bọn họ là cố hương với nhau.”

“Cho dù như thế, Hoàng thượng, cũng khó bảo vệ cái này nam nhân không phải là Cận phi tình nhân cũ a.”

“Cũ, tình nhân cũ?” Lâm Chính Hưng nghe được nói lấp, khuôn mặt kinh ngạc, “Hai người chúng ta đường huynh muội, tại sao có thể là tình nhân cũ? Cõi như là không có quan hệ huyết thống tốt lắm, ta cũng vậy không có ánh mắt kém như thế đi chọn thượng nàng, ta cũng không phải là ánh mắt có vấn đề.”

Tổng Kỳ Đường sắc cười lên, Lâm Từ Cần lại bắt mắt .

“Ta cũng còn chưa nói nói, ngươi ngược lại nói một tràng. Ta cũng không nói ngươi là một cái bao nhiêu lạn nam nhân, không có thời gian quan niệm, ngay cả muốn tìm người làm thí nghiệm, cũng keo kiệt được muốn chết, cho đi làm tiền thế nhưng cũng không còn mấy ngàn nguyên, hoàn hảo ta tới nơi này gặp được Kỳ Đường, nếu như là gặp phải người xấu, bị làm sao, ngươi lấy cái gì bồi thường ta?”

“Người người xấu có như vậy có khẩu vị đem ngươi ăn đi? Bản thân ta muốn kiến thức kiến thức cái này cứu vớt toàn bộ thế giới số khổ nam nhân.”

Hắn còn chưa nói xong, Lâm Từ Cần một cước sẽ phải đạp đi qua, chỉ bắt quả nàng mặc lấy quần không tốt đá, mà Như Hoa chưa có xem bọn họ gây lộn, kinh ngạc được miệng cũng há không thỏa thuận.

Tổng Kỳ Đường còn lại là ha ha cười một tiếng, Cận phi chưa từng thấy đám cùng nam nhân gây lộn ầm ĩ đến đều nhanh lật điệu nữ nhân, nàng há hốc mồm cứng lưỡi đứng tại nguyên chỗ, hiển nhiên là bị sợ ngây người.

“Dừng tay, không cho phép nữa động thủ động cước, cũng không đứng nữa lẫn nhau la mắng , nữa mắng đầu của ta cũng muốn đau lên.” Tổng Kỳ Đường cuối cùng cũng ra mặt ngăn lại hai người.

“Kỳ Đường, ngươi không có thấy hắn đối với ta nhiều hừ, giống như loại này nam nhân, ta làm sao có thể sẽ cùng hắn có một chân, ta cũng không phải là ánh mắt mù.”

“Giống như như vậy hung nữ nhân, ta cũng không phải là ánh mắt bị mờ cho che kín, ngươi cần bản so ra kém Như Hoa thuận theo.”

Như hoa thuận theo? Xem ra thật là tình trong mắt người ra Tây Thi, nếu không nàng thật sự nhìn không ra Như hoa cá tính có nhiều thuận theo.

Đem ánh mắt điều đến như hoa trên người đi, nàng còn quỳ trên mặt đất, một tay chặt bắt lấy Lâm Chính Hưng tay áo, đang núp ở hắn phía sau bắt an khóc lấy.

Tổng Kỳ Đường thần nhiên nói: “Đứng lên đi, Như hoa, mọi chuyện ta đại khái cũng hiểu rõ.”

Như hoa vừa nghe biết điều một chút đứng lên.

Vừa thấy nàng đứng lên, Tổng Kỳ Đường mới thất kinh, nhìn ra có cái gì không đúng, “Chân của ngươi bị gì thế ? Như hoa?”

Như hoa đỡ lấy cánh tay của Lâm Chính Hưng, hồi đáp: “Còn sẽ có chút ít đau, không thể đứng quá lâu, Chính Hưng ca nói chỉ cần làm tiếp phục kiện, nửa năm sau có thể đi đứng giống như người bình thường a.”

“Này thật là một thiên đại tin tức tốt a.” Hắn nhìn về Lâm Chính Hưng, “Thì ra là ngươi có y thuật, có thể chữa trị cho chân của Như hoa .”

Lâm Chính Hưng hồi đáp: “Không phải là ta yêu xuy ngư, ta không chỉ hiểu y thuật, ta hiểu được đồ có thể sánh bằng Từ Cần nhiều nhiều lắm, giống như nàng như vậy không có học vấn, ngay cả học thực sĩ cũng học lâu như vậy, thật đáng xấu hổ.”

“Ngươi cho rằng người nào giống như ngươi như vậy thiên tài, vẫn nhảy lớp học đi tới, cho nên mới đẩy trong đầu công thức.” Không cam lòng yếu thế Lâm Từ Cần trở về mấy câu.

“Hoàng thượng.”

Cận phi còn muốn nói nữa cái gì, nhưng Tổng Kỳ Đường nhưng rất đơn giản trở về nàng, “Không cần nhiều lời, xem ra cái này y thuật cao minh đại phu, Cận phi riêng từ quê quán của nàng mang đến chữa trị Như hoa chân, chỉ vì coi sóc cho chân của Như hoa, cho nên hắn mới ở lại cung điện của nàng.”

“Nhưng là —— “

Tổng Kỳ Đường cười cười nói tiếp, “Ngươi chất vấn trăm sao? Vậy thì ngươi còn muốn hãm hại Cận phi hay là muốn chịu tội lần trước cho trăm uống xuân được ?”

Cận phi chấn động, nàng là người thông minh, lập tức tự hiểu ngay ý của Tổng Kỳ Đường, vội vàng quỳ xuống khấu đầu, biết điều một chút nói: “Nô tì cáo lui.”

Một đầu không có người bên cạnh, Tổng Kỳ Đường mới miễn cưỡng ngồi ở trên ghế, đối với lấy Như hoa phát biểu nói: “Ngươi cũng quá hồ đồ đi, Cận phi nếu là không hiểu cung đình lễ nghi ta còn có thể hiểu được, ngươi ở trong cung ở lâu như vậy, ần đầu một nam nhân tại tâm cung của ngươi bên trong, ngươi rốt cuộc còn có muốn hay không làm người?”

“Vương huynh, chúng ta thật sự là trong sạch, hơn nữa Chính Hưng ca là vì chữa trị chân của ta nên mới ở lại, hần chẳng qua là theo ta nói chuyện phiếm nói chuyện mà thôi.”

“Ngươi còn nói xạo. Ngươi có biết hay không ở sau cung nội đấu riêng nam nhân là duy nhất từ tội, này nếu là lời đồn đi ra ngoài, ngươi sau này có thể lập gia đình sao?”

“Ta, ta...”

Như hoa bị hung hăng mắng qua sau, nước mắt không ngừng rơi xuống, khóc nhìn lấy mặt đất.

Lâm Từ Cần nhìn không được nói: “Bọn họ vừa không có làm cái gì, cần gì mắng được khó nghe như vậy.”

“Ái phi, ngươi cảm kích không báo, giống nhau có tội, chờ một chút trở về điện, có ngươi mạnh khỏe thụ.”

Thấy Tổng Kỳ Đường nói xong đứng đấy, hơn nữa để ý tới, Lâm Từ Cần cũng phản bác không được, bất quá bây giờ nàng lo lắng chính là, hần có làm sao xử phạt đường ca?

“Lâm Chính Hưng, ngươi còn độc thân mà đã ở cùng một chỗ với Như hoa, ngươi nghĩ ngươi nên bị tội gì?”

Lâm Chính Hưng gãi gãi đầu, tựa hồ cũng không biết mình nên phản ứng thế nào, hần thờ dài một tiếng, Như hoa bắt được ống tay áo của hần, nước mắt uông uông nhìn lấy hần, hần nhẹ nhàng vỗ một cái Như hoa hai má, hình như là gọi nàng không nên lo lắng.

“Nếu ta bại hoại danh dự của nàng, ta sẽ cưới nàng, như vậy có được hay không?”

Như hoa chó có lên tiếng, Lâm Từ Cần cũng là có chút kinh ngạc hỏi: “Ngươi không muốn trở về hiện đại sao?”

Lâm Chính Hưng trời sanh tự thuộc về cái loại này rất thấy vậy mờ đích người, hần nhún nhún vai, nói ra được nói vô cùng không câu chấp.

“Ta nghĩ thông, nghiên cứu là bởi vì người mà tồn tại nha, chỉ cần chúng ta ở nơi đâu, nghiên cứu sẽ từ nơi nào bắt đầu. Huống chi ta nếu là thật trở lại hiện đại, trong lòng ta nhất định sẽ nhớ cái này tiểu bất điểm.”

Nói lấy, hần lời nói xoay chuyển, chuyển tới Lâm Từ Cần trên người đi, “Một mình ngươi còn không phải như vậy, ngươi cũng không muốn trở về hiện đại, muốn ở chỗ này làm người hoàng hậu, không phải sao?”

Lâm Từ Cần phủ ở hần miệng rộng, Tổng Kỳ Đường thì mặt mày cũng mang theo nụ cười, so sánh với lấy mình bên cạnh vị trí, kêu: “Ái phi, tới đây.”

“Ngươi không nói lời nào sẽ chết a.” Lâm Từ Cần oán hận nhìn Lâm Chính Hưng một cái, thái lấy mảnh vụn bước đến Tổng Kỳ Đường bên người, hần ý bảo nàng ngồi xuống, nàng mới ngồi xuống.

“Ngươi muốn kết hôn với Như hoa, nào có dễ dàng như vậy.” Tổng Kỳ Đường lời của để cho như hoa sắc mặt đại biến, cũng làm cho Lâm Từ Cần sắc mặt khó khăn nhìn lại.

Nàng mới vừa rồi mặc dù cùng Lâm Chính Hưng gây lộn, nhưng là nghe được Tổng Kỳ Đường có đem hần xem thường khuynh hướng, lập tức cho nói chuyện.

“Tại sao không được? Nghĩ đến đường ca cũng là chúng ta thời đại kia nhân vật kiệt xuất cũng, có bao nhiêu trường học xin hần đi diễn giảng, cũng có bệnh viện hy vọng hần đi làm bác sĩ phụ trách đâu.”

“Ta chưa nói hần không phải là nhân vật kiệt xuất, ta chỉ là nói muốn Như hoa gả cho hần không ổn, thứ nhất Như hoa còn quá nhỏ, thứ hai Như hoa chân còn chưa khỏe, ba thì Lâm Chính Hưng còn không có làm thượng một phen đại sự nghiệp trước, ta đem kim cành Vương là Quận chúa gả cho hần cái này không có danh tiếng gì người, chẳng lẽ nhân tạp nhân đẳng cũng sẽ không rì tai sao?”

“Quản người rảnh rồi nói nhiều như vậy làm gì?”

Lâm Từ Cần oán trách, Tổng Kỳ Đường nhếch miệng mỉm cười, hần so sánh với lấy Lâm Chính Hưng nói: “Ta trước ban thường ngươi làm ngự y, ngươi có thể danh chính ngôn thuận chữa trị cho chân của Như hoa, không cần núp ở đây nữa, nếu không đừng trách ta nghiêm hình, bất quá ngươi bây giờ có thể từ từ y Như hoa chân, ta còn có việc bận rộn đâu.”

Nói xong, hần đem mặt chuyển hướng Lâm Từ Cần, “Ái phi, ngươi theo ta trở về điện, ta nghĩ cần phải phạt ngươi một lần.”

Thế là hần kéo lấy Lâm Từ Cần đã, Lâm Chính Hưng nhún nhún lông mày, vội vàng đem Như hoa đỡ dậy.

Nàng vừa cười vừa khóc ôm lấy eo thân của hần, “Chính Hưng ca, ca ca ý tứ chính là hần không truy cứu, sau này chờ người ngự y làm ổn, chân của ta hoàn toàn tốt lắm, sẽ i —— đem ta gả cho người.”

Nhìn Như hoa thiên chân vô tà về mặt, Lâm Chính Hưng cười đến có chút sần bì. Nhân sinh thống khổ nhất một chuyện, chính là xem tới được ăn không tới.

“Xem người đáng yêu như thế, không hiểu được của ta lý tính có thể hay không kéo dài cho đến lúc này đâu? Bất quá người mười sáu tuổi còn vị thành niên cũng, ta nghĩ hay là chờ người mười tám tuổi sau rồi nói sau.”

Như hoa đỏ mặt vội vào hần, “Tốt, ta đây mười tám tuổi tự muốn gả cho người, làm tân nương của người.”

* * *

Che không lần át được yêu kiều hay là từ Lâm Từ Cần trong miệng hóa thành vờ vụn loại thờ dốc, nhiệt tình như lửa mồi hôi nóng nhỏ giọt trên mặt của nàng, làm cho nàng cũng giống như trước cảm nhận được kia cổ kích nhiệt.

Nàng vừa nóng vừa khó chịu, không nhịn được vỗ vào lấy Tổng Kỳ Đường, “Người này sắc lang, làm gì có phương thức xử phạt như thế này?”

Hần cười nói: “Ái phi, người nói muốn lưu lại làm hoàng hậu của trẫm, chẳng phải là muốn giúp trẫm sinh hài tử sao?”

Đang thờ hồng học, Lâm Từ Cần thiếu chút nữa ngay cả thờ cũng thờ không được, “Chờ người đám kia sau cung Tần phi tất cả đều xuất cung sau rồi hãy nói.”

“Đổi với một phạm vào sai người mà nói, người thật đúng là hội yếu cầu: van xin đông, yêu cầu tây.” Tổng Kỳ Đường một thẳng tiến, để cho đầu óc của nàng trong nháy mắt trống không, tuôn ra rất nhiều màu sắc rực rỡ tia lửa.

Nàng ở cực điểm trong cao triều, thân thể từ nay về sau hướng lên, lọt vào cánh tay hần trung.

Tổng Kỳ Đường ngọt ngào hôn lấy miệng của nàng, “Ngoan, ái phi, trẫm sớm liền quyết định muốn đem sau cung đám kia Tần phi khiến xuất cung ngoài, nhất là Cận phi loại này dùng hết tâm cơ tai họa, nàng dù chưa được xưng tụng đại ác, bất quá nàng người như vậy, chỉ sợ sẽ để cho trong cung nhiều sinh thị phi.”

“Bản thân ta cảm thấy người đối với nàng rất dễ dàng tha thứ.” Lâm Từ Cần mặt một vượt qua, ê ảm nói: “Nói không chừng người đối với nàng tình cũ khó quên.”

Tổng Kỳ Đường dùng sức ngắt nàng hai gò má, đau đến nàng nước mắt chảy xuống.

Hần nhẹ trách mắng: “Nói những gì đó? Chỉ bất quá ta còn nhỏ thân ở sau cung, nhìn quen Tần phi tranh quyền. Thật ra thì các nàng trong lòng tất cả cũng rất khổ, nếu không có được hoàng đế sủng ái, vào vào trong cung tịch mịch tới lão, cái loại này thống khổ tư vị không thể nói rõ, cho nên ta có thể lý giải Cận phi làm, nàng chỉ là muốn vì mình nhiều tranh được một chút quyền thế mà thôi, chỉ bất quá phương pháp quá mức bàng môn tả đạo.”

“Nhưng là —— “

“Cho nên đem các nàng thả ra cung đi, không làm cho các nàng cô cạnh giữ ở sau trong cung, chờ thêm mấy ngày sau khi, ta trong cung hậu phi cũng chỉ còn dư lại người một người, người còn không hài lòng sao?”

Lâm Từ Cần cười đến cao hứng phi thường, “Hài lòng, hài lòng đã chết, có thể đi.”

Tổng Kỳ Đường vừa loạn động, hại Lâm Từ Cần nụ cười lập tức đông lại.

Nàng vỗ lấy lưng của hần quát: “Người này sắc mị, rốt cuộc còn muốn áp ta mấy lần mới hài lòng a?”

“Sớm nói cho người biết, áp người cả đời cũng không đủ.”

Ngọt ngào tiếng thờ gấp lập tức tràn đầy cả cung thất.

~Hoàn~

Bạn đang đọc truyện *Trời Giáng Ái Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.